

ČTVRTEK, 25. ZÁŘÍ 2008

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN SIWIEC

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 10:00.)

2. Výroční rozprava o pokroku v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (články 2 a 39 SEU) 2007 (předložené návrhy usnesení): viz zápis

3. Převody prostředků: viz zápis

4. Sociální balíček (druhá část – přeshraniční zdravotní péče) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise k souboru sociálních opatření (Druhá část: přeshraniční zdravotní péče).

Roselyne Bachelot-Narquin, úřadující předsedkyně Rady. – (FR) Pane předsedající, paní komisařko Vassiliouová, pane Bowisi, kolegové zpravodajové, předkladatelé návrhů, dámy a pánové, děkuji Evropskému parlamentu, že souhlasil s odložením našeho pracovního zasedání, které bylo původně plánováno na začátek tohoto měsíce.

Jak víte, francouzské předsednictví klade velký důraz na konzultaci a dialog o právních předpisech. Pokládala jsem za velice důležité, abych si nejdříve vyměnila názory s kolegy ministry na neformální schůzce Rady v Angers ve dnech 8. a 9. září, dříve než předstoupím před vás a seznámím vás nikoli samozřejmě s francouzským postojem, nýbrž s postojem Rady 27 ministrů zdravotnictví.

Tato první výměna názorů, stejně jako počáteční činnost pracovní skupiny Rady pro zdraví, mi neumožní odpovědět na všechny vaše otázky k tomuto velice složitému a různorodému tématu, ale jsem si jista, že na našem dnešním zasedání bude mít paní komisařka odpovědná za zdraví příležitost, aby vysvětlila důležitá rozhodnutí Evropské komise, a že já se budu moci podělit s vámi o první dojmy Rady.

Rada podporuje přijetí směrnice o přeshraniční zdravotní péči a právech pacientů. Bylo by nemyslitelné, aby rozhodnutí v této oblasti byla ponechána výhradně na Soudním dvoru Evropských společenství. Domnívám se, stejně jako moji kolegové, že by to nemělo být pokládáno za kritiku Soudního dvora či dokonce jeho rozsudků, které pacientům často přinášejí velké výhody. Bylo by nicméně vhodné, aby zdravotní politiku v Evropě společně vytvářeli dva tvůrci právních předpisů, tj. vy a my, jako výsledek politického dialogu a demokratického procesu. Naším společným cílem musí být vytvořit právní rámec, který může přispět k právní jistotě.

Druhý bod: delegace všech 27 zemí ocenily v Angers dobrou práci, která byla v posledních měsících vykonána, a souhlasily, že jim byla na nedávných konzultacích věnována pozornost. Na neformální schůzi Rady se za to velkého poděkování dostalo paní komisařce Vassiliouové. Ovšem slovinské předsednictví vám bezpochyby sdělí, že Rada velice váhala nad počáteční podobou textu, který byl v hrubých rysech předložen na zasedání Rady pro zaměstnanost, sociální politiku, zdravotnictví a spotřebitelské záležitosti 19. prosince 2007. Tuto verzi podpořil pouze malý počet států. Ostatně obdobně velký odpor vyvolala i ve vašem parlamentu, jak mi potvrdili poslanci během přípravných konzultací s francouzským předsednictvím ve Štrasburku, Bruselu a Paříži. Není pochyb, že politický dialog, který zahájila paní komisařka Vassiliouová okamžitě po převzetí úřadu, přispěl k vytvoření pevného základu pro jednání a Rada to vítá.

Třetí bod: vzhledem k časovému plánu tento návrh přijatý sborem komisařů 2. července pro nás přišel příliš pozdě, takže během našeho předsednictví nemůžeme počítat s prvním čtením, ale budeme na to naléhat prostřednictvím jednání v Radě, jak bude v našich silách, a zahájíme politický dialog s Evropským parlamentem. Obdobným způsobem pracovní skupina pro veřejné zdraví již zvažovala směrnici při několika příležitostech. Zítřka se opět bude konat schůzka, kde bude tento text, článek po článku, dále zkoumán. V této oblasti, stejně jako v případě našich dalších priorit, bude Francie plnit svoji úlohu v předsednické trojce, a

to formou úzké spolupráce s Českou republikou a Švédskem. Pro připomenutí, dovoluji mi, abych zdůraznila, že téma evropského zdraví ve službách pacientů je prioritou našeho společného programu na období 18 měsíců.

Čtvrtý bod: co se týče rozsahu tohoto návrhu směrnice, vím od poslanců z Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele, s nimiž jsem hovořila loni v květnu v Paříži, že mnoho z vás lituje rozhodnutí, aby se tento text omezil pouze na volný pohyb pacientů a nezabýval se otázkou mobility zdravotnických pracovníků. Vzhledem k tomu, že v době, kdy se hlasovalo o zprávě paní Evelyny Gehardtové, jsem sama byla poslankyní a Parlament jsem opustila jen pár dní před rozpravou o zprávě paní Bernadette Vergnaudové, dobře vím, proč toho litují. Vyloučením zdravotnických služeb ze směrnice o službách na vnitřním trhu vzniká šedá zóna, kterou současný návrh směrnice zabývající se volným pohybem pacientů plně nepokrývá. Dalo by se dokonce říci, že návrh směrnice má více společného s přáním zahrnout a přizpůsobit judikaturu Soudního dvora než s vyloučením zdravotnických služeb ze směrnice o službách, a tedy s požadavky některých poslanců na zvláštní odvětvový nástroj, který by pokrýval zdravotnické služby. O této otázce ministři zdravotnictví nediskutovali. Nicméně v tomto směru je to vše otázka harmonogramů a rozhodnutí Evropské komise může být zdůvodněno nutností co nejrychleji reagovat na současné výzvy v oblasti volného pohybu pacientů, která má již velice široký záběr. Je jisté, že širší pojetí směrnice, která by zahrnovala volný pohyb zdravotnických pracovníků, by neměla naději, že bude přijata ještě před volbami příští rok v červnu.

Pátý bod: co se týče obsahu daného textu, dosud jsme se nezabývali všemi navrženými opatřeními. Nicméně předsednictví v této fázi prohlašuje, že podle názoru Rady je klíčovou otázkou pro členské státy EU předchozí souhlas s nemocniční péčí. Lze to dokonce označit za základní starost ministrů zdravotnictví. Na pracovním obědě na toto téma uspořádaném 9. září v Angers se ministři, kteří hovořili, vyjádřili pro větší vyváženost mezi individuálním právem pacientů na volný pohyb a zachováním pravomocí jednotlivých států v oblasti regulace a plánování ve prospěch všech.

Tato větší vyváženost je z textu patrná, znovu se zde hovoří zejména o nutnosti předchozího souhlasu s nemocniční péčí. Nejde o to zpochybnit judikaturu Soudního dvora, který stanovil, jak v oblasti zdravotnictví uplatňovat zásady volného pohybu uvedené ve Smlouvě, nýbrž o to, že je nutné do pozitivních právních úprav promítnout vyváženost, kterou Soudní dvůr již založil ve své judikatuře, a to mezi zásadou volného pohybu a kapacitou členských států v oblasti regulace. Vlastně se rozlišuje mezi ambulantní péčí, kde vzhledem k „affiliation system“ nelze předchozí souhlas vyžadovat, a nemocniční léčbou, kde se požadavek na předchozí souhlas jeví jako nezbytné a rozumné opatření.

V době značných rozpočtových omezení – stárnutí obyvatel, technický pokrok – musí být členské státy plně odpovědné za péči, kterou v tomto směru poskytují. Jak Soudní dvůr sám připustil, jedním z účelů tohoto plánování nemocniční péče je zajištění postačujícího a trvalého přístupu k vyváženému rozsahu kvalitní nemocniční péče na území celého státu. Je to zároveň součástí snahy kontrolovat výdaje a zabránit pokud možno jakémukoli plýtvání lidskými, finančními a technickými zdroji.

Chci rovněž poukázat na to, že požadavek na předchozí souhlas zajišťuje poskytnutí přeshraniční péče, jakmile je to lékařsky odůvodněné. Ve skutečnosti nařízení o koordinaci systémů sociálního zabezpečení již uznává, že tento souhlas nesmí být odepřen v případě, že stejná léčba není v přiměřené době dostupná. Nesmíme také zapomínat, že předchozí souhlas je zároveň opatřením, které chrání pacienty, neboť zaručuje proplacení jakékoli péče poskytnuté v jiném členském státu.

A konečně, i když se budeme držet toho, co považujeme za správný výklad judikatury Soudního dvora, směrnice by přesto poskytla vysokou přidanou hodnotu, neboť jasně vymezuje práva pacientů, poskytuje jim potřebné informace a zajišťuje jednotný výklad této judikatury, a je tudíž všeobecně a shodně uplatňována ve všech členských státech Evropské unie.

Děkuji vám za pozornost. Na konci této rozpravy si opět vezmu slovo a odpovím na vaše dotazy.

Androula Vassiliou, členka Komise. – Pane předsedající, již jsem měla příležitost podrobně diskutovat o tomto návrhu s různými zúčastněnými stranami a subjekty v procesu rozhodování. Možná si vzpomínáte, že jsem tento návrh předložila Výboru pro životní prostředí a veřejné zdraví poté, co byl přijat sborem komisařů, a zúčastnila jsem se užitečné výměny názorů. A také jsem měla možnost vyměňovat si názory s různými národními parlamenty a pochopitelně s členskými státy v souvislosti s nedávným neformálním zasedáním Rady pro zdravotnictví v Angers. Mám teď velkou radost, že tato diskuse probíhá, a těším se, vážení poslanci, že budeme společně diskutovat v plénu. Využívám této příležitosti, abych poděkovala paní Bachelot-Narquinové za podporu a za to, že mi umožnila podrobně projednat toto téma s ministry.

Ráda bych zasadila návrh týkající se práva pacientů do souvislostí. Po mnoha diskusích Evropského soudního dvora o problematice přirozeného práva evropských občanů uvedeného ve Smlouvě na využití lékařské péče ve zvoleném členském státě a na zvláštní žádost Evropské rady a také Evropského parlamentu o předložení návrhu upravujícím toto právo poté, co z návrhu směrnice o službách byla vypuštěna – a zcela správně – ustanovení o zdravotní péči, Komise 2. července přijala návrh o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči.

Je to nepochybně nejdůležitější iniciativa stávající Komise v oblasti zdraví. Má zajistit pacientům lepší možnosti a přístup ke zdravotní péči bez ohledu na místo bydliště, přičemž plně respektuje odpovědnost jednotlivých států za organizaci zdravotní péče.

Má tři hlavní cíle: za prvé jasně vymezit podmínky, za jakých budou pacienti moci čerpat přeshraniční zdravotní péči a jak jim bude proplácena, zajistit efektivitu této péče, je-li to nejlepší řešení jejich konkrétní situace; za druhé zajistit vysoce kvalitní a bezpečnou přeshraniční lékařskou péči na území celé Evropy; a za třetí posílit evropskou spolupráci mezi jednotlivými systémy zdravotní péče.

Jak jsem uvedla, návrh vychází z judikatury Soudního dvora. Je plně v souladu se Smlouvou na jedné straně a s pravomocemi členských států k organizaci a poskytování zdravotnických služeb a lékařské péče na straně druhé.

Návrh je rozdělen do tří hlavních oblastí.

Za prvé objasňuje a opětovně potvrzuje společné zásady všech systémů zdravotnictví EU: univerzálnost, spravedlivost, přístup ke kvalitní lékařské péči a solidaritu. Připomíná přesahující zásadu, kterou zdůrazňuje Smlouva a Soudní dvůr, že členský stát, na jehož území je zdravotní péče poskytována, je plně odpovědný za stanovení pravidel a zajištění souladu s těmito společnými zásadami.

Abychom pomohli členským státům převést tuto zásadu do přehlednější podoby, navrhli jsme přesněji vymezit cíle při poskytování lékařské péče na jejich území pacientům z jiných členských států z hlediska standardů kvality a bezpečnosti.

Také jsme zavedli opatření, které má zajistit pacientům z jiných členských států stejný přístup jako k příslušníkům členského státu, kde je lékařská péče poskytována.

Za druhé, směrnice jasně stanoví, kdy mají pacienti nárok na poskytnutí zdravotní péče v jiném členském státě, a související podmínky. Například pro obyvatele v příhraničních oblastech může být jednodušší vyhledat lékařskou pomoc v zahraničí než jet dlouhé kilometry do nejbližšího příslušného domácího zdravotnického zařízení.

Přidaná hodnota přeshraniční zdravotní péče je zřejmá také tehdy, jedná-li se o lidi, kteří potřebují vysoce specializovanou léčbu, kterou poskytuje pouze velmi omezený počet lékařů v Evropě. To by mohlo týkat například vzácných onemocnění.

Ve skutečnosti však většina pacientů prostě neví, že má právo na lékařskou péči i v jiné zemi EU a že má nárok na úhradu takové péče. A i kdyby si třeba byli tohoto práva vědomi, pravidla a postupy jsou často dosti nejasné. Právě to máme v úmyslu prostřednictvím této nové směrnice změnit: všem pacientům budou poskytnuty stejné jasné informace a záruky pro přeshraniční zdravotní péči.

V praxi, pokud lze léčbu poskytnout v rámci národního systému zdravotní péče, pacienti budou moci čerpat zdravotní péči v zahraničí a ta jim bude proplácena do výše nákladů, které by si vyžádala stejná nebo podobná léčba poskytnutá doma.

Snažíme se rovněž vysvětlit, že za přesně vymezených podmínek mají členské státy právo zavést omezení na úhradu výdajů nebo platby za nemocniční zdravotní péči poskytnutou v zahraničí po předchozím souhlasu, jestliže existuje jasné riziko – i potenciální – že by došlo k narušení vnitrostátního systému zdravotní péče.

Kromě toho tato směrnice vymezuje definice nemocniční a jiné než nemocniční péče, a tak zjednodušuje postupy a podmínky pro přístup k přeshraniční zdravotní péči.

V této souvislosti bych chtěla zdůraznit, že jsme zachovali možnost rozšíření pojmu „nemocniční péče“ na určitou lékařskou péči, která nutně nevyžaduje hospitalizaci, ale která je svou povahou nákladná nebo její poskytování vyžaduje náročnou infrastrukturu.

Za třetí, směrnice stanoví nový rámec pro evropskou spolupráci v oblastech, které jsme určili jako klíčové pro budoucnost a kde musíme postupovat společně na evropské úrovni, abychom se lépe vyrovnali s výzvami, které máme před sebou. To se děje v souladu se zásadami, které jsem již zmínila, prostřednictvím zjednodušené a prohloubené spolupráce, prostřednictvím technického vedení a prostřednictvím systematického vyhledávání nejlepších postupů.

Tento rámec zajistí rozvíjení a prohlubování budoucí spolupráce na evropské úrovni v oblastech, jako jsou evropské referenční sítě, za účelem nabývání odbornosti, znalostí a lékařských dovedností jak pro aplikovaný lékařský výzkum, tak pro diagnostiku a léčbu. To bude důležité především v oblasti vzácně se vyskytujících onemocnění, při uplatňování nových léčebných metod i pro rychlé šíření nových zdravotnických technologií.

Druhou oblastí je hodnocení zdravotnických technologií, s jehož pomocí ti nejlepší odborníci z jednotlivých členských států stanoví neúčinnější léčebné postupy na úrovni EU, které budou šířeny a jejich využívání prosazováno. Co se týče nových léčebných metod a jejich vysokých nákladů, musíme zajistit s ohledem na omezené zdroje, které jsou k dispozici, aby jejich volba a využití byly co neefektivnější.

Třetí oblastí je oblast elektronického zdraví, kde je čas prosazovat technické požadavky na zajištění vzájemné součinnosti na všech úrovních a napomoci zavedení – přinejmenším – e-zdraví jako součást služeb zdravotnické péče budoucnosti.

Za čtvrté, na úrovni EU je nutno zajistit široký přístup k souboru zdravotnických údajů v souvislosti s přeshraniční zdravotní péčí, aby bylo možno lépe monitorovat dopady navrhovaných opatření a zlepšit epidemiologický dozor.

Jako poslední bod všechny členské státy podporují uznávání lékařských předpisů. Musíme však vzít na vědomí, že předpisy vystavené v jiném členském státě budou proplaceny v zemi původu pacienta pouze v případech, je-li příslušný lék v zemi původu schválen a je-li jeho úhrada oprávněná.

Zároveň musí být jasně řečeno, že tato iniciativa se netýká harmonizace systémů zdravotní péče. Netýká se výměny úloh při řízení zdravotní péče. Členské státy odpovídají za rozhodnutí, jakým způsobem zorganizují své příslušné systémy, jaké výhody poskytnou svým občanům a jakou léčbu a jaké léky budou hradit. O to tady i nadále půjde.

Nyní i do budoucna chceme tímto návrhem právních předpisů nabídnout pacientům možnosti a informace jak dostat tu nejbezpečnější, nejlepší a nejvhodnější léčbu, ať je to kdekoli v Evropě. Větší spolupráce mezi jednotlivými zdravotnickými systémy zároveň povede k větší solidaritě a lepší dostupnosti zdravotní péče.

Cílem navrhovaných právních úprav je skutečně připravit půdu pro kvalitnější zdravotní péči po celé Evropě.

O směrnici již jedná Rada, jak uvedla paní Bachelot-Narquinová, a já doufám, že bude následovat také rychlé projednání v Parlamentu, které nakonec přinese výsledky.

(Potlesk)

John Bowis, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedající, všichni víme, že se vtírá otázka: co dělá Evropa pro mě? Odpověď zní: Evropa poskytuje pacientům nové možnosti. To je dobrá zpráva; musíme se jen přesvědčit, zda to funguje, a společně se budeme snažit – všechny tři orgány, a určitě tady v Parlamentu – aby to fungovalo. Ale hovoříme o soudních rozhodnutích. Nemluvíme o prázdném listu papíru, takže nezačínáme od nuly. Tato rozhodnutí je nutno vzít v úvahu.

Podle těchto rozhodnutí, laicky řečeno, jestliže se vaše čekání na léčbu nepřípustně protahuje, máte právo vyhledat léčbu v jiném členském státě a zpátky domů poslat účet, pokud jsou náklady srovnatelné a pokud je léčba normálně dostupná. To je zcela jednoduché. Když jsem zde v Parlamentu předložil svou zprávu o volném pohybu pacientů, byla naprostou většinou přijata. Kromě toho jsme řekli, že to musí být rozhodnutí politiků, nikoli právníků.

Paní Bachelot-Narquinová, abych citoval Jeana Giraudoux, „žádný básník nikdy nevyjádřil přírodu tak volně, jako právník vykládá pravdu.“

Proto chceme, aby tento výklad vyšel od politiků, nikoli od právníků. Proto chceme právní jistotu, aby každý věděl, kde stojí: vlády, zdravotnické služby, pacienti, lékaři. A proto se musíme postarat, aby to pro pacienty a zdravotnické služby fungovalo. Musí to být možnost, nikoli domácí noční můra manažerů zdravotnických služeb.

A tak se ptáme. Klademe otázky a pacient má právo, aby na ně dostal odpověď. Mám na to nárok? Pokud ano, jak mám postupovat? Jak si mohu zkontrolovat, kam bych mohl jít a kdo by mohl být lékař? Jaký je výběr? Jaký je požadavek na diskrétnost? A co se stane v případě, dojde-li k pochybení?

To jsou otázky, na něž musíme najít odpověď. A pak jsou tu témata, o nichž musíme diskutovat mezi sebou; některá z nich již tady zazněla.

V první řadě předchází souhlas. Vnitřně cítím, že v případě hospitalizace pacienta je správné předchází souhlas požadovat. Soudní dvůr neřekl, že to je samo o sobě špatné; prohlásil, že za určitých okolností není správné to odmítat, takže to musíme velice důkladně prozkoumat.

Musíme se rovněž zabývat otázkou lékařských předpisů. Ano, chápu, že domovská země musí rozhodovat o tom, co se předepisuje, ale pokud vám předepíše lékovou kúru jako součást léčby v jiném členském státě, a když se vracíte domů, je vám řečeno, že si zbytek předepsaných léků nemůžete nechat, kam to ten pacient dá? Na takové otázky musíme umět odpovědět.

Dalším problémem je úhrada. Pacient nechce jezdit s plnou kapsou peněz. Musí existovat způsob, jak poslat zpátky domů účet, domnívám se, že prostřednictvím centrální zúčtovací banky.

Ale to je opatření zaměřené na pacienty – nikoli na služby, to je v jiný den. Právě kolem pacientů se vše točí – pacientů, nikoli právníků – a jedná se o všechny pacienty, nejen o pár z nich.

Dagmar Roth-Behrendt, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, dnes hovoříme o návrhu, který se skutečně zaměřuje na lidi v Evropské unii, a to na pacienty. Velice děkuji paní komisařce za úvod, ale také chci vyjádřit poděkování panu Kyprianou za všechny přípravné práce, které prováděl v těžké době.

Proč mluvím o těžké době? Protože v mnoha případech jsou členské státy zde v Evropské unii posledními fosíliemi, zkamenělinami, které nechápou, že těžištěm všeho jsou lidé, a domnívají se, že svět se točí kolem nich a jejich systémů. Není tomu tak. Středem zájmu jsou pacienti, oni jsou tím nejslabším článkem naší společnosti, protože jsou nemocní a slabí.

Když dnes hovoříme o volném pohybu pacientů a víme, že je to skutečně právo na vnitřním trhu, což znamená, že by mělo být uplatňováno déle než dvacet let, měli bychom zvážit, zda tato rozprava je aktuální a zda členské státy jdou s dobou. Říkám vám, že nejdou! Jestliže nám dnes Eurobarometr ukazuje, že 30 % všech lidí v Evropské unii si nejsou vědomi svého práva čerpat zdravotní péči za hranicemi své země, znamená to, že všechny členské státy o tom špatně informují. Neinformují lidi o jejich právech; neříkají jim, na co mají právo a jaké možnosti se pacientům otevírají.

Ano, sdílím názor pana Bowise a dalších zde přítomných a také paní komisařky, že členské státy by si určitě měly ponechat své autonomní zdravotnické systémy. Do toho nechceme zasahovat, ale zároveň chceme pacientům zajistit volnost pohybu.

V souvislosti s autonomií členských států uznávám rovněž nutnost plánovat dopředu, zejména pokud jde o hospitalizační léčbu. Z toho důvodu jedním z hlavních témat našich diskusí bude muset být udělování souhlasu. Na to již poukázal pan Bowis.

Sítě a informační místa musí zajistit informovanost pacientů o tom, co mohou dělat, ale musí se zároveň dozvědět, kde je poskytována nejlepší léčba – ať je to v Německu nebo na Kypru – aby měli také možnost léčit se.

Jestliže se nám podaří zajistit lepší kvalitu poskytované zdravotní péče a lepší přístup lidí ke zdravotní péči blízko domova, bude to nepochybně obrovský úspěch a nikdo se nebude muset už shánět, kde je to nejvýhodnější. Právě toho chceme skutečně dosáhnout.

Jules Maaten, jménem skupiny ALDE. – (NL) Pane předsedající, paní komisařko Vassiliou, paní ministryně Bachelot-Narquinová, minulý týden jsem navštívil prezentaci nové webové stránky o právech pacientů ve všech jazycích EU, kterou připravila moje dánská kolegyně ve skupině ALDE paní Karen Riis-Jørgensenová.

Byla tam jedna dáma z Dánska, která tu málem už nemusela být. Onemocněla rakovinou prsu a v dánském systému ji nikdo k léčení nepřijal, protože neměla správný počet nádorů. Kdyby měla nádorů pět, byla by léčena, ale měla jich sedm a nespĺňovala kritéria. Musela by se tedy nejdříve nějakým způsobem zbavit dvou nádorů, a teprve pak by bylo možno poskytnout jí pomoc. Zkrátka nekonečný boj. Pomoc nakonec našla

v Německu. Dala se do toho – půjčila si peníze od přátel a rodiny a jela do Německa, kde jí pomohli. Její metastázy zmizely. Vyléčila se, do té míry, do jaké člověk může říci, že je vyléčen z rakoviny.

Je nelidské nutit takového člověka, aby bojoval proti systému v době, kdy je nemocný, v době, kdy je naprosto oslabený. Systém je zde stavěn nad pacienta. Považuji to za naprosto nepřijatelné! Dánové nakonec velkou část léčby zaplatili a všechno nakonec dobře dopadlo. Ale to, čím ta žena musela projít, nebylo nic výjimečného, stává se to velice často.

Návrh Evropské komise je tedy velkým krokem kupředu, jak těmto pacientům pomoci, a má velkou podporu mojí skupiny. Zároveň nesmíme připustit, aby se tato rozprava zideologizovala. Není to jen další směrnice o zdravotnických službách. Nezabývá se reformou zdravotnictví v Evropské unii. Nejedná se zde o to, zda by měl, či neměl existovat volný trh zdravotní péče. Podle mě to vlastně není ani věc subsidiarity. Nejedná se o to, zda navrch získají členské státy, nebo Unie. Otázka zní, zda vyhraje, či prohraje pacient. Pouze na tom skutečně záleží. O všech těchto dalších věcech musíme bezesporu hovořit, možná se o nich vehementně přit ve volební kampani, ale domnívám se, stejně jako moje skupina, že dnes to není naším tématem.

Nesnažíme se harmonizovat zdravotní péči, teď na to není ten správný čas a možná to stejně ani nejde. Ale musíme se naučit využívat příležitostí, které nám Evropská unie nabízí, úspory z rozsahu, z nichž můžeme těžit, aby skutečná odborná pomoc mohla být poskytnuta lidem, kteří mají vzácný druh potíží. Tato možnost samozřejmě existuje již celá léta, ale nyní ji můžeme a musíme opravdu využít.

Abych to uzavřel: minulý týden se na půdě Parlamentu uskutečnila schůzka, kterou zorganizovala paní Dagmar Roth-Behrendtová, na níž Evropské fórum pacientů představilo svůj manifest. Mám radost, když vidím, že pacienti tloučou na poplach, protože je nutné, aby se právě pacienti zapojili. Nyní jsme připraveni pod vedením právníků přijmout demokratické rozhodnutí. Ale ono rozhodnutí bude nyní přijato těmi správnými lidmi, tedy zvolenými zástupci.

Ryszard Czarnecki, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, je škoda, že jsme neměli možnost projednat tuto konkrétní otázku na předchozím zasedání, když jsme projednávali dva předcházející legislativní návrhy. Ale jak se říká, lepší pozdě než nikdy. Jsme rádi, že návrhy Komise skutečně sledují směr, který požaduje Evropský parlament, směr, kterým se v tomto ohledu Evropský parlament za podpory Komise ubírá.

Pokud má být Evropa skutečně bez hranic, pak to musí být v první řadě v oblasti zdravotní péče. Zaručení zdravotnické péče pro obyvatele našich členských států ukáže, že jsme pro evropské daňové poplatníky a voliče již něco udělali. Konec konců průměrný Polák, stejně jako průměrný Maďar, Kypřan, Angličan a Ital se mnohem více než o Lisabonskou smlouvu zajímá o to, zda během dovolených bude mít přístup ke zdravotní péči v zahraničí, nebo dokonce o to, zda bude moci podniknout zvláštní cestu, aby využil vysoce specializovanou nemocnici.

Na závěr bych chtěl dodat, že podle mého názoru opatření, o nichž se dnes bavíme, by mohla skutečně zlepšit zdravotní péči pro cizince a zároveň zvýšit autoritu EU, autoritu, kterou nedávno otřásly ideologické rozpravy a pokusy vnutit občanům EU nechtěná institucionální řešení.

Jean Lambert, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, velice vítám prohlášení, které vydala Rada k této konkrétní směrnici, jejím omezením a souvislostem. Jako zpravodaj Parlamentu pro aktualizaci koordinace sociálního zabezpečení a také jako zpravodaj pro prováděcí předpis mám na tom velice konkrétní zájem, protože otázky ohledně proplácení – jak je poskytováno, jaké informace jsou dostupné, rychlost a způsob úhrady atd. – spadají do rámce tohoto příslušného nařízení. Myslím, že, hovoříme-li o otázkách, jako je poskytování zdravotní péče lidem, kteří jsou na dovolené někde v Evropské unii mimo svou zemi, měli bychom vědět, že tato péče je pokryta Evropským průkazem zdravotního pojištění a spadá pod koordinaci sociálního zabezpečení. To je jasné.

Směrnice se zaměřuje právě na některé z otázek, jimiž se příslušné nařízení nemusí nutně zabývat, a myslím, že je třeba pozorně sledovat, kde tady vede dělicí čára. Otázka předchozího souhlasu je samozřejmě vždy nesmírně důležitá. Domnívám se, že z naší strany musí být jasné, že zde nehovoříme nutně o nějakém absolutním právu pacientů na volný pohyb a ošetření na území Evropské unie v rámci jednotlivých národních systémů, které by proplácely jejich náklady. Jedná se o kvalifikované právo a to musíme jasně říci.

Myslím, že musíme dát také jasně najevo, že tato směrnice navrhuje, jak já to chápu, úhradu za péči, která je v národním systému zdravotní péče dostupná, nikoli za novou či jinou léčbu, takže to opět blíže určuje právo, o němž hovoříme v rámci této příslušné směrnice.

Není pochyb, že předchozí souhlas musí být ošetřen lépe a že nejen pacienti, ale také zúčastněné orgány musí vědět, o co se jedná a jak by to mělo rychle fungovat v případě potřeby lékařské péče. Kritériem stanoveným Soudním dvorem je potřeba lékařské péče. Příslušné úřady to musí proto zohlednit, nikoli však nutně z hlediska svých výdajů.

Hodně věcí lze v této směrnici přivítat a důležité jsou také otázky kolem osvědčené praxe, otázky kvality, právní jistoty, odpovědnosti. Jak již uvedl John Bowis, musíme také přijmout opatření například v otázkách návazné péče nebo lékařských předpisů, které nemusí v některých členských státech platit vzhledem k jejich vlastním systémům. Ale musíme být zároveň opatrní – a to platí pro prováděcí předpis k nařízení 883 – neměli bychom pomáhat pacientům vytvářet zisk na základě vzájemného porovnávání různých systémů. Nemyslím si, že systémy zdravotní péče z toho nějak těží.

Chci jménem své skupiny dát jasně najevo, že rostoucí objem poskytované přeshraniční péče není sám o sobě cílem. Paní Roth-Behrendtová uvedla, že většina pacientů si přeje být léčena doma a mít tam zajištěnou kvalitní a rychlou péči, a tedy jak znovu říkám, samotný nárůst objemu není cílem. Objevuje se řada názorů na to, jaké dopady budou mít snahy zvyšovat objem přeshraniční péče, před čímž se podle mě musíme mít na pozoru, a jsem rád, že se to v rozpravě odrazilo.

Někteří lidé tvrdí, že to zavádí konkurenci, zkvalitňuje národní standardy lékařské péče, a dokonce, že musíme otevřít trh, abychom zvýšili a podpořili přeshraniční lékařskou péči. Tento parlament však dal zcela jasně najevo své stanovisko: zdravotní péče není službou jako pojištění vozu. Její úloha je velice specifická a její uživatelé nejsou pouhými spotřebiteli, nýbrž lidmi v nouzi, kteří jsou potenciálně zranitelní.

Mnozí z těch, kteří nás přesvědčují, že nárůst přeshraniční lékařské péče je dobrá věc, nás budou zároveň opakovaně ujišťovat, že se to týká pouze 2–3 %. Chci vědět, jaké jsou odhady do budoucna a jaký to bude mít dopad na 98 % lidí, kteří volnost pohybu nevyužívají a v současné době to ani nemají v úmyslu.

Roberto Musacchio, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, je mi líto, že nesdílím optimismus kolegů poslanců, neboť jsem přesvědčen, že tato směrnice asi prospěje více podnikání než zdraví: jakási obdoba *Bolkesteinovy* směrnice, ale o zdravotní péči.

Pro Evropu musí být rozhodující, aby každý občan měl nárok na co nejlepší léčbu ve své vlastní zemi; nedotknutelné právo být léčen kdekoli bude jinak zastřešeno skutečností, že doma není léčba dostupná – což nelze svádět na otázky subsidiarity. Zároveň to maskuje zájem těch, kteří horlivě spekulují se zdravím, zajišťují výnosné obchody pojišťovacími společnostmi a zvyšují náklady občanům i výdaje na evropskou zdravotní péči.

Směrnice je podle mě omylem, protože zcela opomíjí harmonizaci i univerzální charakter této služby, kterou musí Evropa zajišťovat, a nevychází z pojetí zdraví jako práva, které musí být zaručeno veřejným sektorem a nemůže být ponecháno na lidech a na jejich schopnosti zařídit si soukromé pojištění. Odbory jsou právem velice znepokojeny a my jejich obavy sdílíme.

Derek Roland Clark, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedající, hlavní charakteristikou tohoto balíčku – vycestování za mimonemocniční péčí za hranice domovské země – je proplácení nákladů ze strany domovské země, ale jen do výše úhrady takové péče v domovské zemi. Takže je výhodné, vycestuje-li se do země, kde je péče levnější, pokud má lepší úroveň. Zdravotní turisté si budou muset zjistit rozdíl mezi náklady v místě poskytované péče a základní úhradou ve své zemi. Jistě, cestovní náklady nakonec proplácí domovská země, ale jen do výše odpovídající úhradě v domovské zemi, a je na zdravotním turistovi, aby si zjistil zbývající náklady za léčbu a pravděpodobný rozdíl v cestovních nákladech. Ti nejchudší si toto nemohou dovolit a zbývá jim ten nejnižší standard léčby. Bohatí si to dovolit mohou, ale pravděpodobně stejně využijí péči soukromou. Pokud jde o pořadník, není-li zdravotní péče v určité zemi na příliš dobré úrovni a je drahá, nebudou se na její zařízení zdravotní turisté obracet, ale tam, kde je péče levná a dobrá, mohla by být tato zařízení brzy přetížena. To pak vytváří dvoukolejný systém zdravotní péče. Je tohle ten takzvaný nechtěný důsledek?

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, čtyři z každé stovky občanů v Evropě cestují za léčbou do zahraničí; ale podle mého názoru jsou pro zdravotní turistiku příznačné místní nedostatky a chybějící služby. Italské zdravotnictví vynakládá zhruba 40 milionů EUR ročně na Italy, kteří cestují za léčbou do jiných zemí, a tato částka zjevně nezahrnuje soukromé pojištění.

Jaké jsou pro to důvody? Nepochybně velice dlouhé čekací listiny na služby. Například v Itálii lidé musí čekat na operaci prostaty 300 dní a na vyšetření s pomocí počítačové tomografie často měsíc i déle. Za druhé, za

služby, jako je zubní ošetření a kosmetická chirurgie, se v Itálii platí, zatímco v jiných zemích nikoli. Za třetí – a každého na to upozorňuji – lidé se vydávají do zahraničí, aby využili metod jako umělé oplodnění, které jsou v jejich vlastních zemích zakázány nebo částečně zakázány, případně jsou zcela nelegální, jako v případě nákupu živých orgánů – smutným příkladem je Indie, ale i v dalších zemích zřejmě existovaly stejně smutné příklady do doby, než tyto země přistoupily k Evropské unii.

Celkově se lidé rozhodují pro zdravotní turistiku kvůli vysoké kvalitě péče a levnějším službám, které se nabízejí; ale připadá mi, že v mnoha případech je nutno dozor Unie zpřísnit, aby zákazníci měli určitou záruku a aby byla zajištěna rovná konkurence. Sociální kontext, v němž jsou služby poskytovány, je často směsicí veřejného a soukromého, i v zemích, které přistoupily teprve nedávno, a chtěl bych proto doporučit kromě zásad, na něž jste se, paní Vassiliou, soustředila, přísný dozor podle stávajících právních úprav, které stanovují povinné využívání přírodních materiálů, označení CE a dokumenty shody, neboť musí být zaručena zdravotní nezávadnost lékařských přístrojů a léčebných postupů. Nezapomínejme, že vždy existuje někdo ...

Předsedající řečníka přerušil

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Pane předsedající, paní komisařko, pane ministře, nyní máme my poslanci Evropského parlamentu možnost dokázat, že právě tím jsme, evropskými poslanci. Že se stavíme za Smlouvu a za práva, která nám dává. Že vytváříme právní předpisy se zřetelem na co nejlepší zájem pacientů, nikoli na ochranu a podporu protekcionismu, který do rozpravy občas proniká. Že jsme odhodláni nacházet přidanou hodnotu ve spolupráci, abychom našim pacientům zajistili nejlepší možnou péči, ať je to kdekoli.

Návrh paní komisařky Vassiliou představuje dobrý výchozí bod a je třeba mu zatleskat. Musíme dokončit, co začala, a postarat se, aby nebyly zaváděny žádné zbytečné byrokratické překážky. Abych to upřesnila, znamená to, že členské státy nemají právo bezdůvodně bránit volnému pohybu. Předchozí souhlas je možno vyžadovat pouze ve výjimečných případech – pokud je tato podmínka uvedena v seznamu Komise nebo pokud hrozí, že dojde k hromadnému odlivu pacientů, což by ohrozilo systém zdravotní péče. Myšlenka, že by mohl být nařízen proto, že si péči v zahraničí zvolilo jen málo pacientů, je vysoce nepravděpodobná. Výhodiskem je: žádný předchozí souhlas. Cokoli jiného by bylo v rozporu se Smlouvou.

Další etapou této práce na vytváření podmínek pro optimální péči je správné provádění směrnice. Nemocní lidé by nemuseli chodit k soudu, aby si potvrdili svá práva a nechávali rušit neoprávněné požadavky na předchozí souhlas. Soudní dvůr rozhodne ve prospěch mobility, ale za jakou cenu, pokud jde o peníze a zdraví pacientů, kteří si pokaždé musí snažit vymoci si svá práva! Pevně doufám, že si tuto zkušenost ušetříme, a vyzývám své kolegy poslance a úřadujícího předsedu, aby nám pomohli; pevně věřím, že naše paní komisařka nám pomůže.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Pane předsedající, paní Bachelot-Narquinová, paní komisařko, dámy a pánové, po mé zprávě z vlastní iniciativy týkající se zdravotnických služeb, kterou Parlament přijal dne 23. května 2007, přichází nyní Komise s návrhem směrnice v rámci sociálního balíčku, která se zaměřuje výhradně na práva pacientů z hlediska přeshraniční zdravotní péče.

Velice se proto omlouvám, že tento text má tak malé ambice a pomíjí mnohé vnitřní výzvy, které je nutno vyřešit, abychom zabránili narůstajícím nerovnostem v oblasti zdravotnictví, například stárnutí obyvatel, sociální nerovnosti, izolaci vzhledem k zeměpisné poloze a demografické problémy v souvislosti s lékaři. V otázce, která je pro občany Evropy tak důležitá, Rada a Parlament proto nemohou jednoduše kodifikovat rozhodnutí Soudního dvora. Musíme najít určitou rovnováhu, která zajistí jak právo pacientů – ti nejsou pouhými spotřebiteli – na přeshraniční zdravotní péči, tak rovný přístup všech občanů ke kvalitní péči s odpovědností založenou na solidaritě; musíme zajistit sociální a územní soudržnost a dodržování zásady subsidiarity. Stále existuje znepokojující šedá zóna, pokud jde o definice, například předchozí souhlas a koncepce nemocniční péče. Postrádáme zde podrobné vysvětlení, abychom neotevřeli dveře diskriminaci, v jejímž důsledku by v rámci Evropy mohl vzniknout dvourychlostní systém zdravotní péče, místo aby v Evropě vytvořila přidanou hodnotu.

Zdraví nelze vyčíslit penězi, ale hodně nás stojí; na druhé straně směrnice – a to je dobrá věc – opětovně potvrzuje zásadu subsidiarity i nutnost užší spolupráce v zájmu sblížení sítí pro lékařský výzkum a informačních středisek pro pacienty.

Začne rozprava; musí to být rozprava užitečná, která jde do hloubky, nikoli rozprava povrchní a uspěchaná, a musí se do ní zapojit všechny zúčastněné subjekty s cílem vytvořit skutečný evropský sociální model.

Elizabeth Lynne (ALDE). - Pane předsedající, proč by měl pacient přijít o zrak kvůli čekání na operaci šedého zákalu například ve Spojeném království, když by mohla být provedena v jiném členském státě? A proč by se měl člověk trápit bolestí a čekat na operaci kyčelního kloubu a nemohl by využít toho, že v některých členských státech nejsou pořadníky, někdy by to vyšlo dokonce levněji než v zemi původu? A proč někteří pacienti s onemocněním srdce musí čekat měsíce, než jim zprůchodní tepny, když to opravdu není nutné?

Pokud klinický lékař doporučí léčbu, kterou nelze provést doma, potřebujeme právní rámec umožňující vyhledat tuto péči jinde. Příliš často se právě ti nejméně setkávat s diskriminací a nerovností v přístupu ke zdravotní péči. Musíme se proto zasadit o to, aby členské státy mohly léčbu v jiné zemi nejprve schválit. Nesmíme omezit přeshraniční zdravotní péči jen na ty, kteří si to mohou dovolit.

Stejně tak tato nová směrnice nesmí slevovat z úrovně péče u těch, kteří se rozhodnou zůstat doma. Musíme dohlédnout, aby obsahovala také ochrannou klauzuli, která ošetří v první řadě práva a bezpečnost pacientů. Proto je důležité vytvořit mechanismus, jehož prostřednictvím budou moci domovské země a země, kde pacienti čerpají lékařskou péči, sdílet jejich zdravotní záznamy.

Kromě toho je nutno vytvořit systém kompenzací pro pacienty, kteří v průběhu léčby v jiné zemi EU utrpí nikoli nevyhnutelnou újmu. A vzhledem k přejímání osvědčených postupů vítám článek 15 v návrhu směrnice, který vyzývá k vytvoření systému evropských referenčních sítí. Tato nejlepší špičková střediska by mohla ověřit užitečný způsob sdílení znalostí, odborné přípravy a výměny informací. Příliš často se setkáváme s infekcemi získanými při poskytování zdravotní péče nebo doporučeními na onkologický screening; a je už skoro načase, abychom se jeden od druhého začali učit efektivněji.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Pane předsedající, hlavními výzvami, kterým dnes čelíme, jsou zlepšování zdravotního stavu starších lidí, příprava na zvládání chorob stáří vzhledem ke stárnutí obyvatelstva, všeobecná dostupnost zdravotní péče na patřičné úrovni, zajištění finanční stability národních systémů zdravotní péče, zaměření zvláštní pozornosti na dostupnost zdravotní péče pro lidi s postižením, děti, starších osoby a osoby pocházejících z chudších rodin, zaručení práv pacientů při přeshraničním poskytování lékařské péče, zavedení přeshraniční vzájemné elektronické součinnosti ohledně zdravotních záznamů a současně zajištění ochrany osobních údajů a poskytnutí dobrých pracovních podmínek pro zaměstnance ve zdravotnictví.

Konkrétní opatření navržená v souboru sociálních opatření a zaměřená na zvládání těchto výzev, například vypracování komuniké o naplňování potřeb stárnoucích obyvatel nebo příprava zelené knihy zabývající se otázkou zaměstnanců ve zdravotnictví, nám dávají jistou naději, že nezůstaneme ve fázi pouhých přání. Jsem ráda, že otázce přeshraniční zdravotní péče je věnována taková pozornost, což je nyní, v době neustále rostoucí migrace tak důležité.

(Předsedající řečníci přerušil)

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Pane předsedající, tato směrnice znamená, že EU získá větší pravomoci v oblasti zdravotnictví, a já nesouhlasím s tím, aby se tato oblast otevřela právním předpisům EU. Zdravotnictví musí zůstat výsadou jednotlivých států. Představa, že by se pacient měl zapojit do nějaké formy zdravotní turistiky je nesprávné stanovení priorit našich společných zdrojů zdravotní péče. Nová základní zásada, že bychom měli mít právo na péči v jiné zemi EU bez předchozího souhlasu otevírá rychlou cestu mladým, jazykově nadaným a relativně zdravým osobám a představuje riziko, že se tok finančních zdrojů odkloní od těch, kteří potřebují více zdravotní péče, jako naši senioři a lidé s funkčními poruchami. Je jasné, že každý by měl mít právo vyhledat péči v jiné zemi EU, je-li nemocný, ale toto právo již máme a nepotřebujeme nové právní předpisy EU v této oblasti. Zdravotnictví i nadále spadá do sféry vnitrostátní politiky.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Pane předsedající, všichni si přejeme, aby se nám dostalo co nejrychlejší, a nejlepší lékařské péče, když vážně onemocníme, ale odmítám americký model, kdy se té nejlepší péče dostává majetným občanům a na zranitelné členy společnosti zbývá jen péče druhořadá – mají-li štěstí. Pokud mají smůlu, nedostane se jim vůbec žádná péče. Musíme proto stanovit určité základní zásady. Všichni by měli mít volný a rovný přístup ke zdravotnickým službám a lidé by měli být léčeni popořadě podle potřeby. To znamená, že orgán veřejné moci musí provést vyhodnocení, aby lékař mohl rozhodnout o „pořadí“ a o „potřebnosti“. Přednostně by měl být ošetřen ten, kdo má nejzávažnější potíže, nikoli ten nejbohatší. Posunem vpřed v otázce volného a rovného přístupu všech občanů ke zdravotnickým službám by bylo pečlivé přezkoumání veřejných příspěvků na léčbu v soukromých nemocnicích a daňových zápočtů pro soukromé zdravotní pojištění. Právní předpisy EU by neměly být orientovány na myšlenkovou ideologii

vycházející z vnitřního trhu, ale jejich cílem by mělo být vytvoření pružného systému v Evropě, který zaručuje minimální práva na zdravotní péči všem občanům.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Směrnice o uplatňování práv pacientů při přeshraniční zdravotní péči se snaží řešit velmi naléhavý problém.

Jedná se zde o rozpor mezi subsidiaritou zdravotních systémů a právem občana Evropské unie na volný pohyb a také o jeho základní lidské právo na přístup ke zdravotnickým službám. Každý občan žijící v některém z členských států má právo na volný pohyb, a jeho zdraví se tedy pohybuje s ním. Kdyby se nemohl obrátit na zdravotnické služby, byla by to závažná překážka jeho volnému pohybu. Úplná volnost ve službách není reálná vzhledem k různé výši daní plynoucích v jednotlivých zemích do zdravotnictví i vzhledem k různým cenám za výkon v jednotlivých zemích.

Obavy mnohých politiků z rozmachu zdravotní turistiky, hlavně z východu, jsou zbytečné. Pro pacienta je velmi důležité, aby byl v blízkosti svých příbuzných a nemusel se potýkat s jazykovou bariérou. Vztah pacient – lékař je velmi specifický. Úspěch léčby závisí na důvěře, jakou má pacient ve svého lékaře nebo ve zdravotnické zařízení. Ochota pacienta cestovat za léčbou do zahraničí závisí na závažnosti onemocnění. Jedná-li se o život zachraňující léčbu nebo léčbu závažné nemoci, pak všechno ostatní není důležité.

Domnívám se, že by bylo vhodnější, aby se těmito otázkami zabýval spíše Evropský parlament než Evropský soudní dvůr. Je smutné, že my jako zástupci občanů se rozhodujeme obtížněji než Evropský soudní dvůr, který zatím ve všech případech rozhodl ve prospěch pacienta.

A ještě jednu věc bych chtěla na závěr dodat. Mnozí kolegové tu hovoří o bohatých a chudých. Pro mě jako lékařku existuje jen pacient. Nezajímá mě, zda má doma Ford nebo je to bezdomovec.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Pane předsedající, na začátku mi dovolu,te, abych vyjádřila velkou radost, že dnes je tady s námi naše bývalá kolegyně paní Roselyn Bachelotová a že nám opět připomíná, že tím nejdůležitějším je evropský občan. Uvedená právní úprava tento důraz potvrzuje. Moje poděkování patří také paní komisařce Vassiliou, která tento velice obtížný bod právní úpravy prosadila.

Přijetím této právní úpravy my jako Evropský parlament, Evropská komise a Rada pro lidi skutečně něco děláme. Směrnice poskytuje právní záruku volného pohybu a zároveň právní základ pro současné iniciativy v oblasti přeshraniční zdravotní péče.

Porovnám-li však tuto směrnici se zněním předchozích návrhů, které byly odmítnuty, vidím, že v současné době se větší důraz klade na mobilitu pacienta než na zdravotnické služby, a důvodem je, aby členské státy byly spokojeny. Mám k tomu pár kritických poznámek. Příhraniční oblasti, které v otázce přeshraniční zdravotní péče přišly již s několika dobrými iniciativami – například ujednání o spolupráci mezi *Universitätsklinikum Aachen* a *Academisch Ziekenhuis Maastricht* v mé vlastní provincii Limburk, která by se jako součást euroregionu Mása-Rýn velmi ráda stala pilotní oblastí – začínají být příliš závislé právě na mobilitě, a tím na rozmaru pojišťovatelů nebo na dobré vůli vnitrostátních orgánů či na jiných věcech, neboť zájem se teď už nesoustředí na služby samotné. Měli bychom si nejdříve dobře prostudovat článek 13, než rozhodneme, jak přimět regiony k mnohem větší spolupráci. A když už hovořím o tomto tématu, paní komisařko, chtěla bych zdůraznit, že náš euroregion Mása-Rýn by se velmi rád stal pilotní oblastí.

Za druhé, zapojení pacienta do zřizování národních kontaktních míst. V této souvislosti paní Schmidtová z Německa předložila výbornou iniciativu a my bychom měli vymyslet, jak tuto iniciativu těsněji propojit s našimi širšími plány.

Dalším bodem je „přehled lékařských postupů, které nevyžadují hospitalizaci, ale podléhají stejnému režimu jako nemocniční péče“, přičemž účelem je, aby z této směrnice byly vyloučeny některé služby. To vyžaduje rovněž pečlivé posouzení, neboť nemůžeme připustit, aby příliš striktní výklad uvedeného přehledu vylučoval takové kooperativní podniky, které jsem právě uvedla. Nejdůležitější je, abychom si byli vědomi toho, že účinná spolupráce neprodražuje, nýbrž zlevňuje prvotřídní klinická centra a umožňuje jejich větší dostupnost. A to nám konec konců jde.

Anne Van Lancker (PSE). - (NL) Pane předsedající, paní komisařko Vassiliou, paní ministryně Bachelot-Narquinová, Evropa má důležitou povinnost přispívat k tomu, aby každému byla zaručena vysoce kvalitní a dostupná zdravotní péče v blízkosti bydliště, nebo v případě potřeby v zahraničí. Jsem vám proto, paní komisařko, velice vděčna za vaši iniciativu, která má nepochybně řadu pozitivních aspektů, pokud jde o záruku kvality a bezpečnosti, informovanost pacienta, intenzivnější evropskou spolupráci, e-zdraví, referenční síť a tak dále.

Souhlasím s vámi také v tom, paní ministryně, že není dobré ponechat rozhodování o volném pohybu pacientů na Soudním dvoru a že to nutně vyžaduje právní úpravu. Souhlasím rovněž s názorem pana Bowise a paní Lambertové, že bychom asi měli uvažovat o větší vyváženosti, pokud jde o předchozí souhlas s mobilitou pacienta, protože tato mobilita je důležitým nástrojem plánování a politiky členských států.

Zbývá několik dalších otázek, paní komisařko, které se týkají účtovaných poplatků a mechanismů bránících mobilitě pacientů, která v některých zemích vede k zavedení pořadníku. Jsem však přesvědčena, dámy a pánové, že na tyto otázky a obavy budeme schopni odpovědět spolu s dalším projednáváním této směrnice.

Ještě jednou vám, paní komisařko, děkuji za vaši iniciativu. A s vámi se těšíme na spolupráci, paní ministryně.

Marian Harkin (ALDE). - Pane předsedající, na začátku tohoto roku jsem ve svém volebním obvodu vedl řadu konzultačních schůzek v souvislosti s politikou EU v sociální oblasti a následně tyto schůzky ovlivnily konzultace Komise o inventuře sociální situace.

Bylo mi zcela jasné, že se občané velice zajímají o stále větší zapojování EU do sociální politiky a to se nepochybně týká i volného pohybu pacientů. V průběhu kampaně za Lisabonskou smlouvu volání po sociálnějším Evropsku skutečně zesílilo a tato reakce Komise, i když obavy občanů úplně neřeší, je na místě a je krokem správným směrem.

Zajisté vítám návrhy na volný pohyb pacientů, ale souhlasím s některými předchozími řečníky, že velice mnoho otázek je stále ještě zapotřebí vyjasnit – především otázku předchozího souhlasu.

Nicméně podstatné je, že jakákoli politika se musí soustředit na pacienty a ti by se neměli trápit náklady, bezpečností a kvalitou.

Prozatím pacienti musí být plně informováni o svých současných právech, neboť právní nejistota vždy znevýhodňuje ty, kteří nemají dostatek vlastních prostředků.

Na závěr dodávám, že francouzské předsednictví už dříve poukázalo na skutečnost, že někteří lidé budou zklamáni, že nebyla řešena otázka volného pohybu zdravotníků. Sám jsem jedním z nich. Pokud má být pacient ve středu zájmu jakékoli politiky, potom prvořadá je bezpečnost pacienta, takže musíme zavést standardizovaný systém akreditace zdravotníků na území EU.

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN ONESTA

Místopředseda

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Pane předsedající, ve svém vystoupení v této rozpravě bych chtěl říci, že z pohledu nových členských států je důležité, aby možnost zavádět omezení pro čerpání zdravotní péče v zahraničí byla ponechána na vnitrostátní úrovni, zejména vzhledem k nedostatku finančních prostředků, které jsou v těchto zemích přidělovány na zdravotnictví. Obdobně je velice důležité uplatňovat zásadu, že pacient má právo na proplacení nákladů do výše, která by byla uhrazena, kdyby pacient využil lékařskou péči ve své zemi, a to až do té doby, dokud se výrazně nezmění rozdíly mezi starými a novými členskými státy.

Na závěr chci zdůraznit, že navrhovaná řešení, především pokud jde o zavedení evropské referenční sítě a také evropské sítě pro hodnocení zdravotnické technologie, umožňují zvýšit úroveň lékařské péče v Evropské unii a také účinněji využívat finanční prostředky vyčleněné na zdravotní péči.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). - (CS) Kolegyně a kolegové, zajisté víte, že nadcházející české předsednictví bude probíhat pod heslem Evropa bez bariér. V této souvislosti jsem velmi rád, že se podařilo Komisi ve spolupráci s Evropským soudním dvorem připravit návrh, který prolomuje jednu z bariér, a to poskytování zdravotní péče. Vítám, že dosavadní jednání posunula řešení problému blíže k občanům. Jako lékař bych byl velmi rád, kdyby potřebné dokumenty byly schváleny co nejdříve, ale domnívám se, že jde o natolik složitou problematiku, u které platí staré římské přísloví „spěchej pomalu“. V současné době vidím k projednání následující základní body. Za prvé, shodneme se na tom, že je nutné zajistit právní ochranu pacientů, kteří mají právo čerpat zdravotní péči v rámci Evropské unie v souladu s judikáty Soudního dvora. Za druhé, není možné, aby směrnice zakládala nové kompetence pro Komisi, protože nejsou nezbytné. Za třetí, považuji za chybné, že základním smyslem bylo zajištění volného pohybu zdravotnických služeb, ale samotný text směrnice se zabývá především pohybem pacientů při čerpání neakutní zdravotní péče. Další projednávání je šancí nejen pro české předsednictví, ale i pro Evropu.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Pane předsedající, těším se na zavedení směrnice o čerpání přeshraniční zdravotní péče, ale zároveň z toho mám obavy.

Těším se na její zavedení, protože znám hodně lidí, jejichž zdravotní stav se zhoršil, a hodně lidí, kteří zemřeli, právě v důsledku dlouhého čekání na léčení v irských státních nemocnicích. Takže představa, že si moji voliči budou moci vyzvednout svůj zdravotní záznam a bez předchozího povolení, které je v současné době překážkou danou plánem E112, vycestují a okamžitě se jim dostane léčby, je nádherná. Určitě budu doporučovat těm voličům ze svého okrsku, kteří mohou vycestovat, aby tak učinili.

Zároveň si však uvědomuji, že se tím dále zhorší problémy v irském systému zdravotnictví a mám obavy o ty, kteří vycestovat nemohou a kteří musí spoléhat na zdravotní systém.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Pane předsedající, tento bod se týká práva jednotlivce na čerpání zdravotní péče tam, kde je dostupná. Zástupce skupiny evropské sjednocené levice Eva-Britt Svenssonová zde dnes již dříve prohlásila, že to povede ke zdravotní turistice. Chtěl bych jí vzkázat, že nemocní lidé vyhledávají zdravotní péči, protože mají bolesti, trpí, něco jim je a potřebují pomoc. O žádnou turistiku se tady nejedná.

Nakonec zde proti sobě stojí na jedné straně úřednická moc a na druhé právo jednotlivce. Jedná se o to, zda by staré hranice měly být používány jako překážka pro ty, kteří vyhledávají zdravotní péči v zahraničí, nebo zda by lidé všude v Evropě měli mít možnost využívat otevřenosti současné Evropy a čerpat tu nejlepší možnou zdravotní péči. Bylo poučné poslechnout si, co si myslí skupina levice, ale protože mám před sebou zástupce sociálních demokratů Jana Anderssona, který na seznamu řečníků následuje hned za mnou, bylo by zajímavé dozvědět se, zda sdílí názor Evy-Britt Svenssonové, že nemocní lidé, kteří vyhledávají zdravotní péči v zahraničí, provozují zdravotní turistiku. Chce stejně jako ona vytvářet nejrůznější bariéry, nebo budete vy, sociální demokraté usilovat o co největší otevřenost, aby pacienti nemuseli žádat o povolení úřadů na čerpání zdravotní péče? Tato otázka se týká Jane Anderssonové, sociální Evropy. Nejedná se přece o to, jak by měli jednotliví politici určovat, co druzí smejí, ale o to, jak člověk může dostat tu nejlepší zdravotní péči. Máte slovo, Jane Anderssonová.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Pane předsedající, pani komisařko, dovoluji mi, abych zvláště přivítal paní Bachelot-Narquinovou. V minulosti jsme spolu pracovali a doufám, že tomu tak bude i v budoucnu. Vítejte v Parlamentu. Stručně k panu Hökmarkovi, toto není domácí debata. Neřídím se názory paní Svenssonové, dávám přednost svým vlastním.

Vítám tuto směrnici z několika důvodů. Potřebujeme výklad z právního hlediska. Myslím si, že současná směrnice je lepší než původní návrh. Přináší značné výhody, zejména lidem, kteří žijí v příhraničí stejně jako já. Kromě toho upozorňuji také na to, že je důležité propojit toto uspořádání s různými systémy po celé Evropě z hlediska organizace, financování a podobně.

Musíme se zaměřit zejména na jeden aspekt. A to na rovnost. Víme, že ve zdravotní péči existuje upřednostňování, ale je důležité, aby se ke všem přistupovalo stejně a aby někteří neměli přednost jen kvůli tomu, že na to mají, a důležité také je, abychom uměli tyto dvě věci spojit v případě přeshraniční péče. Podstatná je rovněž otázka předchozího souhlasu. O tom je třeba ještě dále diskutovat. Omezení uvedené ve směrnici není v pořádku. Mimonemocniční péče, ambulantní péče: mezi jednotlivými zeměmi existují značné rozdíly a model se postupem času mění. Musíme najít další kritéria. Těším se na spolupráci. V našem výboru se budeme zabývat financováním systémů sociálního zabezpečení, což je součástí této spolupráce. Těším se, že v této oblasti budeme spolupracovat s ostatními výbory.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Pane předsedající, pro pacienty je nejdůležitější, aby se jim dostalo dobré, bezpečné a levné péče a většina si přeje čerpat zdravotní péči pokud možno co nejbližší svému domovu. Jinými slovy, národní zdravotnické služby musí být zajištěny přiměřeným způsobem.

Návrh Komise, který máme před sebou, bychom nicméně měli přivítat. Je důležité, aby péče a léčba byly dostupné i v jiné zemi. To by umožnilo svobodnější volbu, jasnější doporučení a rady a přehlednější situaci v otázkách zdraví a bezpečnosti. To by potom bylo dobré i pro pacienty.

Pro členské státy je tento bod poněkud složitější, jelikož směrnice nemůže dobře fungovat, dokud nebudou slučitelné elektronické systémy sociálního zabezpečení a zdravotní péče. Víme, že zatím nejsou, a provádění této směrnice by bylo pro členské státy příliš náročné. Musíme zajistit, až bude směrnice přijata, aby bylo možné také předávat údaje o pacientovi z jednoho systému do druhého a aby byla zaručena bezpečnost informací a zajištěna bezpečnost pacienta. Právě pacient je tím nejdůležitějším.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Pane předsedající, cesta do pekel je dlážděna dobrými úmysly a člověk nemusí být velký vzdělanec, aby předvídal, jak tento návrh ve své současné podobě dopadne. Na jedné straně bude existovat „tým A“, který budou tvořit bohatí, vzdělaní a lidé se správnými konexemi – obecně řečeno, všichni v této sněmovně. Můžeme přeskočit pořadník ve své zemi a můžeme vyhledat nejlepší odborníky v Evropské unii – neboť si můžeme dovolit zaplatit léčbu a můžeme si dovolit cestování a další dodatečné náklady. Na druhé straně tady budou chudí a znevýhodnění. Smějí se zařadit na konec, a když na ně konečně přijde řada, dostane se jim léčby, o kterou jsme my bohatí nestáli. Při zvláštních příležitostech Evropská unie představuje sama sebe jako alternativu ke Spojeným státům, ale pravda je, že se stále více Spojeným státům podobá – i v oblasti zdravotnictví. Naše skupina podporuje volný a rovný přístup k léčbě, které lidé potřebují, a proto tento návrh odmítáme.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Situace v sociální oblasti se v Evropě změnila. Čelíme novým výzvám, které vyžadují modernizaci evropského sociálního modelu. Mění se rovněž oblast zdravotní péče. Úspěšnost v léčbě některých nemocí roste, stejně jako výdaje na fungování zdravotnických systémů. Občané se však setkávají s velkými rozdíly v kvalitě zdravotní péče, jak mezi jednotlivými členskými státy, tak uvnitř těchto států. Míra přežití u rakoviny se mezi členskými státy liší až o 10 %.

Vítám záměr Evropské komise podrobně prozkoumat otázku zdravotní péče v rámci obnovené sociální agendy. Zároveň však lituji, že zvýšená pozornost věnovaná právům občanů souvisejících se zdravím byla pouze výsledkem rozsudku Soudního dvora. Hovořím z pozice toho, kdo sám přežil rakovinu a kdo zná případy, kdy v jedné zemi bylo pacientům řečeno „už pro vás nemůžeme nic udělat“ a v jiné zemi se jim dostalo účinné léčby.

Volnost pohybu znamená schopnost volby. Schopnost vybrat si vede k větší konkurenci, a tím k vyšší kvalitě a případně také k nižším nákladům. Jsem si jistý, že směrnice o mobilitě pacientů Evropu oživí a bude mít řadu příznivých dopadů. Naším společným cílem je zdraví pro všechny. Směrnice o přeshraniční zdravotní péči bezesporu znamená větší přiblížení k občanům, které ani tolik nezajímá projednávání pravomocí, ale spíše to, jakou nejkratší cestou dosáhnout zdraví – pochopitelně tou, která je jasně vyznačena.

Nejúspěšnější evropská politika je politika, kterou občané pocítí na své kapse, jako tomu bylo v případě směrnice o roamingu. Pokud jde o směrnici o přeshraniční péči, občané ji na své kapse přímo nepocítí, minimálně zpočátku, ale za stejné peníze budou mít větší výběr. A to není špatný pocit, zejména když se jedná o zdraví.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Pane předsedající, paní ministryně, paní komisařko, když hovoříme o sociální Evropě, na prvním místě musí být vždy lidé a jejich zájem. Stavíme-li je do popředí, znamená to, že naší nejvyšší prioritou je, aby zdravotní systém poskytoval lidem tu nejlepší možnou péči v místě. To je prioritní číslo jedna. To je podmínka, z níž musí vycházet náš přístup k této směrnici.

Je však rovněž nutné najít řešení pro mnoho dalších případů, neboť lidé cestují do jiných zemí nebo tam pracují nebo trpí vzácným onemocněním nebo se jim v jiné zemi dostane lepší péče. Znamená to, že je zapotřebí v těchto případech odstranit překážky volnému pohybu a zajistit právní jistotu. To je druhá prioritní.

Třetí prioritou je, že si čas od času musíme připomínat, že podle evropských smluv je zdravotní péče v členských státech záležitostí členských států, a musíme to respektovat. Jinými slovy odpovědnost za organizaci a financování zdravotní péče nesou členské státy a naše právní předpisy to nemohou nijak změnit. To není volba, my to dělat nemůžeme a nemáme to ani v úmyslu, ledaže bychom se někdy v budoucnu dokázali dohodnout na vytvoření společné zdravotní politiky. To by byl ideální scénář, ale obávám se, že k tomu, abychom takový krok udělali, máme stále ještě hodně daleko.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, my a občané Evropy jsme rádi, že můžeme konečně zahájit parlamentní rozpravu o tomto návrhu.

Lituji, že hrozby, které loni v prosinci adresovala skupina PSE Komisi, vyústily v zablokování projednávání po dobu několika měsíců. Návrh je dobrý a občanům Evropy poskytuje přidanou hodnotu. Chceme, aby došlo k politickému vytvoření přeshraniční právní jistoty, aby se lidé už nemuseli obracet na Soudní dvůr, a prosazovat tak své základní právo na osobní svobodu pohybu.

Projednávané směrnice o volném pohybu pacientů, nikoli o zdravotnických službách. Základní odpovědnost za zajištění plnění, kvalitu a financování zdravotní péče nesou i nadále členské státy. Víme však, že v oblasti zdravotní péče je nutná větší spolupráce mezi členskými státy a větší přeshraniční evropský vklad do výzkumu, v klíčové oblasti poskytování nemocniční péče a na straně nabídky.

Otázkou je volný pohyb pacientů. Neptáme se, zda lze zorganizovat zdravotní systém a velice kvalitní zdravotnické služby tak, aby nedošlo k nežádoucím vedlejším účinkům; ptáme se, jakým způsobem to udělat. Pohybujeme se v prostoru mezi čtyřmi póly: práva pacientů, ochrana zdravotních systémů, ochrana systémů zdravotního pojištění a zajištění kvality zdravotnických služeb, jistoty financování a právní jistoty.

Pacienti mají oprávněný zájem vyhledávat to, co se jeví jako nejlepší zdravotnické služby. Abychom jim v tom pomohli, potřebujeme legislativní rámec a právní jistotu. Na druhé straně velká většina obyvatelstva chce mít zdravotnické služby co nejbližší svého domova. V členských státech máme problém s financováním systému zdravotní péče. Větší mobilita za stejné náklady je proto tou správnou cestou kupředu. Máme bod týkající se zajištění kvality zdravotnických služeb. Měli bychom začít projednávat rovněž evropské minimální standardy v této oblasti.

Mia De Vits (PSE). - (NL) Pane předsedající, sdílím názor dalších poslanců a za významný úspěch považuji skutečnost, že tento návrh byl konečně předložen k projednání. Vzhledem k realitě naplňuje potřebu a to znamená, že můžeme skutečně něco udělat pro lidi.

Někteří poslanci tvrdí, že v cizině se budou nechávat léčit pouze bohatí. Musíme se přesvědčit, že zdravotní péče v zahraničí je dostupná nejen pro ty nejzamožnější, kteří umějí využít právních předpisů a čerpají nákladnou léčbu. Pacienti mají právo na srozumitelnost a právní jistotu a my na tom můžeme pracovat, to je náš úkol.

Návrh je pro občany EU nesporným přínosem. Není samozřejmě dokonalý, bude třeba provést některá zlepšení. Mám na mysli definici „nemocniční“, a „mimonemocniční“ péče a podobně a vymezení zvláštních případů, kde je možné předchozí souhlas zdůvodnit. Toto jsou věci, jimiž se určitě musíme v této rozpravě zabývat.

A tak doufám, že naše projednávání bude klidné a pragmatické a nebude mít ideologický základ. Další aspekty bude nutno řešit prostřednictvím vnitrostátních právních předpisů, ale naprosto nemohu souhlasit s těmi, kteří prohlašují, že tento návrh podkopává schopnost členských států organizovat si svou zdravotní péči. Nejdůležitější podle mě je, že o tomto návrhu diskutujeme.

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) Zdravotní systémy v Unii spadají především do odpovědnosti členských států. Odpovědnost za organizaci a poskytování zdravotní péče v souladu s článkem 152 Smlouvy je plně uznávána.

Cílem návrhu směrnice je zavedení a zabezpečení transparentního rámce pro poskytování bezpečné, kvalitní a účinné přeshraniční zdravotní péče na území Evropské unie při zajištění vysoké míry ochrany zdraví a při plném respektování zásady subsidiarity. Se záměry a cíli směrnice nadšeně souhlasím, chtěl bych však upozornit na určité nedostatky návrhu, které se ovšem dají překonat.

Existují obavy, že tento typ péče může v některých členských státech vytvořit nepřiměřený tlak na systémy zdravotního pojištění. Je zapotřebí přesněji vymezit postupy při poskytování péče a úhradě nákladů při opakovaných hospitalizacích a při léčbě komplikací a při způsobení újmy. Musíme stanovit časový horizont pro úhradu nákladů a zároveň jasně říci, že směrnice nebude a nechce řešit dlouhodobou zdravotní péči v zařízeních, kde bývá zdravotní a sociální systém propojený.

Musíme definovat termín „výhodný pro pacienta“. V úvahu je třeba vzít především lékařská hlediska, a ne subjektivní výhody. Při vymezení termínů „nemocniční péče“ a „ambulantní péče“ by bylo vhodné definovat termín „specializovaná ambulantní zdravotní péče“. Problémem zároveň stále zůstává způsob úhrady receptů vystavených v zahraničí.

Dámy a pánové, podobně jako při zavádění jiných druhů volného pohybu, kterých jsme byli v minulosti svědky, i dnes existují jisté obavy, které však lze podle mého názoru překonat.

Pier Antonio Panzeri (PSE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, již tady zaznělo, že zdravotnické služby jsou hlavním pilířem evropského sociálního modelu. Zdá se být proto zcela na místě, abychom se tímto bodem zabývali s cílem zajistit vysoký stupeň ochrany zdraví a rovný přístup ke zdravotní péči pro všechny; bohužel to vypadá, že projednávaný text se tímto směrem zřejmě neubírá.

Nesmíme ohrozit základní účel, pro který byla tato směrnice vydána, a to je zajistit občanům právo využívat v rámci volného pohybu zdravotnické služby v celé Unii. V praxi lze tento text považovat za nástroj orientovaný na zdravotní trh na úrovni Společenství, něco zcela jiného, což by mohlo vést až k tomu, že právo na zdraví bude jen pro bohaté.

Text stanoví pouze úhradu vynaložených nákladů, a to pouze nákladů na zdravotní služby ve výši, v jaké by byly uhrazeny v zemi původu, nezabývá se náklady na cestu a ubytování v hostitelské zemi. Byly projednány také další zásadní body, od nutnosti zaručit standardy poskytované služby na úrovni Společenství až po důležitou otázku informací.

Z těchto důvodů se domnívám, že je třeba návrh posoudit důkladněji, abychom se mohli společně pokusit dát evropským občanům na jejich otázky odpovědi, které v samotné směrnici stále chybí.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Především bych chtěla přivítat návrh jako celek předložený Komisí a týkající se nového souboru sociálních opatření. Nutnost modernizace evropského sociálního modelu je zřejmá ve specifických souvislostech 21. století a cíle (hledané, sháněné) v Lisabonské smlouvě o udržitelném hospodářském růstu a prosperitě obyvatel.

Aktuálně projednávaná směrnice je důležitá při prosazování obnovené sociální agendy, zejména v souvislosti s prioritami, které zahrnují prosazování zeměpisné a profesní mobility i delší a zdravější život evropských občanů. Doufám, že ustanovení směrnice přiblíží zdravotní služby více k domovu, a mám na mysli všechny sociální vrstvy včetně emigrantů, lidí pracujících v zahraničí a studentů, kteří studují na zahraničních vysokých školách.

Je nutné, aby v rámci zdravotní péče byly poskytovány bezpečné a kvalitní služby, a to kdekoli v Evropě. V tomto směru bych chtěla podtrhnout význam vzdělání a odborné přípravy evropských odborných pracovníků v této oblasti, a rovněž důležitost podpory evropské komunikace a předávání osvědčených postupů. Vzhledem k přeshraničnímu charakteru směrnice odborná příprava by měla zahrnovat znalost cizího jazyka a povědomí o základech mezikulturního dialogu.

V neposlední řadě je pro úspěch směrnice právě tak nezbytná přiměřená znalost informačních a komunikačních technologií; kromě toho má klíčový význam při posilování takzvané oblasti e-zdraví.

Daciana Octavia Sárbu (PSE). - (RO) Poskytování zdravotnických služeb je pilířem evropského sociálního modelu a vytvoření vnitřního trhu pro tyto služby by nemělo povzbudit lékařskou turistiku, neboť ta bude dostupná pouze majetným pacientům, kteří umějí cizí jazyky a mají přístup k informacím.

Požadujeme však upřesnění podmínek pro proplácení a povolování zdravotní péče. Mám obavy, jaké důsledky bude mít tato směrnice pro nové členské státy. Evroptští občané nebudou cestovat do zemí, kde je zdravotní péče příliš drahá; naopak pojedou do zemí, jako je Rumunsko, Bulharsko či Polsko, což povede ke hromadnému odlivu pacientů ze západní Evropy do východní.

Ačkoliv poskytování zdravotní péče v nových členských státech podle jasně vymezených standardů kvality a bezpečnosti neplatí obecně pro všechny typy zdravotní péče, poptávka po dentálních službách ve východní Evropě neustále stoupá. To způsobí prudký nárůst cen v hostitelských zemích, ztíží dostupnost zdravotní péče pro jejich občany vzhledem k vysokým cenám i vzhledem k tomu, že některé společnosti budou vyhledávat zákazníky, kteří budou ochotni zaplatit více.

Otevření evropského trhu zdravotnických služeb bude mít závažný dopad na systém zdravotní péče ve východní Evropě a povede k nerovnosti. Větší volnost výběru, jakým způsobem a kde bude zdravotní péče čerpána, je přínosem, pokud jsou služby dostupné pro všechny občany, bez ohledu na jejich sociální postavení.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Pane předsedající, cílem souboru sociálních opatření by mělo být zajištění všeobecného a rovného přístupu k vysoce kvalitním zdravotnickým službám pro všechny občany EU. Do určité míry je možné tohoto cíle dosáhnout vhodnou regulací na evropské úrovni, ale je tady řada problémů, které vyplývají z chybných a neúčinných řešení přijímaných na úrovni jednotlivých členských států. Komise by proto měla povzbuzovat členské státy, aby reformovaly své národní zdravotní systémy, zejména rozšiřováním osvědčených postupů a s pomocí účinných způsobů financování.

Podmínkou efektivní zdravotní péče je volný pohyb zdravotnických pracovníků mezi jednotlivými členskými státy. V této souvislosti vás musím upozornit na přetrvávající omezení platná pro polské zdravotní sestry a porodní asistentky, které chtějí pracovat v zahraničí. To je diskriminace polských pracovníků a do očí bijící porušení zásady volného pohybu práce a zásady rovného zacházení. Vyzývám Komisi, aby ukončila tyto diskriminační praktiky a vrátila polským sestřím právo vykonávat svou práci v jiných evropských zemích bez omezování.

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) O přeshraničním poskytování zdravotnických služeb jsme ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele intenzivně diskutovali, už když se projednávala směrnice o službách.

Dohodnutý kompromis byl podmíněn vyloučením zdravotnických služeb ze směrnice o službách vzhledem k jejich specifickému charakteru. Jelikož se jedná o složitý problém, vítám tuto diskusi.

Ještě předtím než pacient požádá o poskytnutí zdravotní péče v jiném členském státě EU, musí mít k dispozici jasné a srozumitelné informace, zejména o výši nákladů v souvislosti s ošetřením, o možnosti proplácení nákladů jeho zdravotní pojišťovnou a o nutnosti předchozího souhlasu. Je nutné, dámy a pánové, abychom na evropské úrovni přijali taková pravidla, aby pacient nebyl obětí systému, ale naopak, aby mohl využívat zdravotnické služby kdekoli v Evropské unii.

Arlene McCarthy (PSE). - Pane předsedající, mnozí z řečníků upozorňují na to, že všichni pacienti, ať za léčením vyjíždějí, nebo zůstávají doma, mají právo na poskytování vysoce kvalitní, bezpečné zdravotní péče. Nezapomínejme, že jednou z největších demografických výzev, které čelíme, je stárnutí obyvatel, kteří určitě budou chtít čerpat zdravotní péči v místě, kde žijí. Je třeba jasné vymezit dodržování práva pacientů na dostupnost zdravotnických služeb a zároveň musíme respektovat ustanovení Smlouvy, kde se uvádí, že organizace zdravotnických služeb, zejména jejich financování, je v pravomoci členských států. Musíme si uvědomit, že 27 států má různé systémy, různé systémy financování. Mrzí mě, že směrnice nehovoří v této věci jasné, ale věřím, že naši zpravodajové tyto otázky upřesní: pokud se chceme vyhnout právníkům, potřebujeme jednoznačné vymezení, abychom zabránili soudním žalobám ze strany pacientů, ale aby se neobraceli na soud v otázkách lékařského zanedbání při poskytování přeshraniční péče.

Musíme proto zaujmout více inovativní přístup. Mám za to, že ideální kombinací je volný pohyb pacienta a povzbuzování členských států k nákupu zdravotnických služeb nejen za účelem léčby jednoho pacienta, nýbrž léčby celých skupin pacientů se stejnými zdravotními problémy. Mohlo by to být úspornější z hlediska nákladů a pacienti by mohli zůstat v blízkosti rodiny a přátel..

Marios Matsakis (ALDE). - Pane předsedající, tato směrnice je z teoretického hlediska skvělá, ale v praxi by se z ní mohla stát noční můra. Říkám to proto, neboť by mohlo dojít k tomu, že v některých zařízeních se služby budou zlepšovat, ale v jiných naopak zhoršovat. Uvedu vám příklad: když pacienti s neurochirurgickým onemocněním z malé země, např. z Kypru, začnou cestovat za léčbou do Švédska nebo Británie, co se pak stane s neurochirurgickými službami na Kypru? Úroveň nevyhnutelně poklesne a to platí i pro kardiiovaskulární služby, ortopedické služby, onkologické služby a pro mnoho dalších. Musíme být proto velice opatrní.

Tuto směrnici plně podporuji, ale musíme si být jisti, že z dobrých zařízení neděláme lepší a ze špatných ještě horší. Musíme pozorně zvyšovat úroveň zdravotní péče ve velkých, stejně jako v malých zemích.

Czesław Adam Sikiński (PPE-DE). - (PL) Pane předsedající, účelem této nové sociální agendy je mimo jiné omezení překážek volnému pohybu ve společnosti, která uznává zásadu rovnosti, všude tam, kde by žádné překážky neměly nikomu stát v cestě. Velice důležitý je tady návrh týkající se směrnice o právech pacientů při přeshraničním poskytování péče. Je to zapotřebí, aby lidé mohli fungovat v dnešním rychle se měnícím světě, kde cestují stovky kilometrů, aby se zúčastnili jedné určité schůzky. Proto je velice důležité, aby každý Evropan věděl, že pokud bude jeho život ohrožen, někdo mu život zachrání a bude chránit jeho zdraví bez zbytečných nařízení a jiných překážek. Měli bychom se přesvědčit, že každý obyvatel EU ví, že musí mít evropský průkaz zdravotního pojištění, aby měl v případě potřeby přístup ke zdravotní péči. Pacienti musí vědět, že v případě nouze by jim měla být poskytnuta stejná léčba jako občanům země, kde léčení probíhá. Kvalita, produktivita a především bezpečnost pacientů jsou otázky, které by pro nás měly být nejdůležitější.

Christel Schaldemose (PSE). - (DA) Pane předsedající, chtěla bych poděkovat Komisi za předložení této směrnice. Považuji za nesmírně důležité, že politici mají možnost diskutovat o právech pacientů a že rozhodování v tak důležité oblasti není ponecháno na Evropském soudním dvoru. Podle mého názoru jsou pacienti tím nejdůležitějším. Musíme tedy zaostřit svůj hledáček na pacienty, ale zároveň musíme přemýšlet jak tuto směrnici nastavit tak, aby umožňovala čerpání dobré péče všem pacientům. Domnívám se proto, že je důležité, aby směrnice umožňovala pacientům zůstat doma ve svém členském státě, kde jim rovněž bude dostupná odpovídající léčba. Jsem tedy přesvědčena, že předchozí souhlas by měl být spíše pravidlem než výjimkou.

Právě na to se musíme podle mě zaměřit. Kromě toho souhlasím se svým kolegou panem Sârbu, který řekl, že nesmíme dopustit, aby tato směrnice vytvořila v Evropě propast mezi východem a západem, severem a jihem.

Colm Burke (PPE-DE). - Pane předsedající, návrh Komise vítám. Otázka zní: „Co Evropa může udělat pro mě?“ Považuji za důležité, abychom zpřístupnili lékařskou péči, není-li dostupná v domovské zemi. Jako jeden z těch, který z přeshraniční zdravotní péče těžil ale já si to mohl dovolit – tvrdím, že je důležité, aby byla dostupná každému na celém území Společenství. Je však třeba dál neváhat a přesvědčit se, že léčba je dostupná. To je jedna z věcí, kterou pokládám při vytváření této politiky za podstatnou.

Proinsias De Rossa (PSE). - Pane předsedající, domnívám se, že v rámci této problematiky je nutno zabývat se mnoha zásadami. První z nich je ta, že ve středu pozornosti musí být samozřejmě zdraví pacientů.

Rozhodování ohledně těchto práv nesmíme ponechat na soudech. Jako tvůrci právních předpisů musíme v této oblasti vytvořit právní prostředí.

Za třetí, nesmí to podporovat konkurenci mezi zdravotnickými službami jednotlivých států, konkurence nesmí být výsledkem této směrnice; ostatně konkurence by se v této oblasti obecně neměla povzbuzovat.

Petru Filip (PPE-DE). - (RO) Nové členské státy se potýkají se značným odlivem vysoce kvalifikovaných pracovníků v sektoru zdravotnictví, jevem, který vede k závažné nerovnováze, jejíž náprava si vyžádá značné finanční prostředky. Je nutné, aby nové členské státy využily rozsáhlých evropských programů financování a s jejich pomocí zajistily poskytování flexibilní zdravotní péče všem pacientům, a to konkrétním nediskriminačním způsobem.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Evropská politika volného pohybu je jednou z nejdůležitějších politik EU, která umožňuje všem občanům, aby se usadili a pracovali v těch zemích, kde mohou těžit z vyšší životní úrovně. Volný pohyb je však brzděn obavami, zda bude možno proplácet náklady na lékařské ošetření v zahraničí.

Vyzývám proto k vytvoření evropského systému zdravotního pojištění, které by uznávaly všechny členské státy a které by usnadňovalo evropskou spolupráci v oblasti přeshraniční zdravotní péče. Povede to ke vzniku moderní sociální agendy, která přispěje k podpoře příležitostí v oblasti vzdělávání a zaměstnanosti.

Elisabeth Morin (PPE-DE). - (FR) Pane předsedající, tento návrh směrnice se soustředí na zájem pacientů a právě lidský přístup ze strany paní komisařky a paní ministryně vítám. Rovněž si cením prohloubení spolupráce mezi členskými státy v oblasti národních systémů zdravotní péče a doufám, že tuto možnost, která se Evropanům otevírá, ještě umocní poskytnutí příslušných informací, kterých se jim nedostává. Na tomto návrhu směrnice mě těší právě efektivita a lidskost.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Pane předsedající, jsem hrdý, že tuto směrnici vytvořili dva kyperští komisaři, pan Kyprianou a paní Vassiliou. Směrnice je správná a potřebná a musí být realizována.

Hlavním cílem této směrnice je pacient, který má právo na poskytnutí té nejlepší možné lékařské péče, zejména pokud takovou péči nelze zajistit v zemi pacienta.

Správně byly určeny skutečné problémy a je třeba jim věnovat pozornost, neboť nezdár v praxi může zahubit myšlenku, která je v jiných ohledech dobrá.

Roselyne Bachelot-Narquin, úřadující předsedkyně Rady. - (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, dovoluji, abych na úvod uvedla několik osobních poznámek a vyjádřila svou radost, že jsem se opět setkala se svými kolegy z Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, jeho předsedou panem Anderssonem, paní Anne Van Lanckerovou, paní Riou Oomen-Ruijtenovou, panem Jiřím Maštálkou a dalšími. Dovolte, abych je co nejupřímněji pozdravila.

John Bowis, který hovořil jménem skupiny PPE, uvedl téma do patřičných souvislostí otázkou: „Co dělá Evropa pro mě?“ Nastolil otázku Evropy sousedství a po něm mnoho dalších, například Dagmar Roth-Behrendtová jménem strany socialistů a Jules Maaten za skupinu ALDE.

Mnozí z těch, kteří hovořili po Johnu Bowisovi rovněž zdůrazňovali, že důležitější než státy a systémy jsou pacienti. To je skutečně pravda. Nesmíme však skončit v opozici proti pacientům, státům a systémům zdravotního pojištění, protože jakákoli destabilizace systému zdravotního pojištění by se hrozivým způsobem odrazila na organizaci zdravotní péče a zejména na pacientech, které chceme chránit.

Proto bych Dagmar Roth-Behrendtové odpověděla, že se zde nejedná o otázku práva pacienta na volný pohyb v rámci Evropské unie, které je samozřejmě. Směrnice nastoluje otázku úhrady a podmínek úhrady,

zda pacient má, či nemá na úhradu právo. Článek 152 Smlouvy uvádí, že členské státy si mohou svobodně podle svého uvážení organizovat a financovat zdravotní péči, kterou poskytují.

Podstatou problematiky předchozího schválení je otázka vyváženosti, zdravých účtů národních systémů podpory zdaví a zdravotního pojištění, zejména v těch nejchudších státech. Tento text nám tuto odpovědnost připomíná a za žádných okolností nemohou státy tuto směrnici využívat k tomu, aby se této odpovědnosti vyhnuly.

V zásadě Jean Lambert prohlašoval, že přeshraniční poskytování péče není samo o sobě cílem, a Derek Roland Clark poukázal na to, že bychom se možná měli přesvědčit, zda zavedení nové směrnice nakonec nepřineslo prospěch pouze několika nejbohatším, nejvzdělanějším a nejlépe informovaným pacientům, zatímco těm nejchudším pacientům je samozřejmě poskytována zdravotní péče nespravedlivě.

Klíčovou otázkou v této problematice, otázkou, o níž se diskutuje a kterou by Komise a Rada měla důkladně prozkoumat, je předchozí souhlas s nemocniční péčí, protože právě tady hrozí největší nebezpečí deregulace národních systémů.

Jean Lambert vznesl dotaz, zda návrh směrnice je slučitelný s nařízením o koordinaci sociálního zabezpečení. Soudní dvůr došel k závěru, že tyto dva systémy úhrady jsou slučitelné. My se musíme snažit, aby tyto dva systémy byly řádně strukturovány. Návrh směrnice, který máme před sebou, dává přednost provádění nařízení, což se zdá rozumné. Přesto musí být i nadále uplatňována zásada svobodné volby pacienta, pokud si z nějakého, nikoli finančního důvodu pacient zvolí cestu, kterou umožňuje judikatura ESD.

Některým poslancům, například Bernadette Vergnaudové, vadí, že tento text nezahrnuje všechny problémy, s nimiž se pacienti v rámci Evropské unie setkávají, konkrétně v zemi, odkud pocházejí. Podíváme-li se na problémy, které vyřeší samotný tento text, jeví se nám jako málo pravděpodobné, že by text s širším záběrem byl tou nejlepší cestou jak dosáhnout pokroku při řešení určitých velmi praktických problémů, jako je proplácení zdravotní péče pacientům, kteří odjedou do jiné evropské země za studiem, prací nebo jen na dovolenou.

Stejně tak to není ani směrnice o zdravotnických službách, ať nás to mrzí, nebo ať to vítáme. A tak ničemu neslouží, budeme-li ji zavrhnout jako nějakou obdobu „Bolkesteinovy směrnice“. O nic takového se v této směrnici vůbec nejedná.

Jakmile byly ustanoveny základní zásady této směrnice – a já je zaznamenala směrnice nám musí umožnit zachovat určitý regulační mechanismus, který ostatně již existuje jednak mezi Komisí a Radou, ale také mezi mnoha poslanci napříč Parlamentem, ve smyslu respektování těchto možností, které se pacientům otevírají. Co se týče předchozího souhlasu s přeshraniční zdravotní péčí, členské státy musí i nadále nést odpovědnost za rozsah zdravotní péče, kterou poskytují.

Je rovněž důležité, pokud stát stanoví určité podmínky pro přístup ke zdravotní péči v zájmu veřejného zdraví – například systém doporučení k odbornému vyšetření nebo to, co je v angličtině označováno jako „gate-keeping“ – aby tyto podmínky byly respektovány a uplatňovány, obrátí-li se pacienti na zdravotní systém v jiné než ve své vlastní zemi.

Tuto diskusi o směrnici bezesporu nelze oddělit od chystaného sdělení Komise či od návrhu doporučení Rady ohledně postupu Společenství v případech vzácných onemocnění. Domnívám se, že tyto diskuse mohou docela dobře probíhat současně. Dalším bodem, který mnozí poslanci nanесли, byla vzájemná operační součinnost informačních zdravotních systémů. Tato směrnice k tomu může po legislativní stránce přispět.

Paní komisařko, dámy a pánové, jsme samozřejmě pouze na začátku tohoto dialogu, na začátku diskuse na toto téma, které bude muset zahrnout tak rozsáhlé oblasti, jako je ochrana údajů a transparentní stanovení podmínek a okruhů. Se směrnicí, která vytváří právní jistotu, bychom i tady však měli být schopni dál pokračovat cestou vzájemné součinnosti, což neznamená osamocenosť, nýbrž zcela jednoduše harmonizaci a větší slučitelnost.

Děkuji vám za vaše promyšlené a smysluplné příspěvky, které naši rozpravu velmi obohatily.

Androula Vassiliou, členka Komise. – Pane předsedající, je to velice zajímavá diskuse.

Chtěla bych říci, že hodně často zaznívá otázka: jak můžeme přiblížit občana k Evropské unii?

Toto je jeden z příkladů, jak může občan pocítit, že pro něj Evropská unie něco dělá. V současném systému existuje mnoho nerovností. Prostřednictvím návrhu směrnice, která se zabývá občany a různými otázkami

a která poskytuje jasný právní rámec, se snažíme poskytnout občanům srozumitelné informace o jejich právech a o tom, jak je mohou uplatňovat.

Je pravda, že existují obavy. Velice pozorně jsem vašim obavám naslouchala a jsem přesvědčena, že v průběhu rozpravy a diskusí, které povedeme, tyto obavy určitě rozptýlíme a konečný výsledek bude skutečně ku prospěchu občana.

Toto není žádná Bolkensteinova směrnice II – k tomu má hodně daleko – a neměli bychom si nikdy myslet, že tomu tak je. Tady jde o práva pacientů a o to, jak tato práva uplatňovat.

Nesnažíme se sladovat systémy zdravotnictví. Členské státy mohou i nadále provádět a upravovat své systémy zdravotní péče a mohou samy rozhodovat, jaké výhody chtějí svým občanům nabídnout a v jaké míře.

Nesnažíme se povzbuzovat zdravotní turistiku. Nesnažíme se dát občanům možnost vylepšovat si těla a obličeje; spíše chceme občanům nabídnout právo na náležitou zdravotní péči, když budou nemocní a když ji budou potřebovat.

Ani nepředpokládáme hromadný odchod evropských občanů z jejich domovské země do jiného členského státu. Na základě výpočtů a posouzení dopadu, jejichž výsledky máme k dispozici, pouze velmi malé procento občanů chce vycestovat do zahraničí. Proč? Protože lidé chtějí mít zdravotní péči, kterou potřebují, ve větší blízkosti svých rodin, chtějí mluvit svým vlastním jazykem a být ve známém prostředí.

Jsou však lidé, kteří potřebují určitou nadstandardní zdravotní péči, kterou jim jejich stát nemůže zajistit. Právě takové právo jim nabízíme – toto jedinečné právo na informovanou volbu a možnost sami rozhodnout, kde čerpat zdravotní péči.

Evropský soudní dvůr nám v naší legislativní činnosti vyjádřil podporu. Není možné, aby o právech pacientů případ od případu neustále rozhodoval Soudní dvůr. Není to spravedlivé. Kolik evropských občanů si může dovolit najmout právníka a dovolit si jít k soudu? Jen velice málo. Musíme tedy nabídnout řešení všem pacientům, poskytnout jim správné informace a ať se pak sami rozhodnou, co potřebují.

Nastal čas, abychom my všichni začali pracovat společně Rada, Komise a poslanci Parlamentu a pro pacienty našli nejlepší možné řešení.

(Potlesk)

Předsedající. – Děkuji vám, paní komisařko, myslím, že potlesk ve sněmovně odráží spokojenost Parlamentu.

Na základě článku 103 odst. 2 jednacího řádu jsem obdržel šest návrhů usnesení, které tuto rozpravu zakončí.⁽¹⁾

Sděluji vám, že skupina EPP-ED svůj návrh usnesení právě stáhla.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat za několik minut.

Písemná prohlášení (článek 142)

Livia Járóka (PPE-DE), písemně. – Romům je zdravotní péče systematicky upírána nebo zřídkka brána v úvahu po celé Evropě, navzdory tomu, že přístup ke zdravotní péči je základním právem evropských občanů. Obnovená sociální agenda o přeshraničním poskytování zdravotní péče musí řešit problémy, s nimiž se Romové potýkají, nemají-li zdravotnické služby v dosahu své komunity. Většina Romů žije na okraji městských center, daleko od zdravotnických zařízení. Odhaduje se, že v důsledku jejich izolace od těchto služeb je průměrná délka života Romů o 10 let kratší než je celostátní průměr. Je nutno vyřešit prevenci a očkování proti nemocem v romské komunitě obvyklým a rovněž otázku naléhavých případů a pravidelných zdravotních prohlídek. Přístup Romů ke zdravotní péči omezuje dále i skutečnost, že nemají průkaz totožnosti, který by jim umožnil žádat o pojištění a sociální podporu. Po pádu komunistických režimů mnozí Romové nebyli uznáni, bylo na ně zapomenuto nebo byli vymazáni z centrálního registru občanů. A konečně je třeba řešit také zdraví romských žen, neboť ty se starají o romskou komunitu. Pokud má Komise Evropanům pomoci čerpat zdravotnické služby v celé Evropské unii, musí se postarat, aby to bylo platilo všeobecně a rovnocenně.

⁽¹⁾ Viz zápis.

Lasse Lehtinen (PSE), písemně. – (FI) V řádně fungující Evropě musí mít pacient možnost žádat o náležitou péči a léčbu kdekoli, kde je dostupná. Pokud na operaci srdce nebo náhradu kyčelního kloubu existuje v nějaké zemi pořadník, musí být umožněna tato léčba v jiné zemi bez jakékoli protekcionistické legislativní džungle. Odstranění bariér také znamená lepší využívání prostředků, které jsou k dispozici. Většina z vystoupení odmítajících volný pohyb pacientů a služeb se zaměřuje na nejhorší stránky evropanství, xenofobii a nedůvěru. Řádně fungující zdravotnické služby, veřejné i soukromé, jsou součástí společnosti blahobytu – evropské společnosti blahobytu.

James Nicholson (PPE-DE), písemně. – Přeshraniční poskytování zdravotní péče je klíčovým prvkem souboru sociálních opatření. I když Evropská unie umožnila volný pohyb a poskytla právo žít a pracovat v jiných zemích EU, bylo nezbytně nutné přesně vymezit práva pacientů na přístup ke zdravotní péči v jiných členských státech.

Přestože Evropský soudní dvůr vydal na toto téma četná rozhodnutí, občané si svých práv v této oblasti nejsou plně vědomi. Kromě toho nejsou ani dostatečně informováni o tom, na co přesně mají nárok, jak postupovat při zajišťování léčby, a ani o tom, co všechno se proplácí.

V Severním Irsku byly v pomezích hrabství zahájeny pilotní projekty, které zajišťují, aby pro lidi bylo výhodné využívat nejpříhodněji umístěné zdravotnické služby. Tyto projekty jsou velice úspěšné a ti, kteří z nich mají prospěch, je hodnotí hodně vysoko. V tomto směru bych chtěl pochválit Britskou lékařskou asociaci a Irskou lékařskou asociaci za jejich úsilí při prosazování přeshraničního poskytování zdravotní péče mezi Severním Irskem a Irskou republikou.

I když tuto činnost Komise vítám, nemohu se zbavit dojmu, že přichází opožděně. Teď když byla tato otázka vyjasněna a zasazena do právního rámce, upřímně doufám, že členské státy budou plně spolupracovat.

Marianne Thyssen (PPE-DE), písemně. – (NL) Přesto jsme rádi, že Evropský parlament vyloučil zdravotnické služby z obecné směrnice o službách. Zdravotní péče je konec konců zvláštní oblast, která vyžaduje zvláštní přístup.

Návrh, v souladu s ustálenou judikaturou, musí vycházet ze základního předpokladu, že organizace a financování zdravotní péče spadají do odpovědnosti členských států. To znamená na jedné straně, že volný pohyb pacientů nemůže být právem absolutním, a na druhé straně, že je nutno investovat do vlastního systému zdravotní péče a neexistují žádné výmluvy. Z tohoto předpokladu rovněž nutně vyplývá, že členské státy musí umět pacientovi naučtovat skutečné náklady. Musí existovat solidarita, ale zároveň musí existovat i možnost rozdílné péče pro pacienty, kteří ve své zemi přispívají do systému sociálního zabezpečení a platí daně, a pro zahraniční pacienty, kteří do systému nijak nepřispívají.

Je dobře, že máme směrnici, ale každý, kdo je s daným sektorem obeznámen, tuší, že je třeba udělat toho ještě mnohem více. Podle mého názoru klíčovými kritérii zde i nadále zůstává kvalita, dostupnost a finanční udržitelnost zdravotní péče na základě sociálně odpovědné solidarity.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), písemně. – (RO) Domnívám se, že dostupnost kvalitní zdravotní péče je jedním ze základních hodnot sociální Evropy. Práva pacientů uvnitř Evropské unie a přeshraniční spolupráce v této oblasti mezi členskými státy tvoří významnou součást nového souboru sociálních opatření. Pacienti musí mít přístup ke kvalitním zdravotnickým službám ve kterémkoli členském státě a musí mít možnost zpětného proplacení nákladů na péči ve stejné výši, v jaké by byla hrazena v domovském státě. V současné době existují uvnitř EU značné rozdíly jak v kvalitě zdravotnických služeb, tak ve výši zpětně proplácených částek. Domnívám se, že je nezbytně nutné zhodnotit evropský systém zdravotní péče a používané lékařské techniky. Podmínkou pro zajištění kvalitní zdravotní péče je, aby všechny nemocnice byly náležitě vybaveny potřebnou technikou pro diagnózu a léčbu různých druhů onemocnění. Lékaři a sestry přecházejí z jednoho členského státu do druhého jak za vyššími platy, tak kvůli dostupnosti lepších diagnostických a léčebných zařízení. Důležité je, aby směrnice o právech pacienta zahrnovala v souladu s prioritami EU minimální přehled zdravotnických služeb, které by měly být plně hrazeny z rozpočtů zdravotního pojištění.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING*Předseda***5. Přivítání**

Předseda. – Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji vám všem přivítat delegaci Knesetu vedenou paní Amirou Dotanovou.

V rámci pravidelných kontaktů mezi Evropským parlamentem a státem Izrael se jako součást tohoto tříhodinového zasedání uskuteční meziparlamentární setkání. Bude to již 33. setkání našich dvou shromáždění.

Srdečně tady vítám paní Amiru Dotanovou a členy její delegace, s nimiž jsme již měli možnost v úterý podrobněji hovořit.

Přejeme vám úspěch a věříme, že vaše práce se bude vyznačovat ochotou k dialogu a vzájemnému porozumění – vlastnostmi, které jsou nezbytné pro rozhodné úsilí o mírové urovnání na Středním východě.

Evropský parlament sleduje tento proces velice pozorně a je rozhodnut objektivně a aktivně přispět k mírovému úsilí na Středním východě.

(Potlesk)

*
* *

Sarah Ludford (ALDE). - Pane předsedo, jedná se o budovu ve Štrasburku a rozhodnutí vrátit se zpátky.

Generální tajemník rozeslal v úterý ráno elektronickou zprávu, oznamující, že bychom se měli vrátit v říjnu. Rozumím tomu tak, že Předsednictvo nehlasovalo ani nerozhodovalo, což je zvláštní.

Pan Římer se nezmínil o tom, že k dispozici je zpráva znalců. Musela jsem se spolehnout na informace od místopředsedy, který se zabývá problematikou transparentnosti, a dozvěděla jsem se, že generální tajemník oznámil Předsednictvu, že jí na požádání dá k dispozici ve francouzském a německém vyhotovení, v nichž zatím existuje.

Za poslední dva dny jsem odeslala celkem tři e-maily, v nichž jsem žádala o poskytnutí zprávy ve francouzštině, bez odpovědi. To považuji za nepřijatelné a nanáším tuto záležitost na základě článku 28 jednacího řádu o odpovědnosti a článku 96 o transparentnosti.

Chci vědět, za základě čeho se vracíme zpátky do Štrasburku. Četla jsem sdělení, které v pondělí obdrželo Předsednictví, ale připadá mi, že práce se týká pouze sníženého pohledu. Takže za prvé, co víme o příčinách zřízení? Je na vině provedení, materiál, kvalita konstrukce nebo kontrola budovy? Musí to být jedna z těchto čtyř věcí.

Za druhé, co to vypovídá o zbylých budovách? Nevíme, zda byla celá budova zkontrolována. Nejsou tam závadné materiály? Podle jednoho dohadu ocel použitá v budově je stejná jako na střeše letiště Charlese de Gaulla, která se zřítíla. Je to pravda, nebo ne?

(Protesty)

Když nám neřeknete pravdu, dohady se budou šířit dál.

Není v tom žádná moje zaujatost vůči obavám pana Matsakise z azbestu v budově, jehož množství neúnavně sleduje, ale myslím, že také bez jakékoli odezvy.

V první řadě chci vědět, proč jsem tu zprávu nedostala, na jakém základě bylo rozhodnuto vrátit se zpátky do Štrasburku, je budova skutečně bezpečná a kdo o tom rozhodl?

(Potlesk)

Za sebe říkám, že to není a nemělo by být bráno – a já doufám, že se to tak nebere – jako politická otázka. Mohli zahynout lidé, kdyby tam v srpnu byli, a mohli by zahynout, pokud dojde k nějakému pochybení. Může mi někdo odpovět?

(*Předseda řečníci přerušil.*)

Předseda. – Paní baronko Ludfordová, pokud vím, jste občankou Spojeného království. Občané Spojeného království jsou známi svým pragmatismem a svou chladnokrevností. Dovolím si vám proto doporučit, abyste nyní zachovala chladnou hlavu. Nebyl žádný důvod k tomu, aby bylo zneužito práva klást otázky.

Připravujeme elektronické sdělení, které obdrží všichni poslanci. Sdělení bude obsahovat technické informace v příslušných jazycích. Mějte důvěru v parlamentní administrativu! Děláme to, co je třeba. Nebylo nutné nabádat nás, abychom říkali pravdu. Ve všech případech, i v tomto, jsme vždy vázáni ctí, paní baronko.

(*Potlesk*)

Alexander Alvaro (ALDE). - (*DE*) Pane předsedo, pět poslanců ze čtyř různých politických skupin vyvěsilo v úterý velký plakát s písemným prohlášením č. 75. Dříve než plakát zveřejnili, získali potřebný souhlas příslušného kvestora pana Fazakase. V úterý odpoledne plakát někdo odstranil, aniž by někoho z autorů písemného prohlášení informoval. Včera se nám jej nepodařilo nalézt. Dnes jsme zjistili, že se nachází u bezpečnostní služby. Jako důvod nám uvedli, že bylo přijato politické rozhodnutí, že toto písemné prohlášení nesmí být zveřejněno.

Odkdy administrativa rozhoduje o tom, co je politicky správné a co ne, zejména poté, co příslušný kvestor udělil souhlas? Jsme demokratičtí poslanci Parlamentu, kteří mají právo vyjádřit své stanovisko. S obsahem prohlášení nemusíte souhlasit, ale odstranění plakátu, aniž by o tom byli autoři informováni, je špatné, je to absurdní omezování práv poslanců. Vyzývám vás, abyste se k této věci vyjádřil.

(*Potlesk*)

Předseda. – Pane Alvaro, vaše intervence, která je zcela oprávněná, je první, kterou jsem o tomto incidentu zaslechl. Ujišťuji vás, že tuto věc přezkoumáme.

6. Prohlášení předsednictví

Předseda. – Dámy a pánové, konference předsedů mě požádala o krátké prohlášení k zítřejšímu Evropskému dni jazyků. S radostí tak učiním, ale mějte se mnou prosím trpělivost, neboť toto prohlášení je napsáno v několika jazycích, což je pro mě zároveň úkol, který mě léká. Dělejte si prosím z tohoto prohlášení poznámky.

Dne 26. září 2008 slavíme Den evropských jazyků. V souvislosti s tím Evropská unie spolu s Evropskou radou podporuje řadu evropských iniciativ zaměřených na prosazování hodnoty jazyků a kultur a na připomenutí evropské veřejnosti, proč je důležité učit se jazyky.

(*DE*) Jazyková rozmanitost Evropy je základním prvkem našeho intelektuálního dědictví a jedním z našich kulturních pokladů. V průběhu evropského sjednocování jazyková rozmanitost postupně přestává být překážkou a stává se stále více příležitostí. To je důvodem, proč poslední sdělení Komise o multikulturalismus správně charakterizuje naši jazykovou rozmanitost jako trumfovou kartu.

(*FR*) Multikulturalismus a podpora jazykové rozmanitosti jsou úhelnými kameny naší každodenní činnosti v Evropském parlamentu. Naším mottem je „žádná legislativní práce bez překladu“.

(*IT*) Překládání a tlumočení naší práce, nás jako zástupců národů Evropy, hraje zásadní úlohu při zajišťování její legitimacy a transparentnosti a stále více přibližuje náš Parlament evropským občanům.

(*ES*) V této souvislosti je třeba si všimnout, že Evropský parlament je jedinou mezinárodní organizací, která provozuje webovou stránku a webovou televizi ve 23 různých jazycích.

(*PL*) Evropská unie sjednocená v rozmanitosti nemusí mít o svou budoucnost žádné obavy.

(*DE*) Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

(*Potlesk*)

*

* *

Elizabeth Lynne (ALDE). - Pane předsedo, mám jednu procedurální poznámku. Chcete-li nám oznámit, že při návratu do Štrasburku nehrozí žádné nebezpečí, proč nevydáte prohlášení hned teď, než opustíme toto plenární zasedání a budeme riskovat návrat do budovy, kterou někteří z nás stále nepovažují za bezpečnou?

Předseda. – Paní Lynnová, veškeré informace, které jsem obdržel, nasvědčují tomu, že budova ve Štrasburku je stejně tak bezpečná jako tato budova zde v Bruselu.

7. Hlasování

Předseda. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a podrobnější informace o hlasování: viz zápis)

7.1. Sdělovací prostředky ve Společenství(A6-0263/2008, Karin Resetarits) (hlasování)

7.2. DPH, pokud jde o zacházení s pojišťovacími a finančními službami (A6-0344/2008, Joseph Muscat) (hlasování)

7.3. Výroční zpráva o pokroku v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (články 2 a 39 SEU) 2007 (hlasování)

– Před hlasováním o změně

Manfred Weber (PPE-DE). - (DE) Pane předsedo, jménem skupiny PPE-DE mi dovoluňte, abych ústně předložil změnu na přeformulování dodatku 1. Než tak učiním, dovoluňte, abych vám sdělil, že zpráva pana Depreze a celého výboru je skvělá, a skupina PPE-DE by pro ni ráda hlasovala. Máme však ještě jeden klíčový bod, a to otázku hlasovacích práv pro migranty v Evropské unii, ne snad že bychom odmítali přiznání volebního práva obecně, zastáváme však názor, že u těchto rozhodnutí je třeba uplatňovat subsidiaritu. Volební zákon není evropskou záležitostí.

Chtěli bychom proto k tomuto dodatku vytvořit jakýsi můstek, a to tak že navrheme jeho přeformulování. Vyzýváme své kolegy poslance v jiných skupinách, aby nové znění podpořili, abychom tak všichni mohli tuto dobrou zprávu schválit.

A toto je nové znění textu:

„návrh týkající se integrace dlouhodobě pobývajících rezidenta do politického života na evropské a komunální úrovni; posun kupředu, který by mohl napomoci sociální, kulturní a politické integraci těchto dlouhodobě pobývajících rezidentů;“

(DE) Žádám vás o podporu.

Předseda. – Vidím, že jsou námitky.

(Ústní změna nebyla přijata)

7.4. Koncentrace a pluralita sdělovacích prostředků v Evropské unii (A6-0303/2008, Marianne Mikko) (hlasování)

– Před hlasováním

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). - (ES) Požádal jsem o možnost promluvit na základě článku 166 jednacího řádu ohledně článku 45 odst. 2 jednacího řádu této sněmovny.

Článek 45 odst. 2 byl nedávno změněn v tom smyslu, že zakázal změny návrhů usnesení obsažené ve zprávách předložených z vlastní iniciativy.

Výsledkem je, jak uvidíme v nadcházejícím hlasování, že pokud parlamentní skupina chce změnit třeba jednu řádku nebo jeden odstavec ve zprávě předložené z vlastní iniciativy, musí předložit zcela samostatný alternativní návrh usnesení, kde jediným rozdílem je jedna čárka nebo vložení či vypuštění jediného slova.

Možná to v době, kdy se článek měnil, vypadalo jako dobrá myšlenka, ale nyní dochází k tomu, že to ztěžuje dosažení dohod v rámci této sněmovny, a dosažení dohody by mělo být jedním z našich hlavních cílů. Není možné dosáhnout jakékoli dohody mezi politickými skupinami, pokud jediné, co můžeme udělat, je předložit samostatný text, jak zakrátko uvidíme při hlasování.

Pane předsedo, žádám, aby změna článku 45 odst. 2 byla revidována, protože její účinek je absurdní a zasahuje do politických vztahů mezi jednotlivými skupinám v této sněmovně.

(Potlesk)

Předseda. – Musím poukázat na to, že toto rozhodnutí ve své moudrosti přijal Evropský parlament.

(Námitka paní Packové)

Také se toho obávám, paní Packová, ale nelze to změnit. Prozatím se musíme držet litery zákona.

Monica Frassoni (Verts/ALE). - *(IT)* Pane předsedo, dámy a pánové, pan Guardans by se měl asi zeptat své skupiny, protože ta byla jedním z navrhovatelů toho článku. Nicméně bych chtěla říci toto: zpráva, o níž dnes hlasujeme, zpráva paní Mikkové o koncentraci a pluralitě sdělovacích prostředků, je první zprávou, kterou schvalujeme tímto postupem, postupem, který nám brání plně rozvinout diskusi, brání nám předkládat změny, v den, kdy došlo k závažnému, velice závažnému útoku na svobodu projevu v Itálii, kdy bylo oznámeno propuštění 25 novinářů z jediného televizního kanálu, který v současné době neovládá Berlusconi. Myslím, že způsob, jakým zde o těchto problémech diskutujeme, svědčí také o tom, že v této sněmovně chybí vůle k zavedení pravidel, předpisů a směrnic týkajících se koncentrace a plurality sdělovacích prostředků, které Evropská unie stále naléhavěji potřebuje.

(Potlesk ze středu a zleva)

Marianne Mikko (PSE). - Pane předsedo, chtěla bych poděkovat všem, kteří se podíleli na této nesmírně důležité a vysoce sledované zprávě o pluralitě a koncentraci sdělovacích prostředků v Evropské unii. Zpráva se zabývá ochranou demokracie. Snažili jsme se do této zprávy zahrnout vše, co demokracii posiluje. Měli byste se proto soustředit a dvakrát se rozmyslet, než budete hlasovat. Pro to, s čím souhlasíte, a proti tomu, s čím nikoli. Takový vzkaz dnes vysíláme našim občanům. Prosím přemýšlejte.

(Potlesk)

Pál Schmitt, jménem skupiny PPE-DE. – *(HU)* Pane předsedo, jako stínový zpravodaj pro toto téma bych se chtěl připojit k těm, kteří tvrdí, že tento systém tak jak je, není dobrý. V parlamentní rozpravě jsem chtěl vyjádřit postoj Lidové strany, ale jako stínový zpravodaj jsem nedostal slovo.

Chtěl bych se zeptat, je-li pluralita sdělovacích prostředků tak důležitá, proč pluralita názorů už tak důležitá není? Chtěl jsem vysvětlit, že s některými věcmi nesouhlasíme, ale nedostal jsem slovo. Z celého Parlamentu mohli na toto téma hovořit dva lidé; zpravodajka a komisařka. Rozhodně musíme zvážit, zda tento systém je dobrý, neboť jsme vzájemně zvědaví na své názory, a tomu se říká pluralita názorů. Pane předsedo, pomozte nám toho dosáhnout.

(Potlesk zprava)

Předseda. – Dámy a pánové, nechám hovořit pana Cohn-Bendita, ale potom musíme přejít k hlasování. Můžeme si udělat příslušné závěry o důsledcích našeho vlastního rozhodnutí. Pokud jsme přijali sporné rozhodnutí, máme právo ho sami změnit, ale změnu je nutno provést v souladu s řádným postupem.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - *(DE)* Pane předsedo, tento obzvláštní nesmysl, o němž jste se právě zmínil, byl schválen většinou této sněmovny, přestože my jsme hlasovali proti. Bylo to vaše rozhodnutí! Pošlete už toho svého předsedu k čertu, ať to nechá změnit!

(Potlesk ze středu a zleva)

Předseda. – Nikoho opravdu nechceme posílat k čertu, ale můžeme z toho vyvodit závěry, pokud si to většina sněmovny přeje.

Stefano Zappalà (PPE-DE). - (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, nemám v úmyslu podrobně rozebírat nepřesná tvrzení paní Frassoniové, ale domnívám se, že musím sněmovně vysvětlit jednu věc. V Itálii televizní kanály nevlastní prezident Berlusconi, nýbrž jiné skupiny. Pane předsedo, v Itálii existují tři televizní kanály: Rai 1, Rai 2 a Rai 3, je tady skupina Mediaset a potom je v Itálii LA7 ...

(Protesty ze středu a zleva)

Předseda. – Dámy a pánové, není žádný důvod se rozčilovat. Rozhodli jste.

Jestliže Parlament přijal rozhodnutí, které většina považuje za nemoudré, je možné jej změnit. Ale článek se dodržuje, dokud není změněn. To je zásada, kterou se zde v Parlamentu řídíme.

(Potlesk)

7.5. Usměrnění cen energií (hlasování)

– Před hlasováním o změně 1

Urszula Gacek (PPE-DE). - Pane předsedo, mám faktickou procedurální poznámku, co se týče nového jednacího řádu. Bylo nám řečeno, vzhledem k tomu, že rozprava byla zkrácena, že můžeme předložit více písemných prohlášení oproti jedinému písemnému prohlášení, které jsme mohli předložit, než vstoupil v platnost nový jednací řád. Dnes jsem se pokoušela předložit dvě písemná prohlášení a internetová stránka mi to nedovolila. Můj hlas v rozpravě o kontrole energie nebyl nikde zaznamenán.

Můžete zjistit, zda je technický problém již vyřešen? Revidovaný jednací řád není dodržován.

Předseda. – Můžete předložit písemné prohlášení, paní Gacková, ale pro nastolení této otázky nebyla vhodná doba.

7.6. Bílá kniha o zdravotních otázkách souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou – otázky související se zdravím (A6-0256/2008, Alessandro Foglietta) (hlasování)

7.7. Kolektivní správa autorských práv on-line (hlasování)

7.8. „IASCF: přezkum složení – veřejná odpovědnost a sestavení návrhů změn Rady pro mezinárodní účetní standardy“ (hlasování)

Piia-Noora Kauppi, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedo, jak jste již uvedl, skupina PPE-DE by chtěla požádat o odložené hlasování o tomto usnesení. Řízení Rady pro mezinárodní účetní standardy se jistě nevyřeší během příštích dvou týdnů, takže máme čas hlasovat o tomto usnesení až na příštím plenárním minizasedání zde v Bruselu.

Od Evropské komise jsme totiž obdrželi některé nové návrhy a možná se nám podaří doladit znění některých částí usnesení.

Lhůta byla velice krátká, a chceme mít proto více času a hlasovat o tom až na příštím zasedání v Bruselu.

Pervenche Berès, předsedkyně výboru ECON. – (FR) Pane předsedo, hovořím z pozice předsedkyně Výboru pro hospodářské a měnové záležitosti. V současné finanční krizi si všichni uvědomují, že hlavním tématem jsou účetní standardy a jejich potenciálně procyklický charakter. Velice záleží na řízení struktur, které tyto účetní standardy vytvářejí.

Evropská komise se těmito otázkami zabývala již v Radwanově zprávě a nyní se rozhodla vypracovat návrh, který nezahrnuje subjekty odpovědné za stabilitu finančních trhů a který byl narychlo a bez konzultace s Radou nebo Evropským parlamentem vytvořen ve spolupráci s americkými orgány, jimž pomalu končí mandát a s nimiž kandidáti v amerických prezidentských volbách nechtějí mít nic společného.

V duchu kompromisu a otevřenosti souhlasíme s opětovným zahájením této diskuse, pokud sama Komise souhlasí s novým posouzením svého návrhu a je ochotná vyslechnout si návrhy Evropského parlamentu. Proto bych si přála, aby Komise vydala prohlášení a zavázala se návrh znovu posoudit. V tom případě bychom mohli podpořit návrh paní Kauppiové.

Androula Vassiliou, členka Komise. – Pane předsedo, Komise nemá k tomuto bodu žádné stanovisko.

Předseda. – Komise nevyjádřila názor.

Paní Berčsová, pochopil jsem správně, že za těchto okolností podpoříte předkladatelku tohoto návrhu paní Kauppiovou?

Můžeme tedy dát o tomto návrhu hlasovat.

(Parlament přijal návrh na odložené hlasování)

7.9. Sociální balíček(hlasování)

– Před hlasováním

Philip Bushill-Matthews, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedo, jen krátce potvrzuji, že skupina PPE-DE se rozhodla stáhnout zpět své rozhodnutí ohledně souboru sociálních opatření. Velice podrobně jsme diskutovali na posledním dílčím zasedání, kde v úplnosti zazněly názory všech skupin. Mezitím naše skupina zajistila zpravodajství pro obnovenou sociální agendu, v níž se promítá nesmírný význam, který přikládáme sociálním otázkám, a těšíme se, že v příštích měsících obdržíme od všech politických skupin promyšlené vyjádření, tak abychom společně mohli vypracovat zprávu, na niž celá sněmovna bude moci být hrdá.

(Potlesk skupiny PPE-DE)

8. Vysvětlení hlasování

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pane předsedo, já bych prosila jenom do zápisu, že jsem hlasovala pro zprávu Foglietta, ale selhalo mi hlasovací zařízení.

Ústní vysvětlení hlasování

– **Návrh usnesení: Výroční rozprava o pokroku dosaženém v prostoru svobody, bezpečnosti a práva v roce 2007 (články 2 a 39 Smlouvy o Evropské unii) (B6-0425/2008)**

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) V této nepřehledné situaci je přirozeně obtížné najít pochopení. Chtěl jsem vystoupit, abych vysvětlil, proč jsem na výroční rozpravě o pokroku, jehož bylo dosaženo v prostoru svobody, bezpečnosti a práva, hlasoval pro usnesení, které jsme právě schválili. Dnes se schází Rada ministrů spravedlnosti a vnitřních věcí, aby projednala a schválila Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu. Jedná se o velice závažné téma a na zasedání Rady se projednává velice důležitý návrh a já doufám, že v diskusi, která dnes v Radě probíhá, se podaří do Paktu prosadit prohlášení o nutnosti sdílení břemena migrace spravedlivěji a rovnoměrněji. Doufám, že ministři tento Pakt dnes přijmou a že bude obsahovat zmínku o této společné odpovědnosti.

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN DOS SANTOS

Místopředseda

– **Návrh usnesení: Výroční rozprava o pokroku dosaženém v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (články 2 a 39 Smlouvy o Evropské unii) (B6-0425/2008)**

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Pane předsedo, usnesení, které jsme právě odhlasovali, bylo pro mě a určitě i pro mou skupinu z mnoha důvodů nepřijatelné. Hlavním důvodem je samozřejmě moje přesvědčení, že Evropa v žádném případě nepotřebuje žádnou další „nelegální“ vlnu přistěhovačů. Rozhodně ne.

Pro soukromé podnikatele a vlády je příliš snadné neustále dovážet stále více a více cizinců ze zemí mimo EU. Tím dochází k odlivu mozků z rozvojového světa do Evropy a nakonec z toho nemá prospěch ani rozvíjející se země, ani Evropa, právě naopak. Měli bychom konečně začít – a mám na mysli především vlády, podnikatele a průmysl – s asimilací a rekvalifikací obrovského, skutečně obrovského množství cizinců, kteří jsou již zde a kteří nejsou a nikdy pořádně nebyli součástí naší společnosti, a s jejich integrací do oficiálního trhu práce.

– Zpráva: **Marianne Mikko (A6-0303/2008)**

Neena Gill (PSE). - Pane předsedající, hlasovala jsem pro zprávu paní Mikkové, neboť se domnívám, že sdělovací prostředky hrají rozhodující úlohu při obraně demokracie. S rozšířením Evropské unie je naším úkolem zajistit sblížení standardů ochrany základních svobod a demokracie. Podílela jsem se na stanovisku Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE) ke zprávě paní Mikkové a chtěla bych jí blahopřát, neboť podle mého názoru nové technologie vedly ke vzniku nových forem sdělovacích prostředků a nových forem obsahu a sdělovací prostředky zůstávají důležitým politickým nástrojem. V této souvislosti je pluralistický systém sdělovacích prostředků základním požadavkem demokratického sociálního modelu.

Je-li vlastnictví sdělovacích prostředků soustředěno v rukou pouze několika osob, podporuje to monopolizaci reklamního trhu a představuje to překážku pro nové účastníky. Zákony o ochraně hospodářské soutěže pomohly omezit koncentraci sdělovacích prostředků, avšak tyto problémy stále přetrvávají v řadě členských států tam, kde trh je ovládnut několika velkými hráči.

Takže návrh zprávy na propojení zákona o sdělovacích prostředcích a zákona na ochranu hospodářské soutěže bude doporučen.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Pane předsedo, pluralita sdělovacích prostředků znamená rozmanitost při šíření informací a pestré spektrum a vyhraněnost vysílání. Obě tyto oblasti jsou v současné době v mediálním sektoru ohroženy. Stále větší koncentrace vlastnictví mezi mediálními společnostmi, které si v tomto sektoru konkurují, vedla k tomu, že informace cenné z hlediska společenského a kulturního je obtížné získat v nepřehledné spleti snadno dostupných a znormovaných zpráv pro každého. Je těžké předvídat, kam zhoršující se situace v tomto sektoru povede, nejen pro jednotlivé spotřebitele, ale pro společnost jako celek.

Zpravodajka správně zdůraznila úlohu veřejnoprávního vysílání jako strážce rozmanitosti, jehož posláním je poskytovat vysoce kvalitní informace. Správně také navrhuje model, kde silné veřejnoprávní sdělovací prostředky stojí mimo konkurenční trh sdělovacích prostředků a existují společně se soukromými mediálními společnostmi, jejichž motivací je zisk. Není pochyb, že důležitá je vyváženost mezi těmito dvěma pilíři. Text zprávy, stejně jako záměry zpravodajky se zdají být jasné a transparentní. Kompromis dosažený při projednávání na zasedáních Výboru pro kulturu je dobrý kompromis. Kromě toho by měl být jasně vymezen právní statut nových forem šíření informací, jako jsou internetové blogy a další stránky vytvořené uživateli, aby si lidé, kteří tyto formy vytvářejí, byli vědomi svých práv, odpovědnosti a možných sankcí.

(Předseda řečníka přerušil)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Pane předsedo, rád slyším, že Parlament prohlašuje, že všechny členské státy musí zaručovat pluralitu sdělovacích prostředků a že veřejnoprávní vysílání tady má důležitou úlohu. To je úplná pravda a je to v pořádku. V normální společnosti to znamená demokracii a svobodu informací, a především svobodu informací pro opoziční skupiny.

Podle těchto kritérií Belgie a dokonce ani Flandry nejsou demokracií. Například moje politická strana, velká politická strana v této zemi, je běžně a otevřeně diskriminována a bojkotována vlámským veřejnoprávním vysíláním a na základě oficiálních instrukcí dostává kopance. Proč? Protože naše názory a postoje nejsou „politicky korektní“ nebo se odchyľují od převládající linie. Před nedávnem bývalý šéf veřejnoprávního vysílání otevřeně přiznal, že belgický král mu udělil titul barona jako odměnu za jeho angažovanost při diskriminaci opoziční strany.

Bylo by dobré, kdyby tato zpráva, která jinak vůbec není špatná, zahrnovala odstavec o tom, jak přistupovat k opozičním stranám, které nesdílejí oficiálně přijímanou linii.

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Pane předsedo, zdržel jsem se hlasování o této zprávě. Zcela správně poukazuje na nejrůznější problémy v otázce plurality sdělovacích prostředků a na koncentraci vlastnictví v řadě členských států.

Jako Vlám mohu k tomuto tématu říci pár slov. Totiž v žádném státě Evropské unie není tolik potřeba například veřejného ochránce neutrality sdělovacích prostředků, aby byla zajištěna svoboda projevu a pluralita, jako v Belgii. Tady v Bruselu, institucionálním srdci země, jak právě řekl můj kolega, nejen soukromé sdělovací prostředky, nýbrž také vládní orgány ostudně bojkotují největší opoziční stranu a upírají lidem právo na svobodné a vyvážené informace.

Možná, že charta pro svobodu sdělovacích prostředků, o kterou se zpravodajka zasazuje, může takovému zneužívání zabránit, jinak celá věc bude jenom na efekt.

Také by mě zajímalo, jak to, že zpravodajka tak vehementně prosazuje přísnější regulaci posledního svobodného média – internetu, a blogerů zvláště – aniž projeví patřičné obavy o autorská práva. Neboť právě ty státy, které nemají skutečnou pluralitu sdělovacích prostředků, nejvíce volají po přísnější kontrole internetu. Tato zpráva jim dodává další argument a to je politováníhodné.

Pál Schmitt, jménem skupin PPE-DE. – (HU) Děkuji vám, pane předsedo, budu mluvit maďarsky. Rozmanitost sdělovacích prostředků je pro Evropskou lidovou stranu obzvláště důležitá oblast, a proto jsme se rozhodli, že místo odmítnutí této zprávy naše skupina předloží alternativní návrh usnesení. Zatímco klady původní zprávy zůstaly zachovány, části, které jsou pro nás nepřijatelné, byly z textu vypuštěny a vložena byla doporučení, která podle našeho názoru je důležité zdůraznit.

Skupině mimo jiné vadilo, že zpráva uváděla konkrétně jednotlivé státy, zatímco my jsme přesvědčeni, že zpráva o rozmanitosti sdělovacích prostředků musí být neutrální a musí platit obecně. Cílem není uvádět špatný příklad některých zemí a dělat jim ostudu. Obdobně jsme nemohli souhlasit s tvrzením, že některá mediální impéria jsou motivována v první řadě ziskem a materiálními zájmy: to je přehnané zevšeobecnění, což nemůžeme přijmout.

Zpráva, která vyvolala ostrou politickou debatu, v každém případě zaměřila pozornost Evropské komise na skutečnost, že by se touto otázkou měla zabývat způsobem přiměřeným závažnosti tématu a přezkoumat, jaká by měla být Unie nebo jaká národních opatření je třeba zavést v zájmu posílení rozmanitosti. Děkuji vám.

– Společný návrh usnesení – Usměrnění cen energií (RC-B6-0428/2008)

Peter Baco (NI). – (SK) Podporuji účinnou kontrolu cen energií. Cenová nestabilita posledních měsíců není v zájmu občanů Evropské unie, zatímco spekulantům a zprostředkovatelům přináší zisky. A co víc, jsme svědky zcela nepřijatelné situace, kdy ceny energií určují ceny potravin. Nemůžeme potichu přijmout cynické zdůvodnění, že v celosvětovém měřítku je potravin dostatek, ne každý má dost peněz na to, aby si kupoval drahé potraviny.

Podle názoru odborníků Světové banky energie z biomasy je odpovědná až za 80 % prudkého nárůstu cen potravin. V této souvislosti jsem při mnoha příležitostech upozorňoval na nutnost zvýšit potravinové rezervy a regulovat využívání potravinových zdrojů pro energetické účely. To představuje klíčový problém, který souvisí s kontrolou cen potravin, je proto nutno věnovat mu zvláštní pozornost.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedo, v současnosti čelíme rychlému růstu cen energie. To má přímý dopad na kvalitu života obyvatel Evropské unie a na růst inflace. To znamená, že bychom měli vytvořit nástroje, které ochrání obyvatele Evropy před důsledky tohoto cenového růstu. I když jsme nedávno byli svědky snížení cen ropy, domnívám se, že bychom měli věnovat větší pozornost mechanismům, které mají zajišťovat cenovou stabilitu. Objevil se také požadavek na větší transparentnost trhů s energiemi, aby v budoucnu lépe odolávaly spekulacím na světových trzích. Hovoříme-li o otázce energie, nezbyvá než zdůraznit v první řadě nutnost zintenzivnit úsilí ke zvyšování podílu energie získávané z obnovitelných zdrojů, včetně jaderné energie, za druhé, nutnost zavést nové uhelné technologie a za třetí, nutnost zahájit rozsáhlý program na zvýšení energetické účinnosti.

– Zpráva: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, hlasovala jsem proti zprávě kolegy Foglietta a chtěla bych poděkovat všem svým kolegům poslanců, kteří mě v jejím odmítnutí podpořili.

Ačkoliv obezita představuje stále větší problém, tato bílá kniha nás k řešení nijak nepřiblížila. Naopak, představuje náhodnou směsicí nejrůznějších doporučení a požadavků na právní úpravy. Vypadáme proto směšně. Jsem ráda, že alespoň návrh na červené, žluté a zelené označení na potravinových etiketách vzal za své, ale další návrhy přežily, včetně některých předjímaných rozhodnutí, která mají být uplatňována při etiketování potravin, pro tuto oblast jsem v Parlamentu zpravodajkou.

Rozhodli jsme o tom, že budeme požadovat cenzuru reklamy, chceme zakázat umělé transmastné kyseliny, ale současně máme v úmyslu obsah TMK uvádět na etiketách, odhlasovali jsme, že nám v budoucnu budou oficiálně měřit obvod pasu a že bude sledován obsah soli v potravinách, což je stejné jako požadovat zásah do kuchařských receptů. Byla zavedena nová definice zdravého jídla, která mimo jiné uvádí, že zdravou

stravu představují pouze organické potraviny. To je diskriminace těch, kteří se zabývají tradičním zemědělstvím.

Nic takového jako závadná potravinu neexistuje, neboť naše právní úprava by ji na trh nepustila. Všichni spotřebitelé mají právo na informace, ale mají rovněž právo na respekt, což znamená, že musí mít možnost sami se rozhodovat.

Písemná zdůvodnění hlasování

– Zpráva: Karin Resetarits (A6-0263/2008)

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Tato zpráva o nekomerčních médiích místních komunit v Evropě se zabývá oblastí, která podle panujícího názoru vyžaduje další finanční prostředky z podpůrných programů EU. Je to však jen další příklad toho, jak různé zvláštní zájmy v tomto Parlamentu vyvolávají snahu zvýšit počet podpůrných programů EU a kromě toho navýšit i přidělené finanční prostředky, aby bylo možno rozdávat příděly napravo, nalevo a ve středu.

Je nepochopitelné, že by podpora pro nekomerční média místních komunit měla být považována za položku výdajů financovaných na úrovni EU. Ze zásady subsidiarity zcela jasně vyplývá, že se jedná o výdaj, který by měly hradit členské státy nebo regionální politické orgány, neboť o těchto médiích mají přehled a dovedou určit, zda takový výdaj má mít přednost, nebo zda je finančních prostředků zapotřebí například na zdravotní péči, školství, sociální podpory atd.

V zájmu subsidiarity jsme hlasovali proti této zprávě jako celku.

Gyula Hegyi (PSE), písemně. – „Komunitní média“ často hrají v místních společenstvích důležitou úlohu. Jsou významným zdrojem informací mezi místními médii, někdy dokonce jediným hlasem místní komunity. Z tohoto důvodu by Evropská unie měla na tato média zaměřit větší pozornost, zejména po neúspěchu Lisabonské smlouvy, neboť mohou sloužit jako účinný prostředek, jak poskytovat občanům informace související s EU.

Jako zpravodaj pro zprávu o aktivním dialogu s občany Evropy plně podporuji jakékoli komunikační nástroje, které mohou přispět k přiblížení občanů Evropské unii. Nicméně jsem přesvědčen, že základním předpokladem je, aby komunitní média byla nezávislá na vnitrostátní i místní moci, stejně jako další místní média, která jsou, byť jen částečně, financována z veřejných fondů.

Vím, že komunitní média, zejména jejich financování, by měla být v první řadě věcí členských států, vzhledem k jejich různým formám a místním zvláštnostem. Na evropské úrovni můžeme pomoci tak, že tuto otázku více zviditelníme. Tato zpráva je prvním krokem tímto směrem.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Zpráva paní poslankyně Resetaritové, kterou jsem podpořil, se zmiňuje o důležité úloze sdělovacích prostředků při posilování kulturní a jazykové rozmanitosti. Tento týden jsme zažili spuštění vůbec prvního televizního kanálu v galském jazyce – vítaný vývoj při prosazování jazykové rozmanitosti Skotska i Evropy.

David Martín (PSE), písemně. – Komunitní média odjakživa hrají v naší společnosti významnou úlohu. Tato média mohou podporovat mezikulturní dialog potíráním negativních stereotypů. Evropská unie si toto musí plně uvědomit a zlepšit právní uznávání komunitních médií a umožnit jim přístup k vysílacím frekvencím. Hlasoval jsem pro zprávu.

Daniel Stroj (GUE/NGL), písemně. – (CS) Pokud jde o občanská a alternativní média, domnívám se, že není pochyb o tom, že mohou přispět ke zvýšení plurality médií a k informovanosti občanů. Praxe ve většině členských států Evropské unie podle mne jasně ukazuje, že svoboda slova se stala spíše mýtem a že tzv. komerční média mají tvář takovou, jakou ji chce mít jejich majitel. Objektivnost informací ve veřejnoprávních médiích je často výrazně určována zájmy držitelů politické moci, a to bez ohledu na statut a právní rámec, který je pro tato média stanoven. Tím důležitější je, aby bylo zamezeno zneužívání občanských a alternativních médií, aby nesměla působit mimo oblast svého poslání, které se u těchto médií předpokládá. Souhlasím s tím, že tato média zasluhují všeobecného právního uznání v zemích EU. Ovšem pravidla, která budou jejich činnost regulovat, je nutné od začátku nastavit tak, aby se občanská a alternativní média nemohla zpronevřit svému poslání, své společenské úloze.

– Zpráva: Joseph Muscat (A6-0344/2008)

Marian Harkin (ALDE), písemně. – Tuto zprávu nemohu podpořit. I když souhlasím s mnoha jejími návrhy a vítám je, mám obavy z omezení rozsahu výjimky DPH, pokud jde o investiční fondy. Jsem přesvědčen, že je lépe zachovat *status quo*.

Peter Skinner (PSE), písemně. – Evropská parlamentní strana práce má za to, že aktualizace požadavků na uplatnění DPH na finanční služby přichází se zpožděním. Zpravodaj se tohoto úkolu zhostil s velkou pilí. Jsme přesvědčeni, že k otázce přesouvání nákladů na spotřebitele přistupoval s velkým pochopením a že ví, jaké problémy by se mohly vyskytnout. Nejsme si jisti, jak některé věci v praxi řešit – zejména ohledně společností, kterým bude umožněno uplatnit DPH. A tak máme výhrady, které nemohly být vyjádřeny v příslušných dodatcích, protože se hlasovalo „en bloc“ 1-28. Evropská parlamentní strana práce podporuje zpravodaje, byla by však hlasovala proti dodatku 6 a 21.

Chtěl bych osobně poděkovat panu Josephu Muscatovi za práci na této zprávě a dalších a za jeho kolegiální vztah k Evropskému parlamentu. Věřím, že jeho kariéra bude stále stoupat a že ho zde velice brzy přivítáme zpět jako budoucího předsedu vlády Malty.

– Návrh usnesení – Výroční rozprava o pokroku v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (články 2 a 39 Smlouvy o Evropské unii) (B6-0425/2008)

Philip Bradbourn (PPE-DE), písemně. – I když jsme pro spolupráci mezi členskými státy v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (AFSJ), my konzervativci Spojeného království hlasujeme proti tomuto usnesení, neboť se i nadále důsledně stavíme proti všem výzvám k další harmonizaci v oblasti AFSJ. Především jsme proti výzvám obsaženým ve zprávě k přijetí těch ustanovení Lisabonské smlouvy, které je možné přijmout na základě stávajícího ujednání.

Patrick Gaubert (PPE-DE), písemně.. – (FR) Vítám, že velkou většinou bylo přijato usnesení o výroční rozpravě o pokroku dosaženém v roce 2007 v prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

Tento velmi kvalitní text nám důrazně připomíná nutnost přijetí Lisabonské smlouvy, která posílí prostor svobody, bezpečnosti a práva, neboť přinese zásadní zlepšení, pokud jde o účinnost a legitimitu činnosti EU.

Rovněž vyzývá Komisi a Radu, aby stanovily nové priority příštího víceletého programu pro prostor svobody, bezpečnosti a práva na období 2010-2014.

A konečně navrhuje přijetí řady velmi důležitých opatření v oblasti základních práv a občanství, co se týče ochrany hranic a migrace a azylu. Jedná se o priority, které prosazuje naše politická skupina, většinu z nich lze najít v Evropském paktu o přistěhovalectví a azylu, který je nutno provádět na základě konkrétních kroků.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně.. – (PT) I když souhlasíme s některými body tohoto usnesení o takzvaném prostoru svobody, bezpečnosti a práva – eufemismus pro reálné přenášení otázek spravedlnosti a vnitřních věcí, které jsou v suverénní pravomoci členských států, do systému Společenství – zároveň řadu cílů, priorit a návrhů, které zahrnuje, rozhodně odmítáme.

Zejména vzhledem k tomu, že toto usnesení ignoruje odmítání takzvané Lisabonské smlouvy – trvá na jejím vyhlášení do konce roku 2009 a požaduje, aby proces přenášení otázek spravedlnosti a vnitřních věcí do systému Společenství dál pokračoval – a potvrzuje tak neúctu, kterou většina Evropského parlamentu projevuje vůči suverénnímu a demokratickému rozhodnutí Irů.

A také proto, kromě dalších důvodů, že si stanoví za své cíle rozvoj Schengenského informačního systému (včetně rozhodnutí v souvislosti se Smlouvou z Prümü), agenturu Frontex a přistěhovalickou politiku EU (která je selektivní a ochránářská a která kriminalizuje přistěhovalectví).

A navzdory stížnostem, že „Unie zavádí de facto policejní a soudní spolupráci se třetími zeměmi, zejména se Spojenými státy, na základě dvoustranných dohod o řadě otázek, a tím obchází formální demokratické postupy rozhodování a parlamentní kontrolu“, Evropský parlament to nijak nezpochybňuje.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), písemně.. – (DE)

1. Návrh popisuje Lisabonskou smlouvu jako „zásadní a naléhavou podmínku pro zajištění Unie jako prostoru svobody, bezpečnosti a práva“. Lisabonská smlouva byla odmítnuta v důsledku irského referenda. Je nejvyšší čas, aby byla přijata.

2. Návrh požaduje plné uplatňování Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) a posílení agentury Frontex. Agentura Frontex na ochranu hranic odpovídá za operační provádění nelidské politiky uzavírání EU lidem v tísni. Tato politika je urážkou lidskosti a je třeba ji jednoznačně odmítnout.

Søren Bo Søndergaard a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – Obecně řečeno, podporujeme myšlenku udělit dlouhodobě žijícím rezidentům hlasovací právo v evropských a komunálních volbách. Domníváme se však, že je na členských státech, aby rozhodly o právu volit v komunálních volbách v souladu s příslušnými mezinárodními úmluvami.

– **Zpráva: Marianne Mikko (A6-0303/2008)**

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Chtěl bych zdůraznit význam zajištění plurality sdělovacích prostředků (již zmiňované v článku 11 Listiny práv Evropské unie) pro podporu demokratického procesu, jehož prostřednictvím je možné transparentním způsobem poskytovat občanům Evropy informace. Víme, že sdělovací prostředky se velice často ocitají pod politickým tlakem, zejména ty veřejnoprávní, takže potřebují mít značný a stabilní podíl na trhu, aby se vyrovnaly s nedostatečným financováním a politickým lobbismem.

Budu proto hlasovat pro tento návrh usnesení, který usiluje o to, aby tři evropské univerzity byly pověřeny úkolem monitorovat tuto pluralitu s pomocí ukazatele spolehlivosti a objektivnosti. Rovněž souhlasím s vytvořením dohlížecích systémů, které by zaručily vydavatelskou a novinářskou svobodu ve všech členských státech.

Nazrál čas – vzhledem k nadcházející evropské volební kampani v roce 2009 – abychom společně vypracovali chartu pro svobodu sdělovacích prostředků, a bojovali tak proti současným zoufalým pracovním podmínkám mnoha publicistů a novinářů.

Na závěr dodávám, že nové mediální kanály vysílané v Evropě a ve světě naléhavě potřebují finanční prostředky, ale ty musí být také odpovědně využívány (měl by být například definován statut autorů a editorů weblogů) a v celé Evropě by měla být podporována větší mediální gramotnost.

Jean-Marie Cavada (ALDE), písemně. – (FR) Opětovně potvrzuji, že svobodu projevu a pluralitu sdělovacích prostředků pokládám za velmi důležité. Nástrojem, který může ohrozit soukromí lidí a lze jej zařadit do stejné kategorie jako „porušení tiskového zákona“, jsou blogy, jsou-li nepravdivé a zlovolné.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE), písemně. – (DE) Pluralitní systém sdělovacích prostředků je základním předpokladem pro přežití evropského modelu demokratické společnosti. Koncentrace vlastnictví sdělovacích prostředků však vytváří prostředí nahrávající vzniku monopolů a vytvářející bariéry pro vstup na trh a vede k uniformitě mediálního obsahu.

Rozvoj mediálního systému je stále více poháněn vidinou zisku. Máme-li zabránit konfliktu zájmu mezi koncentrací sdělovacích prostředků a politickou mocí, je nutno propojit zákon o hospodářské soutěži se zákonem o sdělovacích prostředcích. Pravdou je, že tyto konflikty narušují svobodnou soutěž a pluralitu. V zájmu posílení plurality je rovněž zapotřebí zajistit rovnováhu mezi veřejným a soukromým vysíláním.

Kromě toho požaduji přijetí opatření, která zlepší konkurenceschopnost mediálních skupin, a posílí tak hospodářský růst. Je nutno důsledně uplatňovat evropské a vnitrostátní předpisy pro hospodářskou soutěž, které zajišťují plnou konkurenci a otevřený trh. Průhledná a výkonná musí být zejména regulace vnitrostátních sdělovacích prostředků.

Vítám proto záměr Komise stanovit ukazatele pro zjišťování plurality sdělovacích prostředků. Vyzývám rovněž k vytvoření dalších ukazatelů například pro zjištění míry demokracie a posouzení etických kodexů novinářů. Rovněž se domnívám, že opatření zaměřená na koncentraci médií by měla regulovat také prostředky pro přístup k informacím na internetu a jejich šíření.

Lena Ek (ALDE), písemně. – (SV) Zpráva Marianne Mikkové je zářným příkladem toho, kdy dobré úmysly zacházejí příliš daleko, až se nakonec dostávají do rozporu s nezávislostí sdělovacích prostředků a základními zásadami svobody projevu. Původní návrh paní Mikkové – který mimo jiné zahrnuje možnost registrace a právo na odpověď a usnadňuje trestní stíhání autorů blogů – je hodně vzdálený tomu, jak si představuji svobodu slova a vytváření názorů. Naštěstí než byl návrh předložen plénu, byla zpráva v těchto bodech přepracována. Přepracování však bylo nedostatečné, takže jsem zprávu nemohla podpořit; v mnoha bodech je návrh stále v rozporu s nezávislostí sdělovacích prostředků, svobodným vytvářením názorů a svobody slova.

Dodatek 5 – který nakonec Parlament schválil – představuje lepší alternativu zprávy. Lepší, nikoli dobrou. Otázka koncentrace sdělovacích prostředků a rozmanitosti je důležitá a je třeba o ní diskutovat. Toto usnesení však není tou správnou cestou. Na dotazy, které se týkají sdělovacích prostředků, je nutno odpovídat odpovědně a uvážlivě. Pokud jde o nezávislost sdělovacích prostředků, svobodné vytváření názorů a svobodu projevu, nemohu ustupovat. Tyto hodnoty jsou příliš zásadní a není možné si s nimi zahrávat. Proto jsem se dnes zdržela hlasování. Snažím se tak projevit podporu rozpravě, ale také vyjádřit své znepokojení nad opakovanými pokusy usměrňovat otázku týkající se sdělovacích prostředků a svobody slova.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Pokud jde o změny zavedené do jednacího řádu Evropského parlamentu, který za těchto okolností nepřijímá konkrétní návrhy na změny, to, co bylo právě odhlasováno, nebyla zpráva paní Mikkové, nýbrž ambicióznější návrh alternativního řešení.

Konečné řešení, které bylo schváleno, je nepochybně lepší než zpráva a jen proto jsme pro něj hlasovali, nicméně obsahuje určité aspekty, s nimiž nesouhlasíme.

Vadí nám především způsob řešení pseudovyváženosti vzájemného propojení takzvaného zákona o hospodářské soutěži a zákona o sdělovacích prostředcích. Zkušenosti ukazují, že zájmy kapitálu válkují všechna práva a svobody včetně svobody slova ve sdělovacích prostředcích a velmi často zpochybňují pluralitu.

Ačkoliv na jiném místě se uvádí, že „hlavními cíli veřejné moci by mělo být vytvoření podmínek, které zaručí vysokou kvalitu sdělovacích prostředků (včetně veřejnoprávních), rozmanitost sdělovacích prostředků a plnou nezávislost novinářů“, víme, jak obtížné je toho dosáhnout, když úloha demokratického státu je oslabená. Pravdou je, že pokud jsou důležité mediální společnosti ve vlastnictví ekonomických a finančních skupin, pak není zaručena svoboda slova a nezávislost novinářů.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Blahopřeji své kolegyni Marianne Mikkové k vypracování zprávy. Budu hlasovat pro společný alternativní návrh usnesení, který předložila moje skupina společně s liberály a zelenými, jejichž postoj je mému nejbližší. Nevidím žádný důvod, aby to, co je nelegální v písemné či ústní formě, mohlo být legální na internetu. Vymáhání může být samozřejmě obtížné, ale to není důvod k nečinnosti. Ostatně i na vzdálených venkovských silnicích platí omezení rychlosti, i když policejní práce je zde velice těžká. A přesto to není důvodem k tomu, aby si každý dělal co chce.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Tato zpráva a spolu s ní předložená alternativní řešení nespádají do legislativního procesu a nejsou ničím víc než výrazem přání federalistické většiny v Evropském parlamentu zapojit EU ještě více do oblasti kultury a sdělovacích prostředků. V době přípravy zprávy paní zpravodajka hodně přehnalas své úsilí řídit a kontrolovat svět bloggerů. Naštěstí výbor ve svém návrhu pro plénum trochu ustoupil a návrhy předložené některými politickými skupinami jsou lepší než zpráva samotná. Ale základní otázka zůstává: proč by Evropský parlament měl tuto zprávu vůbec projednávat?

Otázka koncentrace sdělovacích prostředků je důležitá – tak důležitá, že by měla být i nadále řešena v členských státech. Hlasovali jsme proto proti této zprávě jako celku.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Hlasuji pro zprávu Marianne Mikkové o koncentraci a pluralitě sdělovacích prostředků v Evropské unii.

Přístup ke svobodným a různorodým sdělovacím prostředkům ve všech členských státech je v těchto dnech nesmírně důležitý. Model dvou pilířů zavedený pro soukromé a veřejnoprávní televizní služby se velmi dobře osvědčuje. K tomu, aby se mohl i nadále co nejlépe rozvíjet, je nutno poskytnout veřejnoprávním vysílacím společnostem trvalé financování, které jim umožní prosazovat veřejné zájmy a společenské hodnoty, zachovat pluralitu sdělovacích prostředků a zajistit lidem přístup k velice kvalitnímu obsahu.

Podporuji také vypracování charty pro svobodu sdělovacích prostředků. Od ní by se následně odrazilo úsilí o zaručení svobody slova. Nezávislost novinářů však musí být zajištěna prostřednictvím specifických právních a sociálních záruk.

Problém představuje rovněž koncentrace vlastnictví sdělovacích prostředků, neboť to podporuje vytváření monopolů. Je tedy nutné sjednotit právní předpisy pro hospodářskou soutěž a pro sdělovací prostředky, aby bylo možné zajistit přístup, konkurenci a kvalitu. Zpráva zahrnuje víceméně všechny hlavní body, a proto zpravodajku podporuji.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), písemně. – (RO) Jak se všichni shodneme, pluralita by měla být životně důležitým prvkem hromadných sdělovacích prostředků. Pluralitu je nutno podporovat a přijetí zprávy paní Mikkové je významným krokem tímto směrem.

Členské státy by měly uznat, že je nutno zajistit a podporovat vyváženost trhu sdělovacích prostředků, a zavázat se, jednotlivě i kolektivně, že dají evropským občanům možnost získávat přesné a různorodé informace.

Kulturní rozmanitost, neustále rostoucí potřeba integrace migrujících obyvatel a menšin a důležitost poskytování kvalitních informací aktivním obyvatelům, to jsou hlavní důvody pro přijetí charty pro svobodu sdělovacích prostředků. Chtěla bych vyjádřit plnou podporu doporučení Evropského parlamentu, podle něž by veřejnoprávní média měla působit jako alternativní poskytovatel informací lišících se od těch, které jsou založeny výhradně na komerčních kritériích.

Aktivní uplatňování práv a povinností evropskými občany, jejich informovanost a schopnost porozumět poskytovaným informacím a schopnost kriticky je hodnotit se musí nutně promítnout do každého opatření, které bude v budoucnu přijato evropskými orgány i jednotlivými členskými státy.

David Martin (PSE), písemně. – Nová technologie vedla ke vzniku nových mediálních kanálů a ke změnám mediálního obsahu. Rozsáhlá mediální síť je nezbytná pro rozvíjení demokracie a svobodného myšlení. Hlasoval jsem plně pro doporučení paní Marianne Mikkové.

Doris Pack (PPE-DE), písemně. – (DE) Koncentrace v oblasti sdělovacích prostředků je široce rozšířený zhoubný trend, proti němuž je třeba bojovat. Především však existují určité země v Evropské unii, kde koncentrace médií představuje problém, a je proto nepřijatelné, abychom uváděli pouze jedinou zemi. Za druhé, na několika místech zpráva vyzývá Evropskou komisi, aby působila v oblasti činnosti, na níž se vztahuje zásada subsidiarity.

Kdyby toto bylo změněno nebo kdybych mohla pro takovou změnu hlasovat, byla bych zprávu paní Mikkové schválila.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Rostoucí koncentrace vlastnictví sdělovacích prostředků do několika rukou směřuje k větším monopolům a dusí různost názorů.

Přístup k informacím se dnes zdá neomezený a zároveň nedostatečný. Podnikatelské skupiny vlastní velké podíly ve sdělovacích prostředcích a internetových službách a jsou zároveň jejich nejlépe propagovanými zákazníky. Je nesmírně důležité bránit kvalitní veřejnoprávní televizi, která je pluralistická, otevřená a nezávislá. Pokud jde o svobodu slova na internetu, EU by měla klást větší důraz na veřejný dialog a zajistit svobodu slova a ochranu osobních údajů. Rozprava právě pouze začala. Ve spolupráci s občanskou společností lze řešení nalézt.

Zita Pleštinská (PPE-DE), písemně. – (SK) Změna jednacího řádu, kterou jsme schválili 8. července 2008, přinesla nová pravidla pro schvalování zpráv z vlastní iniciativy. Během tohoto druhého zářijového zasedání jsme měli možnost vyzkoušet toto pravidlo v praxi.

V pondělní večerní rozpravě k některým zprávám z vlastní iniciativy se však ukázalo, že tato změna nebyla nejšťastnější. V rozpravě ke každé zprávě mohl vystoupit jen zpravodaj a zástupce Komise. Rozprava ztratila svoji dynamiku, jelikož nemohli vystoupit ani stínoví zpravodajové. Také pravidlo, že poslanci, kteří se na vypracování zprávy podíleli, mohou předložit své písemné vyjádření, je problematické. Stále platí, že v průběhu jednoho plenárního zasedání každý poslanec může zaslat svoje písemné stanovisko jen jedenkrát.

Problematický je i způsob hlasování o zprávách z vlastní iniciativy. Podle nového pravidla není totiž možné předložit na plenární schůzi pozměňovací návrhy. Jménem politické skupiny je povoleno předložit pouze změněný návrh usnesení.

Nedokonalost našeho rozhodnutí se v praxi dotkla právě zprávy kolegyně Mikkové o koncentraci a pluralitě sdělovacích prostředků v Evropské unii. Poměrně vyvážená zpráva obsahovala některé body, které se dotkly konkrétních členských států. Domnívám se, že obsah zprávy s takto citlivým tématem by měl zůstat neutrální. Neměla jsem v úmyslu hlasovat proti zprávě, ale k hlasování o návrhu usnesení naší politické skupiny PPE-DE jsme se nedostali. Vyzývám ke změně tohoto pravidla.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně. – (PL) Pane předsedo, pluralita sdělovacích prostředků znamená různorodost při šíření informací a pestré spektrum a vyhraněnost vysílání. Obě tyto oblasti jsou

v současné době v mediálním sektoru ohroženy. Stále větší koncentrace vlastnictví mezi mediálními společnostmi, které si v tomto sektoru konkurují, vedla k tomu, že informace cenné z hlediska společenského a kulturního je obtížné získat v nepřehledné spleti snadno dostupných a znormovaných zpráv pro každého. Je těžké předvídat, kam zhoršující se situace v tomto sektoru povede, nejen pro jednotlivé spotřebitele, ale pro společnost jako celek.

Zpravodajka správně zdůraznila úlohu veřejnoprávního vysílání jako strážce rozmanitosti, jehož posláním je poskytovat vysoce kvalitní informace. Správně také navrhuje model, kde silné veřejnoprávní sdělovací prostředky stojí mimo konkurenční trh sdělovacích prostředků a existují společně se soukromými mediálními společnostmi, jejichž motivací je zisk. Není pochyb, že důležitá je vyváženost mezi těmito dvěma pilíři. Text zprávy, stejně jako záměry zpravodajky se zdají být jasné a transparentní. Kompromis dosažený při projednávání na zasedáních Výboru pro kulturu je dobrý kompromis.

Kromě toho by měl být jasně vymezen právní statut nových forem šíření informací, jako jsou internetové blogy a další stránky vytvořené uživateli, aby si lidé, kteří tyto formy vytvářejí, byli vědomi svých práv, povinností a možných sankcí. Těchto forem bude stále přibývat. Budou-li tato opatření vycházet z etického kodexu, je to krok správným směrem.

Marek Siwiec (PSE), písemně. – (PL) V usnesení o koncentraci a pluralitě sdělovacích prostředků v Evropské unii, které přijali poslanci Evropského parlamentu včetně mě, se naprosto správně vyslovili pro zaručení svobodného přístupu k rozmanitým sdělovacím prostředkům i pro svobodu slova.

Je však třeba upozornit také na to, že v případě internetových blogů se usnesení výrazně liší od původní verze zprávy kolegyně Marianne Mikková a Výboru pro kulturu a vzdělávání. Tato zpráva předpokládala, že statut internetových blogů a stránek vytvořených uživateli bude vymezen tak, že budou podléhat obdobným předpisům, jako jsou ty, které se používají pro jiné publikace. Avšak usnesení, které bylo ve skutečnosti přijato, požaduje otevřenou diskusi o statutu internetových blogů. Z tohoto důvodu jsem hlasoval pro usnesení.

Podle mého názoru internet, a konkrétně internetové blogy hrají při prosazování plurality sdělovacích prostředků a svobody slova důležitou úlohu, a jako takové by neměly podléhat žádným omezením. Bod 25 zprávy v její původní verzi by při nesprávné interpretaci znamenal ohrožení svobody slova autorů, kteří toto stále oblíbenější médium používají. Řekl bych, pokud možno co nejdůrazněji, že jakékoli podobné pokusy o regulaci a kontrolu v budoucnu by měl Evropský parlament odmítnout.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) V dnešním hlasování jsem podpořil usnesení o koncentraci a pluralitě sdělovacích prostředků v Evropské unii. Souhlasím se zásadou, která motivuje kolegyni zpravodajku, totiž že standardy pro ochranu demokracie a základních svobod musí dosahovat určité kvality.

Hromadné sdělovací prostředky mají v dnešním světě nesmírný a stále rostoucí vliv. Je dobré, že se neustále objevují nové a nové formy médií. Zvyšuje to dynamiku a pestrost v tomto sektoru. Domnívám se, že je tady třeba vytvořit systém monitorování a realizace vycházející z ukazatelů plurality sdělovacích prostředků, které jsou nastaveny spolehlivě a objektivně. Měli bychom bránit pluralitu sdělovacích prostředků jako důležitý prvek demokracie a svobody s cílem zaručit přístup ke svobodným a různorodým sdělovacím prostředkům všem obyvatelům Evropské unie.

Kromě toho vidím, že by stálo za to vytvořit chartu mediálních svobod, které by zaručovala nejen sociální práva provozovatelů vysílání a novinářů, ale také svobodu slova.

– Společný návrh usnesení – Usměrnění cen energií (RC-B6-0428/2008)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), písemně. – (RO) Pokračující růst cen ropy vyvolává velké obavy z toho, jak se tento pohyb odrazí na hospodářském růstu v rámci Evropské unie, a zejména obavy z negativních dopadů na kupní sílu spotřebitelů a kvalitu života.

Rozhodující je v tomto ohledu zahraniční politika EU. Vzhledem k tomu, že hospodářství EU ve značné míře stále závisí na dovozu energie, je nezbytné zavést společnou energetickou politiku založenou na principu solidarity, bezpečnosti a diverzifikace zdrojů a na trasách externích dodávek.

Jako zpravodajka pro regionální spolupráci v oblasti Černého moře neustále zdůrazňuji důležitost a naléhavost těchto kroků. Dnes však vyzývám Komisi a Radu, aby předložily konkrétní opatření ke snížení energetické závislosti EU v nejbližší budoucnosti. Moje výzva se týká nejen dodávek ropy, ale také dodávek zemního plynu a zahrnuje realizaci projektu Nabucco.

Jan Andersson, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) Hlasovali jsme proti dodatku 1 o zdanění neočekávaných zisků, neboť se domníváme, že navrhovaný text je nejasný a pochybujeme nejen o realizaci, ale ještě více o konečném smyslu návrhu. Hlasovali jsme však pro dodatek prosazující snížení DPH u energeticky úsporných výrobků a služeb, neboť je to jeden z mnoha možných způsobů jak podpořit přechod na energeticky úspornější alternativy. Chtěli bychom však upozornit na to, že daně jsou vnitrostátní záležitostmi a rozhodovat o nich mohou jediné jednotlivé členské státy.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro toto usnesení, protože když upozorňuje na nesoulad mezi hodnotou surové ropy na mezinárodních trzích a konečnou cenou pohonných hmot, daří se mu přistupovat k této citlivé otázce bez emocí, na rozdíl od některých vlád, například té portugalské.

V Portugalsku vyšlo najevo, že ministr Manuel Pinho nejenže vůbec nemá přehled (a jeho pravomoc zasáhnout je omezená), ale také, že se dopustil nepřijatelného zasahování do nezávislosti regulátora. To však je pouze zbožné přání ve volební předehře.

Odmítám jakoukoli administrativní tvorbu cen či fiskální harmonizaci na evropské úrovni.

Souhlasím s daňovým zásahem (DPH a výrobní daň) s podmínkou, že půjde o dočasné řešení, které se bude týkat nejvíce postižených domácností a průmyslových odvětví.

Řešení podle mého názoru v podstatě spočívá v posílení současné regulace cen ropy. Spíše než čekat na prohlášení ministrů nebo stížnosti spotřebitelů, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže by měl zakročit v rámci svých pravomocí iniciativy a snažit se překonat obecnou nedůvěru ve svou schopnost mít ropný sektor pod kontrolou. Portugalské veřejné mínění si zaslouží pevnou záruku, že praktiky narušující hospodářskou soutěž nebudou ovlivňovat tvorbu cen. Jestliže se ukáže, že se tak děje, pak Úřad na ochranu hospodářské soutěže musí nezaujatě zasáhnout a udělit výstražné tresty.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), písemně. – Jsem ráda, že mohu podpořit praktické myšlenky, které jsou obsaženy ve většině tohoto usnesení o rostoucích cenách energií. Vnitrostátní a regionální orgány musí co nejrychleji předložit akční plány, aby chránily naše nejzranitelnější občany.

Přechod na obnovitelné zdroje energie spojený s vyšší energetickou úsporností nás ve střednědobém výhledu pomůže ochránit před nevyhnutelnými výkyvy cen, k nimž dochází v souvislosti s používáním fosilních paliv, ale je nutno tady a teď přijmout konkrétní kroky, aby se snížila a odstranila palivová chudoba.

Nesouhlasím však s tím, aby liberalizace trhu energií byla součástí řešení rostoucích cen.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro společný návrh usnesení o „Pochopení vývoje cen energií“. Hlasoval jsem zároveň proti dodatku 1 vyzývajícímu k zavedení daně z nečekaných příjmů na evropské úrovni. Vzhledem k různé výši poplatků za energii na území Evropské unie toto musí zůstat a mělo by zůstat na úrovni jednotlivých států.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem proti usnesení o cenách energie. Přestože naprosto souhlasím s tím, že rostoucí ceny energie vyžadují rozhodné politické kroky, odmítám v usnesení obsažené odkazy na „nízkouhlíkovou“ energii.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Vítám dnešní kladné výsledky hlasování o uznání energetické chudoby a snížení DPH pro energeticky úsporné výrobky.

– **Zpráva: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)**

Jan Andersson, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) Evropská unie může udělat hodně pro omezení problému obezity, na který bychom měli v Parlamentu zaměřit pozornost. Je proto dobře, že Parlament dnes hlasoval pro zprávu o výživě, nadváze a obezitě. Jedním z důsledků tohoto rozhodnutí je, že Parlament nyní vyzývá k zákazu transmastných tuků.

Zároveň jsme však toho názoru, že zpráva se měla mnohem méně zabývat tím, co by měly dělat školy a jakou stravu by měly poskytovat. Myslíme si, že nejlepší je, když se o tom rozhoduje na vnitrostátní nebo místní úrovni.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Boj se závažným problémem v oblasti veřejného zdraví, jimiž jsou onemocnění způsobená nadváhou a obezitou, musí být prioritou již od raného dětství.

Tato zpráva vyzývá členské státy, místní orgány a školské úřady, aby sledovaly a zlepšovaly kvalitu a výživové normy jídel.

Důležité jsou informace o výživové hodnotě potravin, zejména rozdíl mezi přírodními transmastnými kyselinami přítomnými v mase a mléčných výrobcích a umělými, které jsou průmyslově zpracovávány. Etikety na potravinách, které nerozlišují mezi transmastnými tuky, budou pouze mást spotřebitele, vytvářet negativní obraz zdravých mléčných výrobků a nepříznivě ovlivní spotřebu a zhorší veřejné zdraví (snížený příjem důležitých živin, například vápníku a proteinů).

Evropské ukazatele, například obvod pasu, jsou užitečné pro sledování rizikových faktorů, jimž jsou lidé vystaveni v souvislosti s různými chorobami, na nichž se podílí obezita. Přehled o rozšíření břišní obezity usnadňuje plánování účinnějších opatření, která tyto problémy snižují na minimum.

Souhlasím s označováním potravin pomocí barevných kódů, protože spíše než jasné a snadno srozumitelné označení potřebují Evropané znaky, které jim napoví, jaké potraviny si tedy mají vybrat.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně.. – (PT) Nadváha a nemoci způsobené stravou představují závažný problém v oblasti veřejného zdraví, a proto boj s obezitou musí být naší prioritou již od nejranějšího dětství.

Zpráva kolegyně Foglietty je velice důležitá, neboť vyzývá členské státy, místní subjekty a školské úřady, aby sledovaly a zlepšovaly kvalitu a výživové normy školních jídel.

Domnívám se, že na potravině musí být vždy uvedena informace o výživových hodnotách, zejména údaj o umělých transmastných tucích, protože mají více negativních účinků na zdraví. Nerozlišování mezi umělými transmastnými tuky a přírodními tuky by bylo pro spotřebitele zavádějící a přispívalo by to pouze k vytváření zkreslené představy o některých potravinách živočišného původu, jako je maso a mléčné výrobky, které obsahují přírodní transmastné tuky.

Také jsem hlasoval pro stanovení evropských ukazatelů, jako je obvod pasu a jiné rizikové faktory, které souvisejí s obezitou, protože se domnívám, že v budoucnu mohou být užitečné pro posouzení rizik ohrožujících obyvatelstvo a pro úspěšné provádění opatření.

Marian Harkin (ALDE), písemně.. – Nemohu podpořit tuto zprávu ani dodatek 6, neboť mám za to, že zpráva o zdraví, jak je tato, by neměla zahrnovat otázky související s daněmi a s DPH.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně.. – Hlasoval jsem pro zprávu kolegyně Foglietty a vítám bílou knihu o otázkách zdraví souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou. Obezita je velkým problémem v celé Evropě a podmínky týkající se obezity a nesprávné výživy mají závažné důsledky napříč společnostmi. U nás doma skotská vláda přijala užitečná opatření na zlepšení výživy v rámci veřejných institucí, jako jsou školy a nemocnice, a takové iniciativy je třeba podporovat v celé Evropě.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně.. – (FI) Hlasovala jsem pro zprávu z iniciativy kolegyně Foglietty, kterou schválil Výbor pro výživu, nadváhu a obezitu v rámci naší strategie veřejného zdraví. Tleskám zásadnímu názoru, aby průmysl dostal možnost pokusit se snížit zdravotní problémy způsobené nadváhou či obezitou pomocí vlastních mechanismů, ale zároveň by tam byla pověřena Komise, která by dohlížela, aby se například snahy o přiměřenou a odpovědnou reklamu (zejména v případě dětí) nevytrácely a aby se obsah soli, tuku a cukru, které lidé v potravě konzumují, skutečně snižoval.

Je důležité poskytnout spotřebitelům úplné informace o označování potravinových obalů, aby věděli jak si vybrat mezi dobrou, lepší a horší potravinou. Podle mého názoru, a v rozporu se současnou praxí, by v popisu potravinového výrobku měl být uveden obsah umělých transmastných tuků. Hlasovala jsem proti linii, kterou k tomuto naše skupina přijala.

Nicméně jsem podpořila postoj naší skupiny k používání barevných kódů při označování potravin. Etikety s barevnými štítky, jejichž úkolem jasně informovat o tom, jak dobrý je produkt z hlediska zdraví a které vyvolaly řadu diskusí v Evropě, jsou často zavádějící, a nemají tak vůbec žádný význam. Mnoho nákupních řetězců ve Spojeném království se proto snaží s touto praxí, kterou předtím schválili, skoncovat.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně.. – (DE) Budu hlasovat pro zprávu Alessandra Foglietty o bílé knize, která se zabývá strategií pro Evropu týkající se zdravotních problémů souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou.

Souhlasím s kolegyní zpravodajkou, že je nutné přijmout restrukturalizační opatření v oblasti zdraví, sportu a výživy. Problémy, jako nadváha a nezdravé stravovací zvyklosti, se častěji vyskytují mezi sociálně a ekonomicky znevýhodněnými vrstvami obyvatelstva. Jedním z prvních způsobů jak tento problém řešit je

možné provádět ve školách. K prvním krokům směrem ke zdravějšímu životnímu stylu by patřilo rozšíření počtu hodin tělesné výchovy a zajištění vyvážené stravy pro děti a mládež a věda o výživě by se měla stát povinným předmětem na všech evropských školách. Kromě toho bychom uvítali označování potravinových výrobků, protože by spotřebitelům umožnilo porovnávat výrobky a rozlišovat mezi dobrými a podřadnými potravinami.

Zpráva nenabízí dokonalé řešení, ale skutečně navrhuje některá velice dobrá opatření. Tato opatření mohou některé věci změnit k lepšímu, a proto je hodnotím jako velice prospěšná.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (FR) Je chvályhodné, že se Evropská komise zajímá o zdravou stravu a pohybovou aktivitu všech občanů a snaží se předcházet nadváze, obezitě a chronickým nemocem. Rozhodně podporuji záměr burcovat pozornost vzhledem k epidemii obezity, která postihuje tři miliony dětí a 20-30 % dospělých, zatímco 14 milionů dětí a polovina dospělé populace trpí nadváhou.

Jsem ráda, že se začíná uznávat a analyzovat vliv zvýrazňovačů chuti glutamanů, guanylanů a inosinanů – které se v obrovských množstvích vyskytují ve velmi mnoha hotových jídlech a průmyslově zpracovávaných potravinách na chování spotřebitelů.

Současně lituji, že nebyla přijata mnou navrhovaná změna, která se snaží podporovat zdravé stravovací zvyklosti na základě konzultací s evropským sdružením šéfkuchařů Euro-Toques, které se řídí etickým kodexem a podporuje přirozenou kvalitu produktů a ochranu místní produkce. Domnívám se, že by bylo dobré, kdybychom vycházeli z jejich zkušeností, a šířili tak osvědčenou praxi mimo jiné i ve školních jídelnách a rozvíjeli u mladých lidí povědomí o kvalitních potravinách a zdravých stravovacích zvyklostech.

David Martin (PSE), písemně. – Vítám zprávu Alessandra Foglietty o bílé knize týkající se zdravotních problémů souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou. Zpráva obsahuje řadu dobrých doporučení, jako jsou návrhy na zákaz transmastných kyselin na celém území Evropské unie, neboť bylo zjištěno, že mají spojitost se srdečními chorobami a ženskou neplodností. Připojuji se však ke svým kolegům a podporuji opatření, která jdou dále. Například školy by neměly být v postavení, kdy musí zvažovat možnost reklamy nezdravých potravin v prostorách škol. V mém hlasování se tyto názory promítají.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Obezita nabyla rozměrů epidemie. Nejobéznější lidi v Evropě najdeme v Řecku, kde 3 ze 4 osob mají nadváhu a nárůst u rychlého občerstvení (fast food) činí 956 %.

Pro boj s obezitou je nutno teď hned přijmout drastická opatření:

- je nutno snížit DPH na ovoce a zeleninu;
- je nutno snížit DPH na výrobky zdravé výživy a omezit ochranu tradičních produktů;
- je nutno zajistit správnou výživu už od dětství;
- je nutno provádět kontrolu potravin ve školních jídelnách a klást důraz na tělesná cvičení;
- je třeba zakázat reklamu na výrobky s vysokým obsahem tuku, cukru a soli a zavádějící informace o nich;
- je třeba stanovit povinné uvádění jasných informací o výživových hodnotách na etiketách, aby si spotřebitelé mohli vybrat zdravou stravu;
- je třeba zakázat syntetické transmastné tuky a zvýrazňovače chuti v průmyslově předpřipravených pokrmech.

Začátkem roku 2009 vstupuje v platnost program dodávek ovoce a zeleniny do škol zdarma navržený Evropskou komisí. Program bude financován z evropských prostředků v celkové výši 90 milionů EUR ročně, doplněných příspěvky jednotlivých států. Řecká vláda musí zajistit finanční prostředky na okamžité zahájení tohoto programu.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Srozumitelné označování potravin, které je nutné, nám v boji proti obezitě pomůže. Byla jsem velice zklamaná, že zpráva odmítla povinné označení potravin pomocí barevných kódů na přední straně obalu. Toto opatření plně podporuji. Vítám výzvy k zákazu umělých transmastných kyselin na celém území EU.

– Společný návrh usnesení – Sociální balíček (B6-0378, 0427, 0429, 0433 a 0434/2008)

Proinsias De Rossa (PSE), *písemně*. – Existuje řada základních zásad, které musí být uplatněny na právo pacientů EU vyhledat péči v jiném než ve svém členském státě.

Nemůžeme připustit, aby ESD prováděl v této oblasti politiku postupného rozhodování, případ od případu. Bude rozhodovat výhradně na tržním základě, a nikoli na základě jedinečnosti zdravotní péče jako netržní všeobecné služby.

V centru naší pozornosti při přípravě právních předpisů v této oblasti musí být zdraví a prospěch pacientů.

Do té doby, vzhledem k existující dohodě, že můžeme harmonizovat své národní zdravotní služby s nejvyššími standardy, musí mít členské státy možnost svobodně plánovat, financovat a řídit služby s cílem poskytovat na svém území vysoce kvalitní veřejné zdravotnické služby.

Konkurence mezi zdravotnickými službami jednotlivých států nesmí být cílem ani výsledkem těchto právních předpisů. Není možné poskytovat služby v nejlepší zájmu pacientů, bude-li ke zdraví přistupováno jenom jako k dalšímu zboží, které lze koupit a prodat. Tím by se podle mě úroveň zdravotní péče snížila.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) Toto usnesení uvádí názory na příslušná strategická opatření týkající se takových věcí, jako je ochrana pracovních míst, boj s chudobou, trh práce, integrace starších osob na trhu práce, profesní mobilita a rozdíly v odměňování. Tyto důležité otázky trhu práce nemohou být v žádném případě regulovány prostřednictvím orgánů EU. Členské státy mohou lépe než evropské orgány vytvořit pro tyto oblasti úspěšnou strategii. Veškerá případná mezinárodní koordinace by měla probíhat v rámci celosvětových organizací s širokou demokratickou legitimitou, jako je například Mezinárodní organizace práce. V závěrečném hlasování jsme proto hlasovali proti tomuto usnesení.

Marianne Thyssen (PPE-DE), *písemně*. – (NL) Přesto jsme rádi, že Evropský parlament vyloučil zdravotnické služby z obecné směrnice o službách. Zdravotní péče je konec konců zvláštní oblast, která vyžaduje zvláštní přístup.

Návrh, v souladu s ustálenou judikaturou, musí vycházet ze základního předpokladu, že organizace a financování zdravotní péče spadají do odpovědnosti členských států. To znamená na jedné straně, že volný pohyb pacientů nemůže být právem absolutním, a na druhé straně, že je nutno investovat do vlastního systému zdravotní péče a neexistují žádné výmluvy. Z tohoto předpokladu rovněž nutně vyplývá, že členské státy musí umět pacientovi naučtovat skutečné náklady.

Musí existovat solidarita, ale zároveň musí existovat i možnost rozdílné péče pro pacienty, kteří ve své zemi přispívají do systému sociálního zabezpečení a platí daně, a pro zahraniční pacienty, kteří do systému nijak nepřispívají.

Je dobře, že máme směrnici, ale každý, kdo je s daným sektorem obeznámen, tuší, že je třeba udělat toho ještě mnohem více. Podle mého názoru klíčovými kritérii zde i nadále zůstává kvalita, dostupnost a finanční udržitelnost zdravotní péče na základě sociálně odpovědné solidarity.

9. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 13.00 hod. a obnoveno v 15.00 hod.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: Diana WALLIS

Místopředsedkyně

10. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

11. Ověřování pověřovacích listin: viz zápis

12. Sdělení společných postojů Rady: viz zápis

13. Stav reformy Evropských škol (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení týkající se zprávy o pokroku reformy systému evropských škol, kterou Komisi položila Katerina Batzeliová a Erna Hennicot-Schoepgesová (O-0066/2008 – B6-0454/2008).

Erna Hennicot-Schoepges, autorka. – (FR) Paní předsedající, děkuji paní komisařce, že souhlasila se zodpovězením této otázky, která byla vznesena před několika měsíci. Dovolte, abych vám připomněla povinnosti Výboru pro kulturu a vzdělávání Evropského parlamentu, které v souladu s přílohou VI, kapitola XV odst. 2 jednacího řádu zahrnují „podporu systému evropských škol“.

Tyto školy vzdělávají především děti úředníků Evropských společenství. Tyto děti, označované jako kategorie I, tvoří zhruba 70 % z celkového počtu, neplatí žádné zápisné a Komise se podílí na jejich financování asi 60 %. Děti kategorie II, které tvoří 5 %, a kategorie III, které tvoří 25 %, platí školné od 4 000 do 16 000 EUR.

V současných 14 školách se vzdělává téměř 21 000 žáků, od mateřských škol až po bakalářskou úroveň, z celkových 100 milionů ve 27 státech Unie, ve 14 úředních jazycích se stejnými osnovami ve všech jazykových sekcích. Ve srovnání se situací všech ostatních školních dětí v Evropské unii mají tedy tyto děti velice výsadní postavení.

V roce 2006 Komise slíbila tento systém reformovat – chvályhodné předsevzetí – s úmyslem zavést systém evropského vzdělávání použitelný u všech typů škol, které chtěly udělovat evropskou maturitu, se společnými osnovami a tam, kde je to možné, také s výukou v mateřském jazyce.

Škola v Parmě, schválená Nejvyšší radou evropských škol, bude první školou svého druhu, která v červnu 2009 udělí evropskou maturitu. V jejím případě Nejvyšší rada evropských škol provedla hloubkové hodnocení evropské maturity s ohledem na pokračující reformu.

Studie zadaná Výborem pro kulturu a vzdělávání Evropského parlamentu, která bude k dispozici v říjnu, ukazuje, že 94 % těch, kteří složili evropskou maturitu, pokračuje v dalším vzdělávání na hlavních evropských univerzitách a že 62 % z nich studuje na vysoké škole mimo svou zemi původu. U těchto studentů se proto setkáváme s daleko větší mobilitou než u jiných.

To znamená, že máme k dispozici evropský vzdělávací systém, který se dobře osvědčil. Ve svých usneseních z roku 2002 a 2005 se Evropský parlament zasazoval o důkladnou reformu školského systému zaměřenou na lepší řízení a větší otevřenost.

Vzhledem k postupnému rozšiřování EU a zvyšujícímu se počtu úřadů EU a pracovišť jejich zaměstnanců není už skutečně naléhavě nutné reformovat model evropských škol a začít jej měnit na systémy všeobecné vzdělávací?

Nenastal již čas, abychom evropským občanům nabídli dobře vyzkoušený, mnohojazyčný a pružný model vzdělávání, který reaguje na jejich obavy z mobility, a abychom čerpali ze zkušeností získaných z evropských škol? Samozřejmě vím, že odpověď bude znít: to není v našich silách. Měli bychom na tom alespoň pracovat, neboť evropské školy jsou vnímány jako elitářské, což spolu s rozdělováním žáků do různých kategorií v těchto školách není slučitelné s cíli jednotného trhu, s mobilitou a větší sociální soudržností.

K jakému pokroku došlo v průběhu reformy a v otázce větší otevřenosti, které mají zajistit, aby systém evropských škol mohl přejít na systém evropského vzdělávání a zároveň si zachovat vše, čeho bylo dosud dosaženo? Jaké způsoby financování Evropského společenství by podle odhadu mohly zlepšit fungování akreditovaných škol? Parma nám může ukázat cestu vpřed.

Nakonec bych se chtěla zeptat paní komisařky, jakého pokroku bylo dosaženo v oblasti vzdělávání u dětí se zvláštními potřebami? Jsem si dobře vědoma toho, že toto téma zajímá velkou část kolegů poslanců a děkuji paní komisařce a paní předsedající za tuto příležitost vést o tom veřejnou rozpravu.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Paní předsedající, děkuji váženým kolegům poslancům za tyto otázky a za tuto příležitost hovořit o této problematice v Evropském parlamentu.

Reformu systému evropských škol považuje Komise za svou prioritu a je to jeden z nejsložitějších bodů, které projednáváme. Komise vždy velice podporovala větší otevřenost systému evropských škol a k pokroku došlo. Politické dohody o této otázce bylo dosaženo na jednání ministrů v listopadu 2006 v době nizozemského předsednictví v Nejvyšší radě evropských škol.

Poté, co v dubnu 2008 Nejvyšší rada formálně odsouhlasila konkrétní způsoby jak tohoto cíle dosáhnout, kterákoli akreditovaná škola v členských státech může nyní vyučovat podle evropských osnov a udělovat Evropský bakalaureát. Je teď na příslušných úřadech členských států, aby se chopily iniciativy a toto otevření systému evropských škol využily ve svých vlastních školách.

Otevření systému evropských škol je v souladu s přáním Evropského parlamentu, který chce zajistit, aby to bylo možné jak v místech, kde se nachází decentralizovaná agentura EU (takzvané školy typu II), tak v místech, kde EU není přímo přítomna (takzvané školy typu III).

Po téměř 50 letech existence Evropský bakalaureát skutečně získal vysokou vnitřní hodnotu. Komise chce vysokou kvalitu tohoto diplomu udržet.

V dubnu 2008 Nejvyšší rada evropských škol schválila revizi dohody o Evropském bakalaureátu. Evropský bakalaureát mohou nyní udělovat akreditované školy.

V roce 2007 Výbor pro kulturu a vzdělávání Evropského parlamentu inicioval studii, která má analyzovat akademickou a profesní dráhu bývalých žáků evropských škol, jak právě uvedl pan kolega poslanec. Tato studie ukáže, jaké konkrétní výhody měli a s jakými případným problémy se setkávali bývalí žáci evropských škol.

Generální tajemník evropských škol rovněž zahájil studii, která má provést externí zhodnocení Evropského bakalaureátu. Věřím, že spojením výsledků obou studií získáme klíčové prvky, s jejichž pomocí bude možné stanovit jakým způsobem dále zlepšit systém evropských škol, aby co nejlépe vyhovoval měnícím se potřebám žáků.

Na závěr vám mohu sdělit, že v rámci systému evropských škol se výrazně zintenzivnilo úsilí o integraci dětí se zvláštními vzdělávacími potřebami (SEN). Ve školním roce 2004/2005 měly evropské školy 274 žáků se zvláštními vzdělávacími potřebami. V posledním školním roce bylo do evropských škol zapsáno 411 těchto žáků. Přidělené rozpočtové prostředky na SEN činily v roce 2008 3 123 000 EUR; v roce 2004 bylo na SEN vynaloženo něco přes 2 miliony EU rozpočtových prostředků.

Komise by chtěla poděkovat meziskupině Evropského parlamentu pro zdravotní postižení za to, že z její iniciativy bylo vyčleněno 200 000 EUR jako rezerva na pilotní projekt centra informačních zdrojů pro SEN. Tato iniciativa umožňuje, aby systém evropských škol lépe naplňoval potřeby dětí se zvláštními vzdělávacími potřebami.

Nejvyšší rada evropských škol schválila v červenci 2008 návrh na využití rezervy Evropského parlamentu ve výši 200 000 EUR na vyhodnocení současné politiky SEN v evropských školách. Tato studie umožní evropským školám zlepšit integraci žáků se zvláštními vzdělávacími potřebami.

V červenci 2008 Evropská komise zahájila proceduru na uvolnění finanční rezervy Evropského parlamentu ve výši 200 000 EUR. V současné době se začínají finanční prostředky převádět do rozpočtových orgánů.

Bylo dosaženo pokroku, ale rozhodující je, že Evropský parlament podporuje proces reformy, který iniciovala Komise, s cílem tuto reformu dokončit a co nejdříve ji plně uvést do praxe. A zde musí klíčovou úlohu opět sehrát členské státy. Chtěl bych zdůraznit, že s členskými státy máme dobré styky.

Doufám, že švédské předsednictví což není předsednictví Evropské unie, nýbrž předsednictví Nejvyšší rady evropských škol tyto iniciativy rozvine. Chtěl bych zdůraznit, že zpráva pana Bösche, poslance Evropského parlamentu, je velice užitečná a v této otázce velice nápomocná.

Osobně se budu zasazovat o rozvíjení systému evropských škol, protože u systému vytvořeného v roce 1953 narážíme na velké problémy, a musíme proto provést některé zásadní změny, aby byl tento systém pružnější a dobře fungoval.

Cornelis Visser, jménem skupiny PPE-DE. – (NL) Paní předsedající, požádal jsem o slovo, neboť jsem znepokojen. Dnes hovoříme o evropských školách a já jsme za to paní Hennicotové děkuji.

Rád bych upozornil pana komisaře Kallase na specifický aspekt evropských škol, kterým je náboženská výchova. V průběhu minulého roku se ke mně dostala řada znepokojujících zpráv. Jak všichni víte, Nejvyšší rada evropských škol loni rozhodla, že je zapotřebí minimálně sedm žáků stejného jazyka, aby výuka předmětu mohla probíhat v mateřském jazyce. U všeobecných předmětů, jako je zeměpis a matematika, to není problém, ale úplně jinak to vypadá, když se jedná o náboženskou výchovu.

Toto zvýšení minimálního počtu znamená, že dnes existují evropské školy, kde se žákům dostává náboženské výuky v jiném než v jejich mateřském jazyce. Z toho mám největší obavy, zejména pokud jde o první stupeň. Myslím si, že náboženství, kde se hovoří a učí o normách a hodnotách, jichž si v Evropě tolik ceníme, je nesmírně důležité. V náboženství jsou velice důležité pocity, a jak všichni víme, děti umějí své pocity a emoce nejlépe vyjadřovat ve svém mateřském jazyce.

Považuji za nepřijatelné, že vzhledem ke svému jazyku a národnosti někteří žáci mají a jiní nemají možnost učit se náboženství ve svém jazyce. A tak žádám paní komisařku, aby se nad touto věcí zamyslela a stanovila jasné hlavní směry. Všichni žáci, ať je jejich mateřským jazykem angličtina, němčina nebo holandština, musí mít stejné možnosti a stejnou kvalitu výuky.

Je třeba zamyslet se nejen nad žáky, ale také nad postavením vyučujících. Pravidlo „minimálně sedm“ znamená, že se každým rokem znovu vynořuje otázka, zda je dost žáků, a vyučující nemají jistotu, že náboženská výchova bude v následujícím školním roce probíhat. Tato profesní nejistota se projevuje při hledání dobrých učitelů náboženské výchovy ve všech jazycích. Naléhavě žádám paní komisařku, aby zdůraznila význam náboženské výchovy pro rodiče a žáky evropských škol a nadále trvala na tom, aby na evropských školách i nadále probíhala náboženská výuka v mateřském jazyce žáků.

Maria Badia i Cutchet, jménem PSE. – (ES) Paní komisařko, již jsme zde zaznamenali, že evropské školy byly jako oficiální střediska vzdělanosti společně zřízeny vládami členských států, aby poskytovaly vícejazyčné a multikulturní vzdělávání zejména dětem zaměstnanců orgánů EU, a že z mnoha důvodů je třeba je nyní reformovat, především s ohledem na nové potřeby.

Institucionální vývoj Evropské unie, její rozšiřování a zvyšování počtu agentur vedlo ke změnám v profilu žáků evropských škol z hlediska kultury a jazyka i z hlediska počtu žáků; prudce stoupl počet žádostí o zápis.

Kromě toho v důsledku zvýšené flexibility v pracovních smlouvách se změnila situace v rodinách a zaměstnání, a tím i sociální profily rodin a jejich potřeby.

Jak již Parlament ve dvou usneseních vzal na vědomí, je nutno provést reformu zaměřenou na modernizaci škol, které by měly poskytovat službu požadované kvality, pro niž byly zřízeny, měly by být dostupné a zvládat specifické problémy s dostupností a segregací.

Vítám proto oznámení paní komisařky o dvou studiích, které se v současné době provádějí, uvidíme, zda přinesou nějaké výsledky.

Stručně řečeno, navzdory zvýšení počtu jazyků ve Společenství a čím dál tím složitější situaci, jíž čelíme na mnoha frontách, v procesu reformy musí dojít k pokroku, větší otevřenosti a zlepšení těchto škol, přičemž dosažená vzdělání musí být uznáváno ve všech členských státech Unie.

Po tom, co jsem řekl, bych chtěl paní komisařce položit dvě konkrétní otázky.

První se týká počtu stížností, které jsem obdržel od rodičů některých žáků, kteří studovali na evropských školách: zdá se, když žáci získají evropskou maturitu a odcházejí dál studovat, z dosažené průměrné známky se jim odečte jeden bod; jinými slovy jsou trestáni. Zajímalo by mě, zda jste si této praxe vědoma, a jaký je pro to důvod.

Druhá otázka se vztahuje na děti asistentů Parlamentu. Obdržel jsem rovněž stížnosti od asistentů, kteří musí posílat své děti do těchto škol jako kategorii tři, pokud chtějí, aby tyto školy navštěvovali; jinými slovy musí platit školní poplatky. Navštívil jsem stránku, která obsahuje všechny informace o fungování evropských škol; mám ji zde a přečtu ji ve francouzštině, protože v tomto jazyku jsme ji našel. O kategorii jedna se tam říká:

(FR) Děti zaměstnanců působících v níže uvedených orgánech a organizacích Společenství zaměstnaných přímo a bez přerušení minimálně po dobu jednoho roku.“

(ES) 4 uvádí:

(FR) ‘Osoby, které mají s evropskými orgány přímo závaznou pracovní smlouvu řídicí se právem soukromým.“.

(ES) Toto je tedy situace lidí nebo skupin lidí, o nichž bychom si mohli docela dobře myslet, že spadají do kategorie jedna. Chtěla bych se zeptat, proč se děti asistentů Parlamentu musí zapisovat jako kategorie tři a platit školné..

Hannu Takkula, ALDE. – (FI) Paní předsedající, nejprve bych chtěl jménem své skupiny říci, že současný systém je opravdu velmi složitý. Je nutno jej zjednodušit a víme, že otázky vzdělávání v zásadě spadají do pravomoci členských států, i když v případech evropských škol odpovědnost leží také na Unii. Všude tam, kde se nacházejí úřady EU, musí být i evropské školy. To je základní zásada a neměli bychom rovněž zapomínat, že naše různé strategie nám umožňují občanům Evropy říci, že vzdělání je vždy investicí do budoucna. Z toho bychom měli v případech evropských škol vycházet.

Dále bych chtěl uvést několik bodů, které se týkají vzdělání. Za prvé jde o to, do jaké míry je vzdělání bezplatné. Domnívám se, že zde v Evropě by měla probíhat diskuse o poskytnutí veškerého vzdělání zdarma, a to ve všech školách. Každé dítě a každý mladý člověk by měl mít možnost získat dobré vzdělání a těžit z kvalitní výuky, aniž by musel platit, což by právě bylo jednou ze záruk. Myslím si že pokud členské státy toto chtějí a pokud jsme skutečně přesvědčeni, že vzdělání je investicí do budoucna, můžeme tohoto cíle dosáhnout.

Je také důležité, aby výuka probíhala v mateřském jazyce studenta, neboť to je základ identity. Děti a mladí lidé na evropských školách pocházejí z různého kulturního a národního prostředí. Je důležité, aby byly vzdělávány ve svém rodném jazyce, ale zároveň je velmi důležité, abychom nezapomínali, že potřebujeme speciální vzdělávací zařízení a také že studenti musí být vedeni ke kulturnímu povědomí, neboť často nemají žádné kořeny a přecházejí z jedné země do druhé, do nového cizího prostředí. Z tohoto důvodu bychom se měli mít na zřeteli jejich celkový osobní vývoj a růst jako lidských bytostí. To je základ evropské politiky lidských práv a evropského pojetí lidskosti.

Pokud jde o speciální zařízení, o nichž jsem se zmínil, jednou z věcí, do nichž by se mohlo investovat je velikost tříd. Třída nesmí mít příliš velký počet žáků a každé dítě by mělo mít možnost využít individuálně přizpůsobenou výuku.

Na závěr bych dodal, že skutečná úroveň vzdělání nás Evropanů bude posuzována podle toho, jak jednáme s bližními, kterým se daří hůře, a jak se staráme o děti a mladé lidi, a evropské školy jsou pro svět jakousi výkladní skříní. Jaká je naše současná úroveň vzdělání a jak pečujeme o mladé lidi? Jsme ochotni do nich a do jejich budoucnosti investovat? Věřím, že Evropa si to může dovolit a že do dětí a mladých lidí a do evropských škol opravdu investuje.

Ewa Tomaszewska, UEN. – (PL) Paní předsedající, 50 let zkušeností s evropskými školami, které se musejí vyrovnávat se specifickým problémem různých jazyků, kulturní rozmanitostí a migrací, nutí k zamyšlení, zda by se tato zkušenost měla využít, a tento model vzdělání tak ve větší míře rozšířit. Přece nejen děti zaměstnanců evropských institucí se potřebují učit cizí jazyky na té nejvyšší úrovni a nejen ony se potřebují integrovat se svými vrstevníky z jiných evropských zemí. Přece nejen ony, jen proto, že jejich rodiče pracují v zahraničí, potřebují zvláštní přístup ke vzdělání.

Jsme proti diskriminaci. Proč by tedy jiné děti, než jsou děti těchto úředníků, měly být z těchto škol vyloučeny? Chtěla bych také upozornit na věc, kterou právě posuzuje Výbor pro kulturu a vzdělávání, a to potřebu znovuzavedení klasických jazyků, řečtiny a latiny, do škol v Evropě a také důraz na výuku latiny a řečtiny na evropských školách. Mám za to, že je nezbytné neodkladně posoudit potřebu rozšíření a reformy evropských škol, stejně jako zásady, jimiž se řídí.

László Tóké, jménem skupiny Verts/ALE. – Paní předsedající, dovolu mi, abych jako člen Výboru pro kulturu a vzdělávání vřele přivítal iniciativu členek Výboru pro kulturu Erny Hennicot-Schoepgesové a Kateriny Batzeliové, které položily Evropské komisi otázku k ústnímu zodpovězení a vedly tuto rozpravu o pokroku reformy týkající se evropských škol.

Když mluvíme o mnohojazyčnosti a jejím významu, dovolu mi, abych využil této příležitosti a zmínil se o jedné závažné věci u nás v Rumunsku, kde nedávná iniciativa ministerstva pro regionální rozvoj vyhotovit překlad regionálního operačního programu EU z rumunštiny do maďarštiny narazila na ostrý odpor ze strany Rumunské sociálně demokratické strany vedené několika předáky bývalého komunistického režimu. Upozorňuji prosím, že toto se děje v jednom z 27 členských států EU v Evropské roce mezikulturního dialogu, v době, kdy komisař Leonard Orban vydal dokument o strategii pro mnohojazyčnost pod názvem „Mnohojazyčnost: přínos pro Evropu i společný závazek“. V Evropském roce mezikulturního dialogu by debata o reformě evropských škol nemohla mít větší význam, neboť žijeme v multikulturní a mnohojazyčné Evropě, kde vedle sebe existují různé kultury a jazyky. Toto vzájemné působení kultur vedoucí k úspěšné evropské integraci musíme podpořit a prosazovat.

Náš evropský systém vzdělávání musí proto odrážet tento multikulturní charakter a umožnit prospěšné a snadné soužití. Evropské školy byly zřizovány především proto, aby tyto potřeby naplnily – poskytovaly

multikulturní a mnohojazyčné vzdělání a zároveň posilovaly evropskou identitu. Avšak v rozšířené Evropě s větší mobilitou občanů a větším počtem agentur, které vznikly v různých členských státech, se stalo výzvou jak tyto potřeby naplnit. Jak podtrhují otázky v dnešní rozpravě, je velice nutné soustředit se na reformy, neboť se ukázalo, že je stále složitější poskytovat opravdu kvalitní mnohojazyčné a flexibilní vzdělání.

Dovolte mi, abych zdůraznil, že pouze tím, že umožníme studentům, aby vyjadřovali a uplatňovali svou vlastní kulturní identitu a používali svůj mateřský jazyk během svého vzdělávání a formování, jim zároveň umožníme, aby se vyvíjeli jako skuteční evropští občané. Pokud studenti, kteří studují na evropských školách, nemohou nejdříve rozvíjet svou národní identitu používáním své mateřštiny a kultury, domnívám se, že nebudou mít pevný základ, na němž by budovali svou evropskou identitu.

Děkuji vám za pozornost a přeji vám hodně štěstí při reformování evropských škol.

Kathy Sinnott, jménem skupiny IND/DEM. – Paní předsedající, před několika lety byly v evropských školách zjištěny dva problémy. Jedním bylo jejich značné zaostávání v politikách inkluze a integrace dětí se zvláštními vzdělávacími potřebami (SEN). Druhým problémem bylo, že pokud rodiče podali přihlášku do školy pro dítě se zvláštními potřebami, běžně jim říkali, že skutečně nemohou vyhovět jejich požadavkům a ať se obrátí někam jinam. To opravdu nebylo moc dobré.

V prosinci 2007 Parlament ze svého rozpočtu vyčlenil prostředky, „aby tak přispěl na financování výuky dětí se zvláštními vzdělávacími potřebami v prvních třídách a podpořil koncepci inkluzivního vzdělávání. Tato částka má být uvolněna po předložení návrhu na zahájení pilotního projektu „resource centra“ zaměřeného na problematiku zvláštních vzdělávacích potřeb a vybaveného kvalifikovanými a zkušenými pracovníky a příslušnými vzdělávacími materiály“. Ve zbývajícím čase nebudu dokola popisovat jednání, která jsem o tomto pilotním projektu absolvovala. Nakonec došlo k tomu, že pilotní projekt představoval několik polovičních úvazků v psychologii a nějaké další prostředky, ale toto nepovažuji za pilotní projekt, jehož cílem byly skutečné třídy, integrované třídy ve všech evropských školách.

Myslím, že je načase, abychom si ujasnili svůj cíl. Cílem je inkluze a cílem je integrace dětí způsobem, který je pro ně připadá v úvahu. Na evropských školách je nyní 411 žáků se zvláštními vzdělávacími potřebami zahrnutých do projektu SEN. To jsou 2 %, ale podíl zdravotních postižení v celé populaci tvoří 17 %. Do těchto škol stále nepouštíme dodatečný počet dětí se zvláštními vzdělávacími potřebami, a trvale tedy opomíjíme 15 % z nich. Nechce se mi uvěřit, že statistické číslo vyjadřující počet osob, které mají na tyto školy nárok, se liší od čísla v celé populaci.

Samozřejmě musíme mít projekt a vyhodnotit situaci, ale to bychom mohli dělat donekonečna pořád jen zkoumáme situaci! Je čas přejít od pilotních plánů dál. Je čas, aby nám už skutečně začalo jít o děti a aby se tento přístup stal běžnou praxí ve všech těchto školách. A k tomu máme ještě daleko.

To je druhý význam toho, co znamená rozmanitost. Nejde zde jen o jazyky a kultury, jedná se rovněž o potřeby lidí a jejich schopnosti a jejich naplňování v celé jejich široké škále.

Roberto Fiore (NI). - (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, ačkoliv není pochyb o tom, že pokusy rozvíjet evropskou školu je třeba vítat, nesmíme zapomínat, že strategickým cílem v určitém směru je dosáhnout toho, aby Evropa stanula v čele vědeckého a společenského vývoje a stal se z ní model soužití.

V tomto smyslu musíme tedy vycházet z kulturních kořenů Evropy, například z toho, co nám dali Římané z pohledu práva, z toho, co nám odkázali Řekové v oblasti filosofie a co nám zanechali Němci, pokud jde o hudbu. Zároveň je však nutno říci, že jazyky, které byly považovány za mrtvé, jako latina a řečtina, je nyní třeba oživit – a existuje o tom jasný důkaz – jsou to totiž jazyky, které nejvyspělejší americké společnosti, jako General Motors nebo Yale University, považují za základ pro *modus operandi* podnikatelů, nebo chcete-li, hlav rodiny. Je nutno také říci, že křesťanství a křesťanské hodnoty našich kořenů jsou základními prvky v každé pravé evropské škole.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, paní komisařko, kolegové poslanci vám předložili řadu požadavků na větší pokrok v evropských školách, které slouží jako příklad pro další školy v členských státech.

Odpovězte mi prosím na otázku, nakolik místní právní předpisy ovlivňují evropské školy. Zjistili jsme, že existují rozdíly mezi školami v Nizozemsku, Belgii, Německu a Lucembursku. Tyto rozdíly jsme objevili konkrétně v přístupu k dětem s poruchami učení. Přistupuje se k nim různě, podle toho, zda jsou v Bruselu nebo v Lucembursku.

Když hovoříme na téma žáci, proč by vlastně měli být rozdělováni do kategorií? Proč si musí pečlivě vybírat z bakalářských přednášek, ještě dříve než začnou s výukou? Proč se náboženství a klasické jazyky musí učit podle počtu žáků ve třídě? Proč se děti neučí dějiny země, odkud pocházejí? Proč výuka dětí neprobíhá v jejich národním jazyku?

Podívejme se nyní na zaměstnance: elitářský výběr ve všech zemích zajistí jednotnou úroveň asociací učitelů. Kontrolujete, jak probíhá výběr ve všech zemích? Dochází tady k pohybu administrativních zaměstnanců, ale jsou lidé, kteří zastávají funkci ředitele více než 20 let. Proč se tady neprovádí nějaký výběr?

Flexibilita, jak jste sama prohlásila, přinese lepší výsledky. Orgány členských států se musí postarat o to, aby neměly školy výlučně pro „elitní“ imigranty, nýbrž školy, které slouží jako model pro jiné školy imigrantů.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Paní předsedající, jsem zde nejen jako poslanec Evropského parlamentu, ale také jako otec, který má praktické zkušenosti s evropskou školou, protože moje dítě tři roky chodilo do evropské školy v Bruselu a minulý rok získalo evropskou maturitu. Mluvím ze zkušenosti z rodiny a také na základě mého příležitostného pozorování, například na tzv. rodičovských večerech v této škole, která je jednou ze čtyř, které se v Bruselu nacházejí. Myslím, že vím, o čem se dnes bavíme. Chtěl jsem říci jen jednu věc: počet těchto škol roste. Když můj syn před třemi lety do této školy nastoupil, byly v Bruselu tři tyto školy, nyní přibyla čtvrtá. Povolený počet žáků ve třídách v evropských školách je 32.

Stojí za povšimnutí, že v řadě evropských zemí je povolený počet žáků ve třídě podstatně nižší než v evropských školách. Náš zájem na této věci je jasný: musíme se zajímat o to, co jako Evropská unie platíme. Více než 50 % rozpočtu těchto škol pochází z prostředků Evropské unie. Závěr, paní předsedající, je následovný: tyto školy má smysl otvírat, ale nemělo by to být na úkor kvality výuky nebo nadměrného počtu dětí a mladých lidí v těchto školách.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Evropské školy jsou uznávány v Evropě jako elitní instituce, které mladým lidem poskytují kvalitní vzdělání. V roce 1953 Jean Monnet prohlásil, že účelem těchto škol je svést dohromady evropské děti bez ohledu na národnost a vštípit jim evropského ducha a pocit sounáležitosti, aby nakonec vytvořily sjednocenou a prosperující Evropu. Program reforem těchto škol musí zohlednit následující důležité otázky. Na těchto školách se musí výuka probíhat ve všech 23 úředních jazycích Evropské unie a děti musí mít možnost hovořit svým rodným jazykem. Bohužel stále jsou některé úřední jazyky EU, jimiž se nemluví v žádné z evropských škol.

Kromě toho jedním z cílů evropských škol je posílení jednoty uvnitř skupin dětí, jejich vzájemné sblížení a rozvíjení ducha tolerance a vzájemné komunikace. Jsem proto přesvědčena, že jejich rozdělování do tří kategorií není dobrým krokem. Ty, které spadají do poslední kategorie „ostatní“, jak se jí říká, mají možnost navštěvovat tuto školu pouze tehdy, zbudou-li volná místa poté, co byly přijaty děti evropských zaměstnanců. Toto třídění do kategorií je diskriminační a navrhuji, aby bylo ze statutu evropských škol vyjmuto.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Paní předsedající, koncept „evropské školy“ je stále populárnější. Je to výsledek globalizace, která ovlivňuje všechno, i vzdělávání. Máme proto obecnou zásadu, kterou se snažíme dodržovat. A tady začínají problémy. Nalézt odpověď na otázku „jak by měla tato škola vypadat“ je velmi těžké. Měla by to být škola elitní nebo všeobecná, měla by všem žákům vnutit svůj vlastní styl a osnovy, nebo by to měla být škola, která má určité směřování, ale současně přihlíží k národním a regionálním tradicím; měla by to být škola, kde jsou žáci vedeni k tomu, aby ctíli a respektovali své vlastní tradice, kulturu, historii, náboženství a jazyk, nebo by měla učit otevřenosti vůči kulturám jiných národů na základě mnohojazyčnosti a respektu k celému světu? Je tu ale jedna věc, která v podstatě nevzbuzuje žádné pochybnosti. Vzhledem k tomu, že existuje Evropská unie, diplomy vydané kteroukoli vzdělávací institucí členských států by měly být v těchto školách uznávány.

Mihaela Popa (PPE-DE). - (RO) Jsem přesvědčena, že evropské školy jsou školami budoucnosti v EU, neboť zohledňují zvýšenou mobilitu a proces globalizace a následně studentům umožňují studovat v jejich rodném jazyce, a podporují tak mnohojazyčnost.

Tento vzdělávací systém jsem sama zkoumala. Navštívila jsem nejstarší evropskou školu v Bruselu založenou před více než 50 lety, kde jsem se sešla s více než 40 rumunskými studenty, kteří mají možnost studovat ve svém mateřském jazyce. Je třeba říci, že evropské školy posilují sociální začlenění, protože studenti různých národností se vzájemně poznávají a pomáhají si.

Chtěla bych podtrhnout efektivní způsob, jakým je organizována bakalářská zkouška, která motivuje k vysokému výkonu a připravuje studenty na jejich budoucí život jako evropských občanů. Myslím si, že

systém evropských škol je třeba rozšířit na všechny členské státy, tak aby se stal společnou evropskou politikou v oblasti vzdělávání. Kromě toho jsem předložila návrh na zřízení a podporu regionálních evropských škol, které by měly sledovat jednu základní zásadu Evropské unie – regionální politiku v mobilní Evropě založené na znalostech.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Evropské politiky, které se týkají reformy tradičních škol a jejich vývoje směrem ke statutu evropských škol, se zapojením místních a vnitrostátních administrativních struktur, vyžadují podle mého názoru tři základní typy reforem: systémovou reformu včetně reformy učebního plánu založenou na kvalitě a úspěšnosti; kontinuální reformu zahrnující vyhodnocení a zúročení předchozích výsledků a jejich přizpůsobení evropským školám; a třetí reformu založenou na odpovědnosti a vlastnictví všech společenských subjektů.

Mám dojem, že v tomto posledním ohledu by evropské školy měly být považovány za model světové školy, kde by do hry měla vstoupit složka „mimoškolní vzdělávání“. Mladí lidé by měli mít od 14.30 do 17.00 speciální program během školního roku i během letních prázdnin.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Za 50 let své existence evropské školy přesvědčily o své kvalitě, pokud jde o vzdělávání budoucích generací. Nicméně jsem přesvědčena, že v dnešní rozpravě bychom se měli zaměřit na nutnost přizpůsobit evropské školy současným požadavkům a vzít v úvahu rozšíření EU na 27 států a rovněž takové jevy, jako je globalizace, migrace a zvýšená profesní i zeměpisná mobilita.

Ráda bych zdůraznila dvě hlavní otázky. V první řadě potřebujeme ve větším měřítku otevřít evropské školy, aby všichni občané společně byli ochotni pomoci. Za druhé si myslím, že prioritou je uznávání titulů ve všech evropských zemích.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - Paní předsedající, člověk spotřebuje přibližně jednu třetinu svého života na přípravu na dospělý život v procesu vzdělávání. Za druhé chci poznamenat, že budování Evropské unie – to, co právě teď děláme rovněž vyžaduje přiměřené vzdělání. Existuje řada technických hledisek, například vybavení, diplomy a tak dále, ale Komise jako výkonný orgán musí podporovat myšlenku vzdělávání založeného na větším počtu jazyků, na společných zásadách a na úctě k národním hodnotám. To je velice důležité. Vzdělávání nepochybně vyžaduje finanční investice, ale pokud tyto investice nebudete podporovat, budete muset akceptovat lhostejnost, což nás bude podle mého názoru stát mnohem více.

Evropská škola je obdivuhodný projekt, a já jej podporuji.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Paní předsedající, evropské školy fungují na základě Úmluvy podepsané v roce 1957. V posledních 50 letech došlo v Evropě několikrát k rozšíření, zvýšil se počet orgánů a institucí a uzavírají se mnohem pružnější pracovní smlouvy. Není tudíž pochyb, že také systém evropských škol potřebuje změnu a reformu.

Je tu řada důležitých oblastí, které je nutno změnit. Nejvíce mě ovšem zajímá výběr žáků, tedy rozdělování do kategorií jedna, dva, tři. Evropská unie se vlastně na jedné straně snaží zvyšovat mobilitu evropských občanů na trhu práce a odstraňovat překážky a na druhé straně brání v přístupu do těchto škol dětem potenciálních zaměstnanců různých institucí a společností z celé EU. Je nutno vymyslet, jak vyřešit problém přeplněnosti některých škol. Je rovněž třeba přijmout opatření zaměřené na děti se zvláštními potřebami.

Nakonec bych chtěl vyzvat k tomu, abychom zvážili možnost vytvoření evropských škol v nových členských státech.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Paní předsedající, koncepce vzdělávání v evropských školách a vzdělávací program zakončený získáním evropské maturity by měly sloužit jak příklad mnohojazyčného a multikulturního vzdělávání pro všechny členské státy. Zvyšující se počet studentských výměn v evropských vzdělávacích institucích a globalizace světové ekonomiky znamenají, že skutečná hodnota evropské maturity by opravňovala k jejímu většímu rozšíření. Uznávat by ji měly i vysokoškolské instituce v členských státech a také ve třetích zemích. To bohužel nelze uskutečnit bez významného navýšení finančních prostředků.

V současnosti jsou evropské školy vnímány jako školy elitní, které často neumožňují přijetí dětí, jejichž rodiče nejsou úředníky EU. Vyloučení větší části společnosti z možnosti využívat evropské školy je v rozporu s cílem zvyšovat mobilitu evropských občanů na našem trhu práce. Členské státy se často samy pokoušejí vytvořit nový vzdělávací systém, který lépe připraví mladé lidi na výzvy spojené s globalizací a pružným trhem práce, i když tady už dlouho existuje systém evropských škol a evropská maturita vykazující, což je nejdůležitější, výborné výsledky, takže bychom je měli v co největší míře přesně napodobit.

Christopher Beazley (PPE-DE). - Paní předsedající, vystupuji zde nejen jako poslanec této sněmovny, ale také jako bývalý učitel. Zajímalo by mě, zda mohu požádat pana komisaře Kallase, aby na svém příštím jednání s Radou ministrů zvláště promluvil s britským ministrem školství a zjistil, zda je či není možné, aby si vzal určité poučení z úspěšného modelu evropské školy. Možná by především mohl uvažovat o odvolání katastrofálního rozhodnutí britské vlády umožnit dobrovolnou výuku jazyků, jinými slovy vypustit evropské jazyky z britských osnov.

Za druhé byste mu mohl jen připomenout, že Evropa byla více než půl století rozdělená, ale teď už je 20 let znovu sjednocená. Snad by po zvážení mohl navrhnout svým poradcům na učební osnovy, aby připomenuli příštím generacím dějiny a kulturu střední a východní Evropy, v níž se Británie tradičně velice angažovala a kde vlastně hledala podporu.

Mario Mauro (PPE-DE). - (IT) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, neměli bychom zdůrazňovat pouze kritiku nedostatků stávajícího modelu řízení, která se ozývá z různých stran. Domnívám se, že po této rozpravě máme všichni povinnost uvědomit si, co je v sázce, tedy model, který představují evropské školy pro evropskou oblast vzdělávání; a jelikož chceme zdolat výzvu v oblasti evropského vzdělávání a přejeme si v tomto ohledu, aby se dobrá praxe prosadila, je nesmyslné a nelogické, když lpíme na určité úrovni a určitém modelu řízení, které nedokážou naplnit výzvy, jimž čelíme. Podle mého názoru dnešní rozprava nabízí Komisi více než dostatek podnětů, aby si uvědomila, že naše školy musíme radikálně proměnit.

Erna Hennicot-Schoepges, autorka. - (FR) Paní předsedající, chtěla bych položit ještě dvě otázky paní komisařce, která sice uvedla nějaké číslo, ale to je současný stav. Paní komisařko, budou také navýšeny finanční částky pro příští finanční období; je připraven systém financování, který těmto školám umožní další fungování? Vzhledem k finančním problémům, které zažívá vláda Jejího Veličenstva, jim podle všeho v této chvíli chybí 40 anglických učitelů. Mohu se vás zeptat, jaké řešení se předpokládá s ohledem na situaci? Za druhé, školy samotné požadují větší samostatnost. Jste pro větší autonomii, nebo byste raději zachovala současný systém, který je těžkopádný a pro místní podmínky často zcela nevhodný?

Siim Kallas, místopředseda Komise. - Paní předsedající, bylo vzneseno několik velice vážných a důležitých témat.

V první řadě bych vám chtěl připomenout, že systém Evropských škol je zcela nezávislý. Neřídí se smlouvou z roku 1958, nýbrž Statutem z roku 1953, má svou vlastní Radu, své vlastní stanovy a všechna pravidla jsou přijímána touto Radou. Komise je zastoupena v Radě pouze jedním hlasem.

Za náplň výuky plně odpovídá Rada inspektorů a to celé včetně různých poměrů mezi jazykovými sekcemi a učebních osnov je plně v rukou Nejvyšší rady Evropských škol. Komise zde tedy nemá velké slovo.

Financování je druhou věcí, o níž bych se chtěl zmínit jako odpověď na jednu důležitou otázku. Infrastrukturu zajišťují hostitelské země, a tak školy staví Belgie, Německo, Francie atd. Z toho jasně vyplývá, jaká omezení to pro nás znamená při vytváření infrastruktury.

A jaký je obsah výuky? Vážená kolegyně ve své úvodní poznámce uvedla, že kvalita výuky je vysoká – a vysoká opravdu je. A právě udržení této vysoké kvality a její všemožná podpora je jednou z hlavních priorit Evropské komise. To, že evropské školy poskytují žákům vzdělání, které je všude vysoce hodnoceno, se pro evropské vzdělávací systémy stane jakousi normou. Nemám tak žádné informace, že by žáci, kteří absolvovali některou z evropských škol, měli nějaké zvláštní potíže dostat se na vysokou školu, pokud o to stáli.

Co se týče učitelů, jsou považováni za součást infrastruktury, takže členské státy zajišťují také učitele. Anglické učitele poskytuje například Spojené království, jinými slovy, zátěž pro větší jazyky je odpovídajícím způsobem mnohem větší. My, tedy Komise – nebo evropský rozpočet – hradíme provozní náklady. Tímto spojením vzniká dosti těžkopádný systém, a proto jedním z cílů je reforma tohoto systému a větší přehlednost v otázce odpovědnosti a financování. Vidíte zároveň problémy v Belgii, kde jak bylo řečeno, jedna ze čtyř škol je stále jen dočasná. Výstavba čtvrté školy byla odložena a my o tom intenzivně jednáme s belgickou vládou.

Pokud jde o otevřenost evropských škol, podle našeho názoru klíčovou otázkou je evropská maturita a certifikace škol, které chtějí diplom evropské maturity udělovat. Podporujeme tuto myšlenku, kterou v zásadě přijala Nejvyšší rada, takže základní pravidla existují. Otázkou nyní je, jak to uvést do praxe v členských státech. Hlavní úloha opět leží na členských státech. Tak bude do určité míry vyřešen problém různých žáků.

Jak jsem již řekl, přišel jsem dnes sem do Parlamentu, abych si vyslechl vaše námítky vůči kategorii III, která podle vás musí být zrušena, ale pravidelně se setkávám také s našimi zaměstnanci – jsou to stovky lidí, stejně jako tady – a ti samozřejmě mají jasný požadavek, a to, že vzdělávání jejich dětí musí být zaručeno.

A tak zde existuje požadavek – a to je velice silně zdůrazněno ve Smlouvě, ve služebním řádu, v nařízení – na zajištění míst ve školách, a potom pochopitelně vzniká otázka, kdo rozdělí ta další místa, která mají zůstat volná a s konečnou platností v Bruselu? To je čím dál tím těžší. Pro mě to je velice složitá otázka. Na začátku zasedání této Komise jsme trvali jménem našich zaměstnanců na tom, že je zapotřebí větší přehlednosti, a Nejvyšší rada proto zřídila centrální orgán odpovědný za přijímání žáků, který má tyto věci řešit.

Taková je tedy celková situace a musím jen zopakovat, že podle názoru Komise je nutno zpřehlednit finanční otázky a jasně rozdělit zátěž, přesně vymezit povinnosti, a závazky a potom také můžeme najít lepší řešení problémů s infrastrukturou, ale nemůžeme jakkoli snižovat kvalitu výuky.

Pokud jde o určité specifické otázky, jeden z vážených kolegů nanaslel otázku studentů se zdravotním postižením. Řekl jste, že je jich mnohem víc, ale nevím, že někdo byl odmítnut, když rodiče požádali o zvláštní přístup. Máte-li tedy důkazy, že existují nějakí skrytí žáci se zdravotním postižením, předložte prosím tyto důkazy a my se jimi budeme zabývat.

A teď k poslaneckým asistentům, víte, že v současné době se na poslanecké asistenty nevztahuje služební řád, jsou jakýmsi zvláštním druhem zaměstnanců Parlamentu, ale víte také, že se o řešení této situace a přesnějších pravidlech stále jedná, a můžeme tedy přemýšlet také o tom, jak řešit přijímání dětí poslaneckých asistentů do evropských škol.

Tak toto jsou víceméně otázky, které zazněly, a samozřejmě všechny tyto otázky – náboženská výchova, jazyky – jsou v rukou Nejvyšší rady a Komise má v tomto orgánu pouze jeden hlas. Nejvyšší rada se těmito otázkami s vážností zabývá. Vede o tom dlouhé diskuse a mohu vás ujistit, že generální sekretariát evropských škol velice pozorně sleduje všechny potřeby různých jazyků a různé náboženské aspekty. Takže toto je jejich odpovědnost.

A ještě jednu věc: kdyby Parlament dokázal přitáhnout pozornost členských států a zejména kdyby poslanci Evropského parlamentu, kteří mají své konexe ve své domovské zemi, povzbuzovali ministerstva školství členských států, aby podpořila tuto myšlenku evropské maturity, protože to je jejich elita. Máme nyní pravidla, jak ve věci evropské maturity postupovat dál. Teď je to na ministerstvech jednotlivých států, aby vyhledala školy, které projevují zájem. Víím, že existuje mnoho takových škol, ale vnitrostátní orgány v řadě zemí neprojevují dostatek nadšení nad tímto projektem, který může být krokem kupředu a který pak může být dobrým znamením pro evropskou maturitu, takže můžeme mít evropské školy nejenom v Bruselu, ale všude – v nových i starých členských státech. To je symbolem Evropy. Evropská maturita a evropské vzdělání je jedním z kamenů v naší stavbě.

Předsedající. – Rozprava byla ukončena.

Přeji všem šťastný zítřejší Den evropských jazyků.

Písemná prohlášení (článek 142)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Souhlasím s různými návrhy na řešení reformy evropských škol: ve svém výsadním postavení zpravodaje Výboru pro rozvoj pro akční program Společenství Erasmus důrazně podporuji mnohojazyčný a pružný model evropských škol, které zachovávají výuku v mateřském jazyce (vedenou učiteli, kteří jsou rodilými mluvčími), ale které jsou zároveň stejné pro všechny a nerozlišují mezi třídami.

Evropská maturita bude prvním nástrojem, následovaná možnostmi v rámci programu Erasmus, který zaručí skutečnou mobilitu studentů v Evropě, a poté na celém světě. Důležitou úlohu při sociální, kulturní a jazykové integraci nově nastupujících studentů nepochybně hraje odborné vedení a je zapotřebí s pomocí intenzivních kurzů podporovat dosažení výborné úrovně jazykových znalostí (jak od roku 2001 dodnes vždy 26. září připomíná Den evropských jazyků).

Mám za to, že pro vytvoření nového systému evropských škol je bezpodmínečně nutná spolupráce mezi stávajícími evropskými školami a regionálními školami (na prvním a a druhém stupni), ale nemohu zakrýt své znepokojení nad budoucností italských regionálních škol, které by v některých menších, zeměpisně znevýhodněných komunitách mohly v důsledku nové reformy „Gelmini“ úplně přestat existovat.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), písemně. – Procesy probíhající v Evropské unii v posledních několika desetiletích a neustále se vyvíjející systém vzdělávání znamená, že je třeba zvážit nový pohled na úlohu a důležitost evropských škol. Vzhledem k poslednímu rozšíření Evropské unie na 27 členských států a vzhledem

k rostoucímu počtu zaměstnanců EU, které s sebou rozšíření přináší, se důležitost dobře zreformované evropské školy stala otázkou s velkou prioritou.

Abychom zvýšili svá budoucí očekávání vkládaná do evropských škol, musíme se začít zabývat citlivými otázkami současného systému, určit problémy a poté navrhnout dohledné změny. Čili existuje velká poptávka po nově koncipované a komplexní reformě evropských škol, která zvýší jejich konkurenceschopnost a transparentnost na evropské úrovni a modernějším způsobem plně rozvine jejich účel.

Uplatnění zásady nediskriminace a zároveň zaručení základních svobod žákům se musí stát v novém systému ústředním bodem, aby systém plně fungoval ve prospěch žáků. Nicméně je nutno přehodnotit také financování evropských škol s přihlédnutím k nediskriminačním opatřením zaměřeným na žáky vzhledem k jejich dělení do různých kategorií.

14. Předložení dokumentů: viz zápis

15. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 116 jednacího řádu): viz zápis

16. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis

17. Termíny příštích zasedání: viz zápis

18. Přerušování zasedání

Předsedající. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

(Zasedání bylo ukončeno v 16.05)

PŘÍLOHA (Písenné odpovědi)

OTÁZKY RADĚ (Zodpovědnost za tyto odpovědi nese výhradně úřadující předsednictví Rady Evropské unie)

Otázka č. 14, kterou pokládá Marian Harkin (H-0644/08)

Předmět: Směrnice o pracovní době

Jaký je v souvislosti s dohodou, k níž dospěla Rada ve složení pro hospodářství a finance / zaměstnanost a sociální věci dne 9. června 2008 ohledně revize směrnice o pracovní době a s nedávným závazkem francouzského předsednictví, že bude úzce spolupracovat s Evropským parlamentem na přijetí dosaženého kompromisu, postoj Rady k maximální době, po kterou osoba může pracovat bez přestávky, co se týče pečovatелů? Souhlasila by Rada s tím, že stávající směrnice nezohledňuje překážky, s nimiž se potýkají neformální pečovatелé při hledání náhrady na víkend, protože k pokrytí volného víkendu jednoho neformálního pečovatele by bylo třeba dalších dvou placených pracovníků?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

To je velmi technická otázka. Neměla by však zastínit politickou stránku problému, který zmiňujete. Týká se pracovní doby pečovatелů.

Je nutné rozlišit dva případy:

První je případ pečovatелů s pracovní smlouvou: společný postoj přijatý Radou dne 15. září 2008 (v souladu s dohodou Rady ze dne 9. června) byl právě předán Parlamentu ke druhému čtení. Stanovuje, že období, kdy pečovatel aktivně nepracuje, nemůže být posuzováno jako pracovní doba, ani započteno do souhrnu denní a týdenní doby odpočinku, není-li to jinak upraveno vnitrostátními právními předpisy, společnou dohodou, nebo dohodou mezi sociálními partnery.

Co se týče náhradní doby odpočinku, Rada se řídí obecnou zásadou, že pracovníkům by měla být zaručena náhradní doba odpočinku v případech, kdy nemohou využít běžných dob odpočinku. Z tohoto hlediska je na členských státech, aby určily rozumnou délku období, po němž bude pracovníkům zaručena rovnocenná náhradní doba odpočinku.

Druhý je případ „neformálních pečovatелů“, tedy dobrovolných pracovníků, jež nemají pracovní smlouvu a nejsou placeni. Jejich postavení není evropským právem upraveno. Politická shoda, již bylo dosaženo dne 9. června 2009, nepozměnila evropské právo. Znamená to, že ustanovení týkající se pracovní doby a náhradní doby odpočinku se na případ těchto pečovatелů nevztahují. Francouzské předsednictví potvrzuje svůj závazek úzce a konstruktivně spolupracovat s Evropským parlamentem na tom, aby ohledně této důležité dohody bylo co nejdříve dosaženo dohody.

*
* *

Otázka č. 15, kterou pokládá Bernd Posselt (H-0647/08)

Předmět: Přítomnost EU v Kosovu

Jaký je názor Rady na současnou situaci v Kosovu a jakého konkrétního pokroku bylo dosaženo ve věci zahájení přítomnosti EU na jeho území?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Z obecného hlediska je současná situace v Kosovu klidná a stabilizovaná. Za sedm měsíců od vyhlášení nezávislosti nedošlo k nejhorsším scénářům a na konci náročného počátečního období byla celková situace lepší, než jsme očekávali.

Z velké části byla doposud důkazem toho, že lze zabránit střetům mezi národnostními skupinami, u nichž hrozí vyhrocení stávajícího politického prostředí, přestože k několika střetům došlo v regionu s albánskou národnostní většinou Suvi Do, jež se nachází na sever od řeky Ibar poblíž města Mitrovica, a nedávno, ve dnech 27. a 28. srpna, v Kosovské Mitrovici.

Z politického hlediska však na místě zbývá mnoho práce. Kosovské orgány, jež přijaly velkou část nezbytných právních předpisů podle celkového regulačního plánu, musí zdvojnásobit své úsilí, aby dostály závazkům učiněným mezinárodnímu společenství.

Situace na severu území je stále obtížná. V srpnu došlo k mnoha vážným střetům, s nimiž se však Mise Organizace spojených národů v Kosovu (UNMIK) úspěšně vypořádala a zabránila tomu, aby se situace vymkla z rukou.

Tyto střety jsou nicméně dokladem toho, že situace v severním Kosovu je stále velmi emocionální, a je nutné, aby na ni mezinárodní společenství stále dohlíželo a aby zůstalo v kontaktu s Bělehradem a srbskými vládními orgány Kosova.

Na severu území se stále neupevnil právní stát a rozmístění jednotek mise na podporu právního státu v Kosovu (EULEX) v regionu přispěje ke značnému zlepšení situace.

Hospodářské vyhlídky nejsou příliš příznivé a HDP na obyvatele je stále nejnižší v Evropě, proto měla konference dárců, již Komise uspořádala dne 11. července 2008 v Bruselu, pro Kosovo zásadní význam. Výsledek konference předčil všechna očekávání a přinesl přísliby darů ve výši 1,238 miliard EUR, z nichž částku 285 milionů poskytnou členské státy a 508 milionů Komise.

*
* *

Otázka č. 16, kterou pokládá Konstantinos Droutsas (H-0649/08)

Předmět: Další provokace Bývalé jugoslávské republiky Makedonie (FYROM) vůči Řecku

Dopis, který zaslal premiér Bývalé jugoslávské republiky Makedonie (FYROM) Nikola Gruevski řeckému premiérovi Kostasi Karamanlisovi, v němž znovu podporuje nepřijatelný názor, že v Řecku existuje makedonská menšina, je další provokací. Dopis je potvrzením toho, že imperialistický boj na Balkáně je poznamenán i vyděračstvím a iredentistickými prohlášeními, mezi něž patří i tvrzení, že v Řecku existuje makedonská menšina.

Odsuzuje Rada čin pana Gruevskeho? Podporuje Rada názor, že hranice na Balkánu nemají být změněny a domnívá se, že podobná iredentistická prohlášení nebo úsudky by mohly mít nebezpečné následky pro občany?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Rada se k dopisu, který zaslal premiér Nikola Gruevski premiérovi Kostasi Karamanlisovi, nevyjádřila. V tomto ohledu Rada zdůrazňuje, že je naprosto zásadní, aby byly udržovány dobré sousedské vztahy, včetně dohodnutého řešení zmíněné záležitosti, jež bude přijatelné pro obě strany.

*
* *

Otázka č. 17, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0650/08)

Předmět: Flexibilita v rámci Paktu o stabilitě a růstu v eurozóně

Domnívá se Rada, že jsou současná rozpočtová pravidla pro státy v eurozóně dostatečně flexibilní, aby vládám umožnila reagovat na hospodářské problémy a zároveň dostatečně striktní k zaručení udržitelnosti veřejných financí?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Na základě skutečnosti, že v červnu roku 2005 byla přijata dvě nařízení, kterými se mění ochranná a odrazující ustanovení o rozpočtových pravidlech v Paktu o stabilitě a růstu, a nový kodex chování při jeho provádění, Rada prohlašuje, že je spokojená se způsobem fungování revidovaného paktu. Cílem revizí vyplývajících ze změn právního rámce paktu bylo přizpůsobit rozpočtová pravidla hospodářským požadavkům členských států EU, a zároveň zohlednit odlišnost jejich situace a hospodářské výkyvy v jednotlivých obdobích.

V den prvního výročí revidovaného paktu, 11. června 2006, přijala Rada závěry o fungování jeho rozpočtových pravidel. Bylo v ní uvedeno: „Celkově vzato můžeme z zkušenosti za první rok revidovaného Paktu o stabilitě a růstu hodnotit kladně.“

Dne 3. června 2008 vzala Rada na vědomí prezentaci sdělení Komise s názvem „Deset let HMU: úspěchy a problémy po prvních deseti letech fungování Hospodářské a měnové unie“. Při prezentaci Komise potvrdila, že nepředpokládá navrzení změn v rozpočtových pravidlech Paktu o stabilitě a růstu.

Rada se bude tímto sdělením zabývat na svém zasedání dne 7. října tohoto roku.

Měli bychom si povšimnout toho, že ministři hospodářství a financí a guvernéři centrálních bank na svém neformálním setkání ve dnech 12. a 13. září v Nice podpořili návrh předsednictví koordinovaně reagovat na hospodářskou situaci v Evropě. Především v záležitostech rozpočtu by členské státy měly umožnit, aby automatické stabilizátory splnily svůj úkol a podpořily hospodářskou činnost, a zároveň nezanechat úsilí o kontrolu nad výdaji a dodržování rozpočtového schodku pod mezní hodnotou 3 %.

*
* *

Otázka č. 18, kterou pokládá Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0652/08)

Předmět: Návrh směrnice Rady o obecné úpravě spotřební daně

Jedno z ustanovení návrhu směrnice Rady o obecné úpravě spotřební daně (KOM(2008)0078) zmiňuje úplné zničení zboží podléhajícího spotřební dani nebo jeho nenahraditelnou ztrátu, včetně ztrát spojených s povahou tohoto zboží, a stanovuje, že toto zboží nebude považováno uvolněné pro spotřebu a bude tudíž osvobozeno od spotřební daně.

Není Rada toho názoru, že by se měla zvážit možnost upřesnit zničení a nenahraditelnou ztrátu zboží tak, že by musela být výsledkem nepředvídatelných okolností, vyšší moci nebo ztrátou související s povahou zboží? Nebudou-li zmíněná ustanovení dostatečně podrobná, mohli by je daňoví poplatníci využít pro vlastní prospěch.

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Ustanovení o úplném zničení či nenahraditelné ztrátě, včetně ztrát souvisejících s povahou produktů, jež podléhají spotřební dani, je podstatnou součástí návrhu směrnice o obecné úpravě spotřební daně.

Rada se návrhem již několikrát zabývala, avšak zatím bezvýsledně. Ostatně poznamenávám, že Parlament k tomuto tématu také nedodal své stanovisko.

*
* *

Otázka č. 19, kterou pokládá Paulo Casaca (H-0653/08)

Předmět: Austrálie zvažuje soudní řízení proti iránskému prezidentovi

Jak informovala agentura AFP dne 14. května, premiér Kevin Rudd oznámil, že Austrálie zvažuje předvolat iránského prezidenta k Mezinárodnímu soudnímu dvoru za podněcování k násilí proti Izraeli.

Íránský prezident Mahmoud Ahmadinejad pohrozil likvidací židovského státu a australská vláda se radí s právníky o zahájení řízení proti íránskému prezidentovi u Mezinárodního soudního dvora v Haagu, jak uvedl premiér Rudd.

„Opakované skandální výroky íránského prezidenta jsou antisemitské, vyjadřují odhodlání vymazat moderní stát Izrael z mapy a z hlediska norem současných mezinárodních vztahů nahání hrůzu“, řekl ve Sky News.

Uvažovala Rada o možnosti podpořit iniciativu Austrálie?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Rada při mnoha příležitostech odsoudila antisemitské výroky íránských vůdců, především prezidenta Íránské islámské republiky, jež jsou namířeny proti Izraeli a popírají holocaust. Rada tyto výroky považuje za nepřijatelné a škodlivé a s hlubokým politováním sleduje výzvy k násilí a ničení jakéhokoli státu.

Rada se dosud nezabývala otázkou poslance ohledně záměru australské vlády.

*
* *

Otázka č. 20, kterou pokládá Dimitrios Papadimoulis (H-0654/08)

Předmět: Vývoj v Turecku

Politická krize v Turecku dosáhla vrcholu zatčením důstojníků armády ve výslužbě, kteří jsou obviněni z pokusu o destabilizaci země v době, kdy probíhají jednání u tureckého ústavního soudu směřující k rozpuštění vládní strany a k odvolání prezidenta a premiéra z funkce.

Jaký má Rada názor na vývoj v Turecku? Domnívá se, že by mohl ovlivnit přístupová jednání? Pokud ano, jak?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Vývoj situace v Turecku sledujeme velmi pozorně. Chtěl bych poukázat na to, že obecné stanovisko Evropské unie k dodržování základních demokratických zásad a lidských práv je naprosto jednoznačné. Turecko coby kandidátská země musí splnit kodaňská politická kritéria, zejména stabilitu orgánů zaručujících demokracii, právní stát a dodržování lidských práv.

Těmto tématům Unie přikládá značnou důležitost, a jsou rovněž součástí probíhajícího procesu reforem v Turecku. Rada ve svých závěrech ze dne 10. prosince 2007 znovu potvrdila, že rychlost vyjednávání závisí především na pokroku, jehož Turecko dosáhne při plnění zahajovacích a uzavíracích kritérií a podmínek stanovených jednáním, včetně realizace přístupového partnerství. Turecko musí v souladu s podmínkami partnerství pokračovat v procesu reforem a v úsilí o další zlepšení situace, co se týče dodržování zásad svobody, demokracie, právního státu, lidských práv a základních svobod.

Předsednictví bere jménem EU na vědomí toto rozhodnutí a zejména vyzývá všechny zúčastněné, aby neshody mezi sebou řešili v atmosféře dialogu a kompromisu a dodržovali zásady právního státu a základní svobody. Předsednictví v prohlášení také uvedlo, že Evropská unie dbá na demokratické fungování orgánů a bude nadále situaci v Turecku pozorně sledovat.

Rada vítá skutečnost, že turecká vláda znovu potvrdila závazky, jež dříve s tímto záměrem uzavřela, a naznačila, že má v úmyslu pokračovat v procesu reforem a řešit stávající nedostatky, Rada také vyjadřuje naději, že tyto závazky se brzy změní v efektivní konkrétní opatření. Dlouho očekávané reformy, obzvláště v klíčových oblastech svobody projevu a náboženského přesvědčení, jsou otázkami, v nichž Turecko musí bezodkladně postoupit kupředu. Rada ve svých závěrech ze dne 10. prosince 2007 uvedla, že dalšího značného úsilí je třeba i v dalších oblastech, jako je soudní reforma, boj proti korupci, práva menšin, podpora kulturních práv, práv žen a dětí, pravomocí odborových organizací a civilní kontrola armády. Tyto záležitosti

jsou také pravidelným předmětem diskuse v rámci politického dialogu s Tureckem, naposledy na setkání ministerské trojky dne 15. září v Bruselu.

V souvislosti s výše zmíněnými skutečnostmi může Rada poslance ubezpečit, že na tato témata bude upozorňovat na všech úrovních, kde je to vhodné, a že Evropská unie bude nadále situaci v Turecku pozorně sledovat.

*
* *

Otázka č. 21, kterou pokládá Nicholson of Winterbourne (H-0656/08)

Předmět: Útok na indickou ambasádu v Kábulu

Indie má v Afghánistánu důležitou úlohu a významně ovlivňuje jeho bezpečnost a stabilizaci. Její pomoc při rekonstrukci v Afghánistánu měla na jeho území podstatný vliv. Po pádu Talibanu v roce 2002 poskytla indická vláda Afghánistánu více než 750 milionů dolarů. Kromě toho tisíce indických občanů v Afghánistánu pracují na tom, aby tyto finanční prostředky byly využity ke zlepšení života afghánských občanů prostřednictvím stěžejních projektů zaměřených na posilování kapacit a institucí, jako je projekt výstavby přehradní nádrže Salma pro výrobu energie v provincii Herát.

V souvislosti s útokem na indickou ambasádu v Kábulu dne 7. července, jaká politická opatření podnikne Evropská unie, aby vládám Indie i Afghánistánu pomohla předat pachatele tohoto krutého útoku spravedlnosti?

Na mezinárodní konferenci na podporu Afghánistánu v červnu tohoto roku Evropská unie zdůraznila svůj závazek posílit afghánské instituce a zlepšit bezpečnost v zemi a další důležité závazky, může Rada v souvislosti s nimi sdělit, jakým způsobem hodlá dále spolupracovat s afghánskou vládou a dalšími partnery, jako je Indie, na utváření prostředí, v němž se ujmou již probíhající stěžejní projekty zaměřené na posilování kapacit a institucí?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Evropská unie svému strategickému partnerství s Indií přikládá nejvyšší důležitost. Od prvního summitu EU-Indie v Lisabonu uběhlo osm let, v jejichž průběhu bylo dosaženo značného pokroku, kterého si vážíme.

– Vztahy mezi EU a Indií se více méně zcela změnilly. Podstatného pokroku jsme dosáhli především po přijetí společného akčního plánu v roce 2005, který pomohl rozšířit dialog mezi EU a Indií na další oblasti a zvýšit počet kontaktů mezi odborníky.

– Dialog mezi EU a Indií o bezpečnosti umožňuje pravidelné konzultace o bezpečnostních záležitostech na světové i regionální úrovni s cílem posílit oboustranné porozumění a určit možné oblasti spolupráce. Rozpravy o Afghánistánu tvoří součást těchto konzultací a jsou také jednou z oblastí, v nichž EU považuje Indii za důležitého aktéra.

– Jak uvádí evropská bezpečnostní strategie z roku 2003: „měli bychom především rozvíjet strategická partnerství s Japonskem, Čínou, Kanadou a Indií a s těmi, kteří sdílí naše cíle a hodnoty a jsou připraveni se zasadit o jejich podporu“.

– Ve svém společném prohlášení po summitu EU-Indie v roce 2007 obě strany vyjádřily značnou podporu Afghánistánu jako suverénní demokratické a pluralitní země. Znovu potvrdily svůj trvalý závazek pomoci afghánské vládě při stabilizaci a rekonstrukci země v rámci Dohody s Afghánistánem (Afghanistan Compact).

– Uvítaly skutečnost, že se Afghánistán na čtrnáctém summitu v Dillí v dubnu roku 2007 připojil k Jihoasijskému sdružení pro regionální spolupráci (SAARC) jako jeho osmý člen, a konání druhé regionální konference o hospodářské spolupráci v Novém Dillí v listopadu roku 2006. Uvedly, že v uplynulých letech bylo mnohého dosaženo, ale že nás čekají další velké úkoly.

– V té souvislosti strany vyjádřily obavy nad bezpečnostní situací v Afghánistánu zhoršenou nárůstem terorismu a činností spojenou s drogami, a nad riziky, jež tento vývoj představuje pro zemi a celou oblast.

Znovu připomněly, že společný a soudržný mezinárodní závazek má stále rozhodující význam a dohodly se na další spolupráci a koordinaci svého úsilí ke zvýšení rychlosti tohoto procesu.

– Rada si je vědoma toho, že Indie má velký přínos pro regionální stabilitu na jihu Asie a oceňuje její konstruktivní a uznávanou úlohu v Afghánistánu, a tudíž věnuje značnou pozornost jakýmkoli náznakům, že si Indie přeje posílit své vztahy s Evropskou unií, včetně oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky. Při svých častých kontaktech s Indií Rada mnohokrát projevila ochotu vztahy prohloubit, například v oblasti SZBP a v Afghánistánu.

*
* *

Otázka č. 22, kterou pokládá Sarah Ludford (H-0662/08)

Předmět: Základní práva

Může Rada potvrdit, že členské státy před návrhem právních předpisů zvažují posouzení dopadu, zejména ohledně základních práv?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Jak je paní poslankyni pravděpodobně známo, v bodech souvisejících s posouzeními dopadu se interinstitucionální dohoda o zdokonalení tvorby právních předpisů přijatá roku ⁽²⁾ nevztahuje na legislativní akty předložené z podnětu členských států v souladu s hlavou VI Smlouvy o Evropské unii.

Podobně se interinstitucionální společný přístup k posouzení dopadu v roce 2005 vztahuje pouze na posouzení dopadu, jež vypracuje Komise ke svým vlastním návrhům, nebo Evropský parlament a Rada, považují-li to za vhodné a nezbytné pro účely legislativního procesu před přijetím podstatné změny návrhu Komise.

V listopadu roku 2006 Komise ve svém sdělení Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů s názvem „Lepší právní předpisy v Evropské unii – strategický přezkum“ ⁽³⁾, uvedla, že věří, že orgány se při přezkumu „společného přístupu k posuzování dopadu“ v roce 2008 shodnou na provedení posouzení dopadu, pokud jde o iniciativy členských států v oblasti hlavy VI Smlouvy o Evropské unii (policejní a soudní spolupráce v trestních věcech).

Komise ve svém sdělení z ledna roku 2008, v němž představila „Druhý strategický přezkum – lepší právní předpisy v Evropské unii“ ⁽⁴⁾, uvedla, že při revizi společného přístupu k posuzování dopadů očekává odhodlání provádět posouzení dopadů z podnětu členského státu v oblasti hlavy VI Smlouvy o Evropské unii.

V tuto chvíli nejsou členské státy, které tyto podněty podávají, povinny předkládat Radě a dalším orgánům posouzení dopadu, jež mohly vytvořit při plánování podnětů.

Při současné revizi společného přístupu k posuzování dopadu bude třeba zvážit, zda by posouzení dopadu podnětů členských států měl provádět členský stát, dotčené státy nebo evropské orgány, a popřípadě který z nich.

Rada poukazuje na to, že v souladu s článkem 6 Smlouvy o EU jsou orgány Unie při výkonu pravomocí, jež jsou jim svěřeny ve Smlouvách, povinny dodržovat základní práva zaručená Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a vyplývající z ústavních tradic společných členským státům bez ohledu na to, zda jsou tyto pravomoci prováděny z podnětu členského státu nebo ne.

*
* *

(2) Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

(3) KOM(2006)0689 v konečném znění.

(4) KOM(2008)0032 v konečném znění.

Otázka č. 23, kterou pokládá Bilyana Ilieva Raeva (H-0666/08)**Předmět: Standardizace vstupních konektorů přídavných zařízení pro mobilní telefony GSM**

V poslední době stále roste využívání mobilních telefonů a jejich normy se stále mění (i u modelů stejné značky). Tím zbytečně dochází ke zvýšení výdajů na příslušenství.

Hlavní příčinou těchto odlišností je chybějící jednotný standard pro vstupní konektory přídavných zařízení (nabíječky, náhlavní soupravy, přenosové kabely), který by byl obecně platný pro všechny značky mobilních telefonů. Nemusím dodávat, že monopolizace přídavných zařízení narušuje hospodářskou soutěž, a následně snižuje kvalitu a zvyšuje ceny.

Standardizace konektorů přídavných zařízení (například přes rozhraní USB) by snížila náklady, usnadnila mobilní telekomunikační služby, podpořila ochranu spotřebitele a hospodářskou soutěž, zvýšila poptávku po mobilních službách, omezila odpad z elektrického a elektronického vybavení a ušetřila energii, materiál a zdroje.

Co by francouzské předsednictví učinilo pro zahájení nezbytného procesu, jehož prostřednictvím bychom mohli podpořit harmonizaci požadavků v této oblasti v rámci EU, a rovněž přesvědčit zúčastněné subjekty o tom, že toto úsilí je v nejlepším zájmu veřejnosti?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Rada neobdržela návrh Komise k záležitosti, na niž paní poslankyně upozorňuje. Nemůže proto na tuto otázku odpovědět.

*
* *

Otázka č. 24, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0669/08)**Předmět: Harmonizace daňových systémů obchodních společností**

Má Rada v úmyslu v průběhu francouzského předsednictví učinit opatření v oblasti harmonizace daňových systémů obchodních společností?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Jak je vám známo, francouzské předsednictví přikládá velkou důležitost správnému fungování vnitřního trhu. V oblasti zdanění může Rada jednat pouze jednomyslně na základě návrhu Komise. Rada doposud neobdržela návrh Komise ohledně harmonizace daňových systémů obchodních společností.

*
* *

Otázka č. 25, kterou pokládá Paul Rübig (H-0672/08)**Předmět: Diskriminace malých a středních podniků skrze udělování osvědčení**

Menší truhlářská firma v Dolním Rakousku má po několik desetiletí výbornou pověst díky kvalitě své práce. Jedno nařízení EU způsobilo, firma může pokračovat ve výrobě dveří, pouze pokud bude mít uděleno osvědčení na vzorový typ dveří. Prozatím se vztahuje na venkovní dveře, brzy se však bude týkat i vnitřních dveří. Osvědčení platí pouze pro jeden typ designu a jeho cena je přibližně 10 000 EUR. Zákazník, který si koupí dveře bez zmíněného osvědčení, bude mít právo reklamace vady, jež v souladu se zákonem o odpovědnosti za vadu výrobku zanikne až po třiceti letech. Uspořádání firmy je takové, že vyrábí malé množství venkovních dveří většinou na zakázku (zejména při rekonstrukcích starých budov), tento způsob udělování osvědčení pro ni tedy nemá finanční návratnost a neumožňuje jí nabízet širší sortiment designů (nemůže si dovolit takové množství osvědčení). Podobná situace nastane i s vnitřními dveřmi, až pro ně

začnou platit právní předpisy. Malé a střední podniky přežívají právě díky individuální a výjimečné povaze svých výrobků, a tímto přístupem jsou vytlačovány z trhu.

Z jakého důvodu nejsou malým a středním podnikům, které se nepodílí na hospodářské soutěži v rámci celé Evropy, povolovány výjimky nebo úlevy?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

V odpovědi na otázku pana Rübiga musí francouzské předsednictví nejprve vysvětlit, že v souladu se stávajícími pravidly Společenství, konkrétně se směrnicí 89/106/EHS ve znění pozdějších předpisů⁽⁵⁾, musí stavební výrobky, pro něž platí nějaká norma, této normě odpovídat. Znamená to, že výrobce musí před uvedením konkrétního výrobku na trh sestavit prohlášení o vlastnostech, což je jistě nákladné, rovněž však poskytuje přístup k vnitřnímu trhu, jež tvoří dvacet sedm členských států Evropské unie a tři členské státy ESVO, které jsou součástí dohody o EHP.

Pan Rübige si je jistě vědom toho, že Parlament a Rada nyní zvažují návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh⁽⁶⁾. Toto nařízení nahradí směrnicí 89/106/EHS. V souladu s článkem 4 návrhu nebudou místní, regionální či vnitrostátní orgány stanovovat požadavky ve vztahu k základním charakteristikám výrobku i v případě, že se na něj vztahují harmonizované normy. V těchto případech to znamená, že výrobce, ať už malý, střední či velký podnik, nemusí sestavit prohlášení o vlastnostech. Zodpovědné orgány tedy nemusí zavádět podmínky pro uvedení výrobku na konkrétní trh. Tato situace by nekomplikovala přeshraniční trh, protože výrobci, kteří chtějí prodávat v oblasti, v níž orgány podmínky zavedly, musí sestavit prohlášení o vlastnostech v každém případě.

Bude tedy na Evropském parlamentu a Radě, aby podpořily návrh Komise na řešení podobných problémů, jako ten, jež popsal pan Rübige, nebo aby se dohodly na jiném systému.

*
* *

Otázka č. 26, kterou pokládá Philip Bushill-Matthews (H-0674/08)

Předmět: Dohoda o volném obchodu mezi EU a Gruzii

V létě při návštěvě parlamentní delegace v Gruzii byl schválen nový návrh, že dohoda o volném obchodu mezi EU a Gruzii bude uzavřena dříve, a to do konce roku. Souhlasí Rada s tím, že v souvislosti s nedávnými událostmi by tato dohoda měla být uzavřena co nejrychleji, a jaké kroky činí, aby k tomu došlo za francouzského předsednictví?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Komise ve svých sděleních KOM(2006)0726 a KOM(2007)0774 jasně stanovila výchozí podmínky a hlavní zásady pro dohody o volném obchodu se státy, které jsou součástí evropské politiky sousedství.

V případě Gruzie Komise v roce 2007 připravila nezávislou studii proveditelnosti a hospodářského dopadu dohody o volném obchodu, jejíž výsledky byly zveřejněny v květnu roku 2008. Ze závěrů studie vyplývá, že tato dohoda by pro Gruzii byla výhodná pouze za předpokladu, že bude úplná a komplexní. Gruzie již využívá rozšířeného všeobecného systému preferencí (GSP+), z něhož plynou významné výhody, dohoda

(5) Směrnice Rady 89/106/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků (Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 12), ve znění směrnice Rady 93/68/EHS ze dne 22. července 1993 (Úř. věst. L 220, 30.8.1993, s. 1) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

(6) Dokument Rady 10037/08 MI 167 ENT 110 COMPET 197 CODEC 676 - KOM(2008)0311 v konečném znění.

o volném obchodu by tedy neměla velkou přidanou hodnotu. Studie rovněž poukázala na to, že Gruzie v současné době není schopna splnit podmínky nezbytné k uzavření úplné a komplexní dohody o volném obchodu, protože není plně způsobilá provést požadované reformy.

Je zřejmé, že po událostech, k nimž došlo v srpnu, Gruzie potřebuje mimořádnou podporu Evropské unie. Evropská unie je připravena na tuto situaci reagovat nejen pomocí při rekonstrukci země, ale i posílením svých vztahů s Gruzii v oblasti hospodářské spolupráce a v dalších oblastech. Evropská rada ve svých závěrech ze dne 1. září vyjádřila závazek Evropské unie k vytvoření úzkých vztahů s Gruzii, včetně usnadnění vízového styku a možného ustavení úplné a komplexní oblasti volného obchodu, jakmile budou splněny dané podmínky⁽⁷⁾.

Rada ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy ve dnech 15. a 16. září 2008 přijala závěry týkající se Gruzie a uvítala závazek Komise posílit vztahy mezi EU a Gruzii, především urychlením přípravných prací v oblasti usnadnění vízového styku, zpětného přebírání osob a volného obchodu⁽⁸⁾.

Rada bude nadále směřovat k tomuto cíli a posoudí možnost přistoupit k úplné a komplexní dohodě s Gruzii, a především zjistí, zda při plnění požadovaných podmínek může Gruzii pomoci technická či jiná podpora.

*
* *

Otázka č. 27, kterou pokládá Pedro Guerreiro (H-0680/08)

Předmět: Instalace částí amerického protiraketového systému v Evropě

Součástí rostoucího zájmu ve zbrojení a militarizace mezinárodních vztahů, v jejichž čele stojí USA a její spojenci NATO, je úsilí vlády Spojených států instalovat části svého protiraketového systému v Evropě, což je v rozporu s platnými dohodami, a ohledně uskutečnění tohoto cíle byla nedávno podepsána dohoda s polskou vládou. Vzhledem k tomu, že podobná rozhodnutí způsobí nový vzestup militarismu v Evropě, jaký je postoj Rady k těmto záměrům a ke zmíněné dohodě?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Evropská unie se domnívá, že šíření zbraní hromadného ničení a raket představuje narůstající hrozbu pro mír a mezinárodní bezpečnost. Zvážit reakci na tuto hrozbu má své opodstatnění. EU tak činí v plné míře v rámci uplatňování strategie EU proti šíření zbraní hromadného ničení z roku 2003.

Dohody mezi Spojenými státy, Polskem a Českou republikou jsou bilaterální dohody s cílem uskutečnit americký projekt instalace částí třetího systému protiraketové obrany v Evropě. Rada k této záležitosti nevyjádřila své stanovisko. Pouze bych podotkl, že dohody uzavřené se Spojenými státy na rozdíl od tvrzení pana poslance neporušují žádné mezinárodní smlouvy nebo závazky.

*
* *

Otázka č. 28, kterou pokládá Olle Schmidt (H-0686/08)

Předmět: Maroko a Západní Sahara

Pan předseda Sarkozy v mnoha svých prohlášeních uvedl, že by chtěl, aby Maroko dostalo zvláštní status, který by umožnil přístup země k některým orgánům EU a výhodnější postavení, než má nyní v souladu se stávajícími platnými dohodami o přidružení. Předseda také vyjádřil své přesvědčení, že Maroko by mělo zůstat jednou ze zemí, které od EU přijímají největší podporu. Již dříve jsem kritizoval skutečnost, že evropská politika pomoci je příliš shovívavá k diktaturám, a to platí i v tomto případě. Západní Sahara se od roku 1966 objevuje na seznamu zemí určených k dekolonizaci, každý pokus dát Západní Sahaře možnost určit

(7) Mimořádné zasedání Evropské rady v Bruselu dne 1. září 2008, závěry předsednictví (dokument č. 12594/08).

(8) Zasedání Rady ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy konané ve dnech 15. a 16. září 2008, závěry týkající se Gruzie (dok. 13030/08).

si vlastní osud v referendu byl však sabotován ze strany Maroka. Královská rodina má nad parlamentem takovou moc, že formu vlády v Maroku lze nejlépe popsat jako falešnou demokracii.

Má předseda Rady v úmyslu mít na Maroko nějaké požadavky, pokud by mu měl být udělen zvláštní status?

Má předseda Rady v úmyslu probrat téma Západní Sahary v průběhu jednání v Rabatu?

Má předseda Rady v úmyslu vznést otázku Západní Sahary s hlavami států EU v době francouzského předsednictví?

Může předseda Rady upřesnit, jakou úlohu připravuje pro Maroko v navrhované Středomořské unii?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Maroko učinilo strategické rozhodnutí vytvořit užší vztahy s Evropskou unií. Evropská unie a Maroko započaly proces budování užšího partnerství v řadě oblastí. Toto partnerství spadá pod obecný rámec evropské politiky sousedství a dohod o přidružení mezi Evropskou unií a Marokem.

Je rovněž postaveno na závazku k jistým společným hodnotám. Vztahy mezi EU a Marokem jsou založeny na dodržování demokratických zásad, lidských práv a základních svobod. Maroko také souhlasilo s tím, že v rámci politického dialogu s EU bude zřízen podvýbor pro lidská práva. Tyto hodnoty potvrdil i akční plán EU-Maroko evropské politiky sousedství z roku 2005. Maroko je významným partnerem Barcelonského procesu: Unie pro Středomoří. Od počátku mělo velmi kladnou a konstruktivní roli. Počítáme s tím, že zaštití iniciativu započatou na vrcholné schůzce o Středomoří, která se konala v Paříži dne 13. července 2008, v oblasti definice institucionální struktury partnerství a konkrétních a viditelných projektů na regionální úrovni.

Související problémy, jako je situace v Západní Sahaře a její důsledky, jsou v popředí všech setkání konaných v rámci bilaterálního politického dialogu. Rada zcela podporuje vyjednávání z Manhassetu a proces, který minulý rok zahájila Rada bezpečnosti svými usneseními č. 1754 a 1783. Rada rovněž zcela podporuje nedávné usnesení Rady bezpečnosti č. 1813, jednohlasně přijaté dne 30. dubna 2008, které vyzývalo zúčastněné strany k realismu, ochotě ke kompromisům, a k zahájení smysluplných jednání.

Rada zastává názor, že je důležité, aby v rámci jednání, vedených pod záštitou generálního tajemníka OSN, bylo možné dosáhnout spravedlivého, trvalého a oboustranně přijatelného řešení v souladu s usneseními OSN. Dále se domnívá, že by zúčastněné strany měly vstoupit do významnější fáze jednání a prokázat ukázněnost, dobrou víru, realismus a ochotu k závazkům a kompromisům.

*
* *

Otázka č. 29, kterou pokládá David Martin (H-0688/08)

Předmět: Dohody o hospodářském partnerství se státy CARIFORUM – zrušení regulace

S ohledem na prohlášení tajemníka kanceláře Evropské komise na Jamaice ve znění, jež dne 29. srpna zveřejnil internetový deník Jamaica Gleaner, může Rada potvrdit, že platnost nařízení upravující přednostní přístup na trh EU pro státy CARIFORUM nevyprší, ale že pro jeho odvolání bude nutné rozhodnutí Rady?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Nařízení Rady o přístupu na trh pro státy AKT⁽⁹⁾ nabízí možnosti přístupu na trh státům, s nimiž byly uzavřeny nebo jsou projednávány dohody o hospodářském partnerství (EPA). Rozhodne-li se jeden ze států

(9) Nařízení Rady (ES) č. 1528/2007 ze dne 20. prosince 2007 o uplatňování režimu stanoveného v dohodách zakládajících hospodářské partnerství nebo vedoucích k jeho založení na produkty pocházející z některých států, které jsou součástí skupiny afrických, karibských a tichomořských států (AKT) (Úř. věst. L 348, 31.12.2007, s. 1).

AKT, že si nepřeje projednávat či uzavřít dohodu EPA v přiměřené době, nebo pokud odstoupí od dohody EPA, může Rada tento stát odstranit ze seznamu zemí zvýhodněných tímto nařízením. Skutečně by to vyžadovalo akt Rady na základě návrhu Komise.

*
* *

Otázka č. 30, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0691/08)

Předmět: Vražda civilistů v Afghánistánu

Dle mezinárodních tiskových zpráv se stále častěji, a v uplynulých měsících denně objevují případy, kdy mezinárodní bezpečnostní a asistenční síly NATO (ISAF) v rámci společných vojenských operací pod vedením USA, které okupují Afghánistán a afghánské vládní jednotky, zabíjí civilisty a zejména děti.

Studie OSN dále poukazuje na to, že v době od začátku do konce června zemřelo 698 civilistů, což je dvojnásobně vyšší počet než minulý rok ve stejném období.

Vražda nevinných civilistů ze strany sil ISAF a jejich místních spojenců očividným a krutým způsobem porušuje veškeré zásady mezinárodního humanitárního práva a pochopitelně vyvolala pobouření a silné protesty obyvatel v postižených regionech.

Vyjádří se Rada k tomu, zda odsuzuje tyto hanebné činy sil ISAF a zda má v úmyslu komplexně přezkoumat své svolení alianci NATO k nepřijatelné okupaci země?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Rada se touto záležitostí nezabývala, přesto bych poukázal na to, že přítomnost sil ISAF v Afghánistánu má mandát Rady bezpečnosti OSN a požádaly o ni afghánské orgány a jejím cílem je poskytnout pomoc při zajišťování stability a bezpečnosti v zemi do doby, kdy tuto zodpovědnost budou schopny převzít místní orgány. Síly NATO v zemi zaručují bezpečnost a svobodu Afghánců.

Většina států EU, dvacet pět z dvaceti sedmi členských států, se rozhodla zapojit se do sil ISAF. Tyto státy tvoří téměř polovinu celkového počtu lidských zdrojů sil ISAF.

Evropská unie má hlavní podíl na rekonstrukci Afghánistánu v každé oblasti, prostřednictvím rozsáhlé pomoci a mise pro policejní reformu v rámci EBOP (EUPOL Afghanistan). Členské státy EU sdílí cíle, které v dubnu minulého roku přijaly země zapojené do sil ISAF na summitu NATO v Bukurešti, za přítomnosti afghánského prezidenta Karzáiho, generálního tajemníka OSN, generálního tajemníka Rady a předsedy Evropské Komise.

Je nutné učinit veškeré možné kroky k zajištění toho, aby činnost mezinárodních sil nepřinášela nevinné oběti z řad civilního obyvatelstva, protože by tím mohl být zpochybněn smysl mezinárodních operací.

Členské státy NATO si toho jsou vědomy a jsme si jisti, že učiní vše pro to, aby se podobné tragédie neopakovaly.

*
* *

Otázka č. 32, kterou pokládá Justas Vincas Paleckis (H-0693/08)

Předmět: Zřízení dvoustranných lingvistických organizací

V roce 2007 byla na podnět komisaře pro mnohojazyčnost Leonarda Orbana sestavena skupina odborníků (spisovatelů, expertů, filosofů) s cílem zjistit jakým způsobem může mnohojazyčnost posílit Evropu. Skupina ve svých závěrech zdůraznila, že je nutné upevnit dvoustranné vztahy mezi jazyky a navrhl, aby byly vytvořeny dvojice států s jazykovými a kulturními vazbami. Úkolem těchto dvojic by bylo zřízení dvoustranných organizací (sdružení, fondů, institucí, výborů), které by podpořily oboustranné porozumění, zajišťovaly výuku jazyků, zařizovaly dvoustranné výměnné pobyty a spojovaly akademiky, umělce, úředníky, překladatele, podnikatele a aktivní občany z obou států. Sjednocení těchto organizací do sítí by přispělo ke zlepšení porozumění v Unii a podpořilo jedinečnost každého státu.

Podporuje Rada návrh zmíněné skupiny odborníků? Pokud ano, jakým způsobem přispěje k uskutečnění tohoto záměru?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Skupina odborníků, kterou pan poslanec zmínil ve své otázce, byla vytvořena roku 2007 s cílem poskytnout poradenství Evropské komisi ohledně toho, jak mohou jazyky přispět k mezikulturnímu dialogu a vzájemnému porozumění. Na zvláštní ministerské konferenci o mnohojazyčnosti, která se konala dne 15. února 2008 skupina předložila svoji zprávu „A Rewarding Challenge—How the Multiplicity of Languages Could Strengthen Europe“ (Výzva, která se vyplatí – jak může rozmanitost jazyků posílit Evropu). Je však třeba podotknout, že zpráva byla přínosná pro diskusi na konferenci, ale ministři z ní ani z navržených podnětů nevyvodili žádné formální závěry.

Přesto bych měl dodat, že zpráva skupiny od té doby přinesla užitek jiným způsobem. Na ministerské konferenci posloužila jako základ pro diskusi a mimo to byla jedním z prvků, který slovinské předsednictví zohlednilo na začátku roku při utváření závěrů Rady o mnohojazyčnosti, které byly přijaty v květnu roku 2008. K závěrům zprávy s největší pravděpodobností přihlédla i Komise ve svém sdělení o mnohojazyčnosti v září roku 2008. Francouzské předsednictví rovněž zprávu použilo jako základ pro konferenci „Etats généraux du multilinguisme“ (Celkový stav mnohojazyčnosti), která se konala dne 26. září 2008 a při přípravě usnesení Rady o mnohojazyčnosti, které bude nejspíš přijato v listopadu roku 2008.

*

* *

Otázka č. 33, kterou pokládá Jana Hybášková (H-0697/08)

Předmět: Zákaz propagace feminizmu ve výzvě MPSV ČR ohledně prostředků z Evropského sociálního fondu

V rámci operačního programu – lidské zdroje a zaměstnanost – zveřejnilo Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) České republiky výzvu č. 26 k předkládání grantových projektů v oblasti podpory 3.4. – Rovné příležitosti žen a mužů na trhu práce a sladování pracovního a rodinného života. K této výzvě je připojeno sdělení, že „projekty nemohou mít politický charakter, nesmí sloužit k propagování jakýchkoliv politických nebo ideologických cílů, včetně ideologií feminizmu či maskulinizmu“.

Není taková podmínka v rozporu s pravidly čerpání prostředků z Evropského sociálního fondu? Je uvalení takové restriktivní podmínky v pravomoci českého orgánu ve vztahu k ESF? Pokud ano, není taková podmínka příliš striktně formulována? Nemůže být v rozporu s principem proporcionality, či dokonce příliš diskriminační?

Feminismus není žádnou radikální ideologií, ale legitimním společenským postojem. Hnutí a neziskové organizace, které se k tomuto myšlenkovému postoji hlásí, jsou zároveň hlavními nositeli a realizátory projektů umožňujících nastolování rovných příležitostí žen a mužů. Obávám se, že tato striktně formulovaná podmínka může posloužit jako záminka k jejich apriornímu vyloučení z okruhu žadatelů.

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Rada sdílí znepokojení paní poslankyně ohledně potřeby podporování rovných příležitostí žen a mužů v Evropské unii.

Provádění programů strukturálních fondů EU spadá v souladu s principem subsidiarity do pravomoci členských států.

Správné uplatňování pravidel pro strukturální fondy je však pod dohledem Komise. Je tedy zodpovědností Komise zaručit, že členské státy dodržují platné právní předpisy Společenství.

Co se týče konkrétního problému uvedeného v otázce, Rada paní poslankyni doporučuje, aby se obrátila na Komisi.

*
* *

Otázka č. 34, kterou pokládá Proinsias De Rossa (H-0700/08)

Předmět: Lidská práva v Tunisku

V dubnu roku 2008 byla paní Radhia Nasraouiová, obhájkyň lidských práv a předsedkyně tuniské asociace proti mučení, napadena třiceti policisty; tento útok je součástí přetrvávajícího obtěžování ze strany policie, které jí má zabránit v aktivitách za lidská práva v Tunisku. Po necelých deset let je paní Radhia Nasraouiová tečem policejní agrese, dozoru a fyzických útoků. Organizace působící v oblasti lidských práv, např. Frontline, Amnesty International nebo Human Rights Watch, vyjadřují znepokojení nad bezpečností právníků a právniček jako je paní Nasraouiová, nad porušováním lidských práv v Tunisku a nad jeho soudním systémem.

Jakým způsobem Rada reagovala na přetrvávající útoky tuniských orgánů proti paní Nasraouiové, které porušují dohodu o přidružení mezi EU a Tuniskem, a především její článek 2, jež obě strany zavazuje k dodržování lidských práv a demokratických zásad? Domnívá se Rada, že Tunisko dosahuje dostatečných pokroků v reformě, jak přislíbilo?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na druhém dílčím zasedání Evropského parlamentu v Bruselu v září roku 2008.

Evropská unie svým tuniským partnerům při každé příležitosti zdůrazňuje, že nezbytnou součástí našich vztahů je dodržování zásad demokracie, lidských práv a právního státu.

V souvislosti s tím Unie pravidelně vyzývá tuniské orgány k tomu, aby upevnily svůj závazek umožnit obhájcům lidských práv svobodně a bez překážek vykonávat svoji práci.

Na první schůzi podvýboru pro lidská práva a demokracii v listopadu roku 2007 byl o tomto tématu s Tuniskem zahájen dialog.

Naváže na něj druhá schůze podvýboru v říjnu příštího roku. Evropská unie věří, že tento dialog umožní dosažení pokroku v oblasti podpory lidských práv, která je stále ústředním zájmem naší zahraniční politiky.

Evropská unie za tímto účelem věnuje zvláštní pozornost jakémukoli úsilí o podporu pluralitní demokracie, v níž se všichni účastníci tuniské občanské společnosti mohou v plné míře podílet na veřejném životě a upevňovat právní stát.

Rada bude situaci v Tunisku nadále pozorně sledovat, především s ohledem na příští zasedání Rady přidružení EU-Tunisko, které se bude konat v listopadu roku 2008.

*
* *

OTÁZKY KOMISI

Otázka č. 42, kterou pokládá Stavros Arnautakis (H-0646/08)

Předmět: Opatření ke snížení spotřeby elektrické energie přístrojů v pohotovostním režimu

S ohledem na návrh Komise snížit spotřebu elektrické energie přístrojů v pohotovostním režimu (např. domácích spotřebičů, televizorů, kancelářských spotřebičů, atd.) může Komise poskytnout podrobné údaje ohledně toho, kolik elektrické energie v současné době spotřebují přístroje v pohotovostním režimu za rok, do jaké míry tato spotřeba přispívá k emisím skleníkových plynů a jakým účinným způsobem je možné ji snížit? Poskytne Komise finanční prostředky na kampaně na místní úrovni s cílem podávat informace, zvyšovat povědomí a aktivně zapojovat veřejnost?

Odpověď

Odhaduje se, že v současné době přibližně 50 terawatt hodin (TWh) elektrické energie, což je množství odpovídající spotřebě Portugalska, spotřebují za rok v EU-27 elektrická a elektronická zařízení domácností a kanceláří v pohotovostním režimu a ve vypnutém stavu. Tomu odpovídá 20 miliard tun emisí CO₂ za rok.

Z technické, environmentální a hospodářské přípravné studie⁽¹⁰⁾ opatření pro ekodesign pohotovostního režimu a vypnutého stavu vyplývá, že jsou dostupná technická řešení, která by mohla vést k významnému snížení spotřeby. Zároveň také sníží náklady spotřebitele/uživatele z hlediska nákupu i provozu. Dne 7. června 2008 členské státy podpořily návrh nařízení o pohotovostním režimu a vypnutém stavu (kterým se provádí směrnice o ekodesign 2005/32/ES). Stanovuje přísné maximální povolené výše spotřeby elektrické energie, jejichž prostřednictvím se předpokládá úspora až 75 % spotřeby přístrojů v pohotovostním režimu a ve vypnutém stavu ve Společenství v roce 2020. Tím se rovněž sníží emise CO₂ o přibližně 14 miliard tun emisí za rok.

Návrh nařízení předpokládá, že maximální povolené výše spotřeby elektrické energie přístrojů v pohotovostním režimu a ve vypnutém stavu vstoupí v platnost ve dvou fázích. Povolené výše v druhé fázi mohou být dosaženy za pomoci nejlepší technologie. Další aktivity, např. zvyšování povědomí v této oblasti, by přinesly jen malé úspory elektrické energie a v tuto chvíli se tedy s nimi nepočítá.

*
* *

Otázka č. 43, kterou pokládá Sarah Ludford (H-0663/08)

Předmět: Nakládání s jaderným odpadem

Z výsledků průzkumu Eurobarometru Evropské Komise vyplývá, že bezpečné řešení nakládání s vyhořelým jaderným palivem a jaderným odpadem z výroby jaderné energie je pro občany EU stále důležitým tématem.

Může nás Komise ujistit, že zřízení Evropské skupiny na vysoké úrovni pro jadernou bezpečnost a nakládání s odpadem v červenci roku 2007 s pověřením poskytovat poradenství při harmonizaci bezpečnostních standardů v Unii není výmluvou ke snížení platných vnitrostátních ochranných standardů?

A jak bude Komise reagovat na nedávnou zprávu parlamentního výboru pro státní účetnictví Spojeného království, z níž vyplývá, že náklady na vyřazení jaderných zařízení z provozu jsou nesmírné a rychle se zvyšují?

Odpověď

Skupina na vysoké úrovni pro jadernou bezpečnost a nakládání s odpadem se soustředí na rozpoznání otázek bezpečnosti, které je třeba řešit přednostně a na doporučování opatření na úrovni EU. Má pověření k podpoře orgánů EU při postupném rozvíjení společného porozumění a případně dalších evropských pravidel v oblasti bezpečnosti jaderných zařízení a nakládání s vyhořelým jaderným palivem a jaderným odpadem.

V souvislosti s tím Komise zdůrazňuje, že podpora nejprísnějších bezpečnostních standardů a bezpečného nakládání s jaderným odpadem jsou hlavními prioritami při využívání a rozvíjení jaderné energie v EU.

Pokud neexistuje nějaký právně závazný nástroj pro správu finančních zdrojů určených na vyřazení z provozu a nakládání s odpady, posuzuje Komise postupy členských států z hlediska doporučení Komise o správě finančních zdrojů na vyřazování jaderných zařízení z provozu a nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivními odpady⁽¹¹⁾. Komise na tomto doporučení dále pracuje s pomocí skupiny odborníků na vyřazování zařízení z provozu, aby dospěly ke společnému výkladu, který umožní zaměřit se na oblast zájmu a pokračovat směrem k úplnému souladu s doporučením. Výsledky budou předloženy ve třetí zprávě Komise Parlamentu a Radě.

(10) K nahlédnutí na internetové adrese www.ecostandby.org.

(11) Doporučení Komise ze dne 24. října 2006 o správě finančních zdrojů na vyřazování jaderných zařízení z provozu a nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivními odpady, Úř. věst. L 330, 28.11.2006, s. 31.

Zpráva Spojeného království zdůrazňuje, že náklady spojené s vyřazováním jaderných elektráren z provozu jsou bezesporu vysoké a že jejich významnou součástí tvoří nakládání s jaderným odpadem a jeho uchovávání. Přiměřený dlouhodobý rámec pro nakládání s odpadem a jeho uchovávání může zlepšit situaci s dlouhodobými náklady a mohl by napomoci k jejich snížení. Současné odhady se zdají přehnané z důvodu nejistoty a ohrožení souvisejícího s chybějícími stabilními a dlouhodobými vnitrostátními právními předpisy. Dá se předpokládat, že se postupem času a s narůstajícími technickými zkušenostmi s vyřazováním jaderných elektráren z provozu se skutečné náklady na vyřazení z provozu sníží.

Komise se nyní zapojuje do dialogu s členskými státy o určování nejlepších postupů při tvoření finančních plánů na vyřazování jaderných elektráren z provozu s cílem povzbudit všechny členské státy, aby počítaly s tím, že v době, kdy by mělo dojít k vyřazení z provozu, mají mít k dispozici potřebné finanční zdroje.

*
* *

Otázka č. 44, kterou pokládá Yiannakis Matsis (H-0677/08)

Předmět: Ropa jako strategický nástroj mezinárodního společenství

Vyšší úředníci EU připustili, že nízké ceny ropy jsou již minulostí. Vyjádří se Komise k tomu, zda, v důsledku hospodářských a dalších problémů způsobených vysokými cenami ropy, zvažuje zařazení ropy a jejích derivátů mezi strategické nástroje a zda má v úmyslu toto zařazení podpořit, což by znamenalo, že cena ropy by nebyla určována finančními trhy, ale jinými prostředky? Zabývala-li se EU touto záležitostí, zveřejní jakým způsobem může být cena ropy určena na mezinárodní úrovni?

Odpověď

Komise považuje ropu za strategický zdroj, a proto její politiky směřují k tomu, aby evropským občanům zajistila spolehlivé a cenově dostupné zásoby ropy a ropných produktů. Komise se řídí opatřeními na zvýšení transparentnosti a fungování evropského trhu s ropou a také důsledným prováděním směrnice Rady 2006/67/ES⁽¹²⁾ kterou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů pro období případného přerušování dodávek.

Prodejní ceny ropy a ropných produktů se tvoří na globálním trhu na základě různých faktorů. Plynulost dodávek a dobré fungování trhů mohou být podpořeny regulativními opatřeními, veřejný sektor a především Komise však nejsou schopny nahradit tržní mechanismy. Komise však může provádět politiky zaměřené na nepřímý vliv na ceny ropy; Komise této možnosti plně využívá a stále se angažuje například v oblasti podpory alternativních paliv, podpory energetické účinnosti, atd.

Dostupné důkazy nasvědčují tomu, že hlavními určujícími faktory cen ropy jsou nabídka a poptávka, a v budoucnosti pravděpodobně také zajistí vysoké ceny. Byla přezkoumána možná role spekulací. Důkazy jsou doposud velmi nejisté. Jednoznačně je nutná další analytická práce, abychom lépe pochopili jakou úlohu může mít spekulace coby určující faktor rostoucích cen. V každém případě bychom uvítali větší transparentnost na trhu s ropou, ve smlouvách a souvisejících finančních nástrojích, a v jeho principech.

*
* *

Otázka č. 45, kterou pokládá Justas Vincas Paleckis (H-0694/08)

Předmět: Pakt primátorů

Dne 29. února 2008 byl v Evropské unii zahájen „Pakt primátorů“ zaštitěný akčním plánem energetické účinnosti. Cílem Paktu primátorů je provádět plán Komise na místní a regionální úrovni. Města, která Pakt podepsala, jsou odhodlána k tomu, že překročí navrhované 20% snížení emisí a že v boji proti změnám klimatu dosáhnou ještě lepších výsledků. Všechna města zapojená do Paktu se zavázala, že sepiší a zveřejní výroční zprávu, která popíše pokrok, jehož bylo při provádění akčního plánu dosaženo.

S blížícím se koncem roku by bylo zajímavé vědět jak byla města úspěšná při dodržování svých dobrovolných závazků. Jaké zásadní problémy se objevily při provádění Paktu? Jakých úspěchů bylo dosaženo?

(12) Úř. věst. L 217, 8.8.2006, s. 8–15, dříve směrnice 68/414/EHS

Odpověď

Dne 29. ledna 2008 zahájila Komise postup veřejné konzultace s cílem vytvořit „Pakt primátorů“ Evropské unie zaštiťený akčním plánem energetické účinnosti Komise. Ve svém konečném znění vydaném toto léto se města, která podepsala Pakt primátorů, zavázala k tomu, že překročí cíle EU v oblasti snížení emisí CO₂ do roku 2020. V průběhu roku, kdy se do Paktu zapojily, budou muset odevzdat akční plán pro udržitelnou energii, v němž uvedou jakým způsobem chtějí těchto cílů dosáhnout. Zavazují se rovněž k předkládání dvouletých zpráv a k tomu, že přijmou ukončení své účasti na Paktu v případě jeho nedodržení.

Akční plány pro udržitelnou energii, jež dodá první skupina měst, mají být odevzdány až na začátku roku 2009, tudíž jsme žádné plány ještě neobdrželi. Veškeré informace, které obdržíme, i informace o nejlepších postupech, problémech a příležitostech budou dostupné na stránce spojené s Paktem primátorů⁽¹³⁾.

Nesmírný zájem o Pakt primátorů je již prvním úspěchem této iniciativy.

*
* *

Otázka č. 51, kterou pokládá Manolis Mavrommatis (H-0676/08)

Předmět: Ochrana práv duševního vlastnictví podle telekomunikačního balíčku

Na konci září by měl Evropský parlament hlasovat o telekomunikačním balíčku (A6-0318/08). Ustanovení směrnice (ve znění navrženém Komisí a v dokumentu, který máme schválit) obsahují pouze povrchní zmínku o právech duševního vlastnictví a opatřeních pro potírání internetového pirátství, zatímco je obecně známo, že směrnice je určena pro spotřebitele. Je však nutné připustit, že chybějící ochrana práv duševního vlastnictví žádným způsobem nezabraňuje existenci „uměleckého produktu“ určeného pro spotřebitele. Souhlasí Komise s tím, že učiní-li poskytovatelé služeb elektronických komunikací kroky k zajištění toho, aby o opakovaném porušování práv duševního vlastnictví byli zpraveni dotčení účastníci s cílem ukončit jejich nezákonnou činnost, může to vést k omezení pirátství? Jaké konkrétní návrhy ke snížení narůstajícího počtu nezákonného stahování směrnice obsahuje?

Odpověď

Návrh Komise z listopadu roku 2007 o telekomunikačním balíčku⁽¹⁴⁾ obsahuje prvky, které zohledňují význam práv duševního vlastnictví pro informační společnost.

Návrh obsahuje zprůsnění povinností operátorů a požadavek, aby informovali své zákazníky, v době uzavření smlouvy a poté pravidelně, o jejich zákonné povinnosti dodržovat autorská práva a o nejběžnějších případech jeho porušení. Nové ustanovení autorizační směrnice dále zdůrazňuje, že operátoři jsou povinni dodržovat stávající právní předpisy EU v oblasti autorských práv a dodržování práv duševního vlastnictví ve znění, v němž jsou převedeny do vnitrostátních předpisů a dle výkladu příslušných soudních orgánů.

Komise vítá pozměňovací návrhy předložené panem Malcomem Harbourem v jeho závěrečné zprávě, které v zásadě podporují cíle návrhu Komise a jejichž záměrem je objasnit, že je v nejlepším zájmu veřejnosti, aby občanům byly poskytovány informace o povinnosti dodržovat autorská práva a především o nejběžnějších případech jeho porušování, a že by užší zapojení správních orgánů do procesu přineslo větší užitek. Pozměňovací návrhy také mohou uspokojit zájmy soukromého sektoru, co se týče možné účasti a odpovědnosti.

Komise dále dne 3. ledna 2008 přijala sdělení o tvůrčím obsahu on-line na jednotném trhu⁽¹⁵⁾, jež se zabývá současnými nejnaléhavějšími výzvami, které by mohly být řešeny na evropské úrovni za účelem posílení konkurenceschopnosti evropské produkce obsahu on-line a distribučního průmyslu. Toto sdělení poukazuje na čtyři horizontální témata:

- dostupnost tvůrčího obsahu;
- udílení licencí k tvůrčímu obsahu pro více teritorií;

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/energy/climate_actions/mayors/index_en.htm

⁽¹⁴⁾ KOM(2007)0697 – KOM(2007)0698 – KOM(2007)0699 ze dne 13. 11. 2007

⁽¹⁵⁾ KOM(2007)0836 ze dne 3. 1. 2008

- interoperabilita a transparentnost systémů pro správu digitálních práv;
- legální nabídky a pirátství

Sdělením byla zahájena veřejná konzultace zaměřená na přípravu přijetí doporučení o tvůrčím obsahu on-line v prvním čtvrtletí roku 2009, které se bude soustředit na tři témata: průhlednost a interoperabilita systémů pro správu digitálních práv, potírání pirátství a podpora legálních nabídek. Obdrželi jsme více než 700 psaných příspěvků a zveřejnili jsme je na naší internetové stránce ⁽¹⁶⁾.

Zvýšení legálních nabídek obsahu on-line a posílení spolupráce mezi poskytovateli internetových služeb/telekomunikačními operátory a poskytovateli obsahu je zásadní pro zamezení internetovému pirátství.

Současně s plánovaným zmíněným doporučením byla zahájena diskuse se zúčastněnými stranami a vytvořena platforma pro spolupráci nazývaná „platforma pro obsah on-line“. věnuje se jednáním daným druhem obsahu nebo jednáním mezi odvětvími ohledně otázek spojených s šířením tvůrčího obsahu on-line.

Již se uskutečnila tři setkání platformy, kde se jednalo o následujících tématech: nové obchodní modely (17. dubna 2008), legální nabídky a pirátství (26. června 2008), správa autorských práv on-line (18. června 2008), a další setkání se plánuje v říjnu, opět na téma legálních nabídek a pirátství.

*
* *

Otázka č. 52, kterou pokládá Maria Badia i Cutchet (H-0684/08):

Předmět: Fórum o dozoru nad internetem

Fórum o dozoru nad internetem se od svého prvního konání v Aténách roku 2006 schází pravidelně každý rok a poskytuje znamenitý rámec pro diskusi o tématech s rozhodujícím významem pro globální síť, účast a přístup k síti, jako jsou důležité zdroje na Internetu, rozmanitost obsahu, uvolnění či odstranění omezení a internetová bezpečnost; internet ovlivňuje všechny občany a národy ve světě.

V uplynulém roce vyslala Komise zástupce na druhé fórum o dozoru nad internetem které se konalo v Riu de Janeiru. Jaká témata vznesl na třetím fóru, které se bude za několik měsíců konat v Indii? Jak hodnotí Komise dosavadní práci a roli Evropské unie v tomto procesu?

Odpověď

Co se týče otázky paní poslankyně ohledně témat příštího fóra o dozoru nad internetem, které se bude konat v indickém Hyderábádu ve dnech 3.–6. prosince, Komise by chtěla poukázat na to, že nyní dokončuje přípravu programu setkání – 16. září v Ženevě proběhlo kolo konzultací. Předpokládáme, že souhrnným tématem bude „Internet pro všechny“. Mezi hlavní otázky fóra bude tento rok pravděpodobně patřit:

- dosažení další miliardy;
- podpora počítačové bezpečnosti a důvěryhodnosti
- správa důležitých zdrojů na Internetu;
- provedení přezkumu a další postup;
- nová témata.

Podklady pro každou tematickou oblast by měly připravit pracovní skupiny pro hlavní program, které se mají zaměřit především na:

- přístup a mnohojazyčnost;
- prohráváme bitvu s počítačovou kriminalitou? Podpora bezpečnosti, ochrany soukromí a otevřenosti;
- přechod od IPv4 k IPv6; opatření pro dozor na internetem – globální a vnitrostátní/regionální
- Internet zítřka: inovace a vývoj Internetu.

⁽¹⁶⁾ http://ec.europa.eu/avpolic/other_actions/content_online/consultation_2008/index_en.htm

Dále můžeme očekávat, že řadou dalších témat se budou zabývat workshopy, fóra o osvědčených postupech a setkání dynamických skupin.

Evropská komise se domnívá, že činnost Fóra o dozoru nad internetem je dokladem toho, že Fórum poskytuje příležitost k užitečným výměnám mezi všemi jeho účastníky. Komise se účastní všech jeho setkání a přípravných prací. Prezentace v průběhu hlavního programu a workshopů daly prostor nejen pro představení osvědčených postupů v EU a pro sdílení evropských pohledů na základní hodnoty. V souvislosti s tím je třeba vyzdvihnout, že Komise i mnoho účastníků si povšimlo aktivního a výrazného zapojení Evropského parlamentu a hodnotilo jej velmi kladně. Bylo inspirací pro jiné parlamenty k vyslání svých zástupců. Komise by uvítala trvání této znamenité spolupráce.

*
* *

Otázka č. 56, kterou pokládá Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0641/08)

Předmět: Opatření na podporu mnohojazyčnosti a klasických jazyků

Do jaké míry zahrnuje navržený Evropský ukazatel jazykových znalostí, který se týká pěti nejrozšířenějších evropských jazyků, kulturní a lingvistická hlediska klasických jazyků (řečtina a latina), jež se promítají do současných jazyků Evropy?

Bude řečtina a latina mezi prvními a druhými cizími jazyky, jež používají studenti v EU? Má Komise v úmyslu prosazovat přeshraniční uznávání diplomů z klasických jazyků, jako prostředek k podpoře evropského ideálu na mezinárodní úrovni?

Odpověď

V souladu se sdělením Komise ze dne 1. srpna 2005 „Evropský ukazatel jazykových znalostí“ budou znalosti žáků testovány v prvních nebo druhých nejčastěji vyučovaných jazycích. Komise navrhla, aby v prvním kole byly jazykové znalosti z praktických důvodů testovány v pěti nejčastěji vyučovaných jazycích v Evropské unii jako celku (tj. angličtina, francouzština, němčina, španělština a italština).

Nezvážili jsme možnost testovat latinu a řečtinu, protože Evropský ukazatel jazykových znalostí je rozvíjen pouze pro úřední jazyky Evropské unie. Znamená to, že tento projekt je zaměřen pouze na živé jazyky.

Kulturní a lingvistické prvky klasických jazyků (řečtiny a latiny) jsou základem současných evropských jazyků a mohou se přirozeně odrážet v testovacích materiálech. Projekt Evropský ukazatel jazykových znalostí však nemá v úmyslu konkrétně tyto prvky zdůrazňovat.

O výběru z různých cizích jazyků vyučovaných v rámci vzdělávacího systému každého státu EU se nerozhoduje na evropské úrovni, volba spadá do pravomoci členských států. Ve stávající fázi vývoje právních předpisů Společenství se pravomoc členských států vztahuje i na uznávání diplomů pro akademické účely, pod podmínkou, že nedochází k přímé či nepřímé diskriminaci na základě národnosti.

*
* *

Otázka č. 57, kterou pokládá Bernd Posselt (H-0648/08)

Předmět: Německý jazyk

Jak vnímá Komise úlohu německého jazyka jako a) pracovního jazyka a b) úředního jazyka Evropské unie? Jaký má názor na nedávnou iniciativu německého Bundestagu v této oblasti?

Odpověď

Komise se zasazuje o mnohojazyčnost, jazykovou rozmanitost a jejich hlavní zásady, jimiž je nediskriminace, účinná podpora lepší regulace, demokratická povaha EU a zachování pohotového procesu rozhodování.

V souladu s článkem 1 nařízení Rady č. 1/1958⁽¹⁷⁾, které vyjmenovává úřední a pracovní jazyky orgánů Unie, se, co se týče zveřejňování právních předpisů a dalších obecně platných dokumentů, se všemi oficiálními jazyky má zacházet na stejném základě. Znamená to, že nařízení a směrnice Komise a legislativní návrhy a sdělení, jež Komise oficiálně schvaluje a předává orgánům, jsou překládány do všech úředních jazyků Unie, včetně němčiny.

Dále je třeba podotknout, že němčina je spolu s angličtinou a francouzštinou jedním ze tří jazyků, v nichž Komise obvykle přijímá svá vnitřní rozhodnutí.

Komise se neustále zabývá všemi názory, které vyjádří členské státy v oblasti překladů a v širší oblasti záležitostí mnohojazyčnosti.

*
* *

Otázka č. 58, kterou pokládá Robert Evans (H-0651/08)

Předmět: Mnohojazyčnost v evropských podnicích

Komise uvedla, že „investice do jazykových schopností a správy rozmanitosti bude pro Evropu zásadní při získávání úplného přínosu z globalizovaného světa“.

Jaké diskuse vede Komise s evropskými podniky s cílem zajistit, aby hlavní evropské společnosti připravovali své zaměstnance na komunikaci na rozvíjejících se trzích, například v Latinské Americe nebo Číně?

Odpověď

Podnikatelské fórum pro mnohojazyčnost založené v roce 2007 s cílem posoudit, jaký dopad mohou mít jazykové znalosti na obchod a zaměstnanost v Evropské unii, předložilo dne 11. června 2008 komisaři pro mnohojazyčnost svoji zprávu.⁽¹⁸⁾ Zpráva obsahuje celkový přehled kroků, které je třeba učinit, aby společnosti získaly přístup k novým trhům a novým obchodním příležitostem v globalizovaném světě. Zpráva vychází z vědeckých zpráv, případových studií, rozhovorů a osobních zkušeností členů fóra, kterému předsedá vikomt Etienne Davignon, belgický ministr a bývalý místopředseda Evropské komise. Jedním z hlavních bodů, které zpráva zdůrazňuje je, že „Evropa riskuje ztrátu konkurenceschopnosti v souvislosti s tím, jak lidé v rozvíjejících se hospodářstvích zejména v Asii a Latinské Americe získávají kvalitní jazykové znalosti a další dovednosti potřebné pro úspěšnou konkurenci“.

Zpráva potvrzuje stanovisko Komise, že nabytí konkurenceschopnosti spočívá nejen ve zlepšování jazykových dovedností s ohledem na angličtinu jako na jeden z hlavních jazyků používaných v mezinárodním obchodě, ale i v získávání dovedností v dalších jazycích s cílem náležitě přistupovat k místním trhům.

Zpráva je důležitá tím, že upoutává pozornost malých podniků k významu, jež má rozpoznání přidané hodnoty jazykových dovedností a rozvíjení vnitřních jazykových strategií pro zajištění většího užitku z vnitřního trhu EU a pro dosažení lepší mobility evropských pracovníků.

Závěry a doporučení zprávy byly přínosem pro nové strategické sdělení o mnohojazyčnosti, které bylo přijato dne 18. září. Komise, s cílem zajistit stále rozšiřování závěrů zprávy a podpořit provádění jejich doporučení, vytvoří trvalou platformu pro výměnu osvědčených postupů mezi společnostmi, kde bude sbírat informace z podnikatelského prostředí, od sociálních partnerů, profesních organizací, obchodních komor, organizací na podporu obchodu, škol a vzdělávacích institucí.

*
* *

(17) Nařízení Rady ze dne 15. dubna 1958 č. 1/1958, které určuje jazyky, jež se budou používat v Evropském hospodářském společenství, Úř.věst. 17, 6.10.1958. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 1791/2006, Úř.věst. L 363, 20.12.2006.

(18) Bližší informace viz http://ec.europa.eu/education/languages/news/news1669_en.htm

Otázka č. 59, kterou pokládá Michl Ebner (H-0683/08)

Předmět: Dosažení cíle jazykové politiky EU „mateřština plus dva další jazyky“

Mnohojazyčnost je Evropské unii ústředním prvkem evropské rozmanitosti. Studium jazyků představuje konkurenční výhodu a je obohacující i z kulturního hlediska.

Cílem jazykové politiky EU je takzvaná strategie „mateřština plus dva další jazyky“, podle níž by se každý občan EU měl kromě svého mateřského jazyka učit dva další jazyky Společenství.

Tento program je v zásadě přínosný, vážné nedostatky se však objevují v praxi při jeho provádění. Některé regiony, v nichž je výuka jazyků obzvláště důležitá kvůli jejich geografické poloze, stále vylučují výuku jazyků sousedních zemí ze svých učebních plánů. Toto opomenutí má důsledky pro konkurenceschopnost jednotlivců na globalizovaném trhu a rovněž vytváří dlouhodobé překážky pro volný pohyb pracovníků ve zmíněných regionech kvůli nedostatečným jazykovým znalostem.

Jakým způsobem ověřuje Komise realizaci cílů mnohojazyčnosti stanovených v Bílé knize roku 1996? Jaké finanční prostředky EU jsou vnitrostátním orgánům k dispozici na reorganizaci vzdělávací politiky, především v hraničních oblastech?

Odpověď

Komise sdílí názor pana poslance, že mnohojazyčnost v Evropě je důležitá a že podpora výuky jazyků sousedních zemí přináší výhody, především v hraničních oblastech.

Komise zcela podporuje cíl „mateřština plus dva další jazyky“, který, jak uvedl pan poslanec, poprvé stanovila Bílá kniha roku 1996, a členské státy a Evropská rada jej přijaly v Barceloně roku 2002. Od jeho schválení byl tento cíl ústředním zájmem politiky mnohojazyčnosti EU a byl rozvíjen v následujících sděleních Komise⁽¹⁹⁾.

Komise shromáždila údaje o jeho provádění, přičemž v této oblasti respektuje zásadu subsidiarity a pravomoci členských států. Dokladem toho je přijetí zprávy o provádění akčního plánu „Podpora jazykového vzdělávání a jazykové rozmanitosti“⁽²⁰⁾, pravidelné zveřejňování „klíčových údajů o výuce cizích jazyků“ a příprava ukazatele jazykových znalostí.

Komise podporuje politiku mnohojazyčnosti v řadě evropských programů a iniciativ. Její poslední sdělení o mnohojazyčnosti, přijaté dne 18. září 2008, doprovází seznam všech programů a iniciativ Komise určených k podpoře mnohojazyčnosti. Jako konkrétnější odpověď na otázku mnohojazyčnosti v hraničních oblastech by Komise by chtěla zmínit:

1. Program celoživotního učení 2007–2013, jehož součástí je program „Comenius Regio“ Evropského parlamentu zaměřený konkrétně na spolupráci škol v hraničních oblastech.
2. Program Interreg: jedním z cílů programu přeshraniční spolupráce mezi Itálií a Rakouskem je zlepšení komunikace, s cílem vytvořit pevný základ pro obchod a odstranit stávající překážky vytvořené rozdílnými systémy v několika oblastech, především jazykových.
3. Program „Občané pro Evropu“, který podporuje tvoření dvojic měst a vzájemné získávání jazykových a kulturních znalostí.

*
* *

⁽¹⁹⁾ KOM(2003)0449 Podpora jazykového vzdělávání a jazykové rozmanitosti: akční plán 2004–2006:

KOM(2005)0596, Nová rámcová strategie pro mnohojazyčnost

KOM(2005)0356, Evropský ukazatel jazykových znalostí

KOM(2007)0184 Rámec pro evropský průzkum jazykových znalostí.

⁽²⁰⁾ KOM(2007)0554 Zpráva o provádění akčního plánu „Podpora jazykového vzdělávání a jazykové rozmanitosti“.

Otázka č. 60, kterou pokládá Anna Záborská (H-0702/08)**Předmět: Pravidla pro uplatňování mnohojazyčnosti a status slovenského jazyka**

Jaká politická a finanční opatření Komise přijímá, aby zajistila provádění článků 21, 290 a 314 nařízení č. 1 Rady (EHS) ze dne 15. dubna 1958 ⁽²¹⁾, především prostřednictvím zpřístupnění zdrojů nutných k doplnění chybějících pozic pro jazykové úředníky?

Jaké je stanovisko Komise k užívání německého jazyka jako hlavního pracovního jazyka, konkrétně jako pivotního jazyka pro různé jazyky nových členských států?

Jak vnímá Komise roli slovenského jazyka jako úředního jazyka EU? Je spokojena se současným postavením slovenského jazyka, s ohledem na plánovací a vzdělávací opatření pro zaměstnance Evropských orgánů, od doby, kdy byla slovenština zavedena? Jaká opatření je stále nutné přijmout pro zlepšení služeb poskytovaných ve slovenštině na dostatečnou úroveň v rámci orgánů?

Odpověď

V první řadě, Komise v plné míře plní své povinnosti, jež jí ukládá nařízení č. 1 ⁽²²⁾. Znamená to, že nařízení a směrnice Komise i legislativní návrhy a sdělení, jež jsou oficiálně Komisí schvalovány a předávány orgánům, se překládají do všech úředních jazyků včetně němčiny a slovenštiny, a rovněž, že odpovědi na dopisy, které posílají občané, jsou připravovány v jazyce dle jejich výběru. Komise, kromě dodržování svých povinností v souladu s nařízením č. 1 a zásadami multikulturalismu a mnohojazyčnosti, je také odhodlána k vyvinutí veškerého možného úsilí k tomu, aby se všemi občany, kulturami a jazyky bylo zacházeno rovně, s náležitou péčí a respektem. Usiluje i o efektivní a účinnou komunikaci s veřejností, na centrální i místní úrovni a na internetu.

Komise musí na prvním místě plnit své právní povinnosti v oblasti překladů, a dále je třeba ustavičně usilovat o vyváženost mezi zpřístupňováním závažných a aktuálních informací v co největším možném počtu jazyků těm, kteří se podílí na EU, s a zajišťováním rychlého a z hlediska nákladů efektivního procesu rozhodování, a s tím spojenou ochranou evropských daňových poplatníků před nepřiměřenou zátěží. Rozložení překladatelských zdrojů zmiňuje strategie Komise pro překlad, která je průběžně od roku 2004 aktualizována a umožňuje pružně a účinně přizpůsobovat poptávku a zdroje. ⁽²³⁾

Dále je třeba podotknout, že němčina je spolu s angličtinou a francouzštinou jedním ze tří jazyků, v nichž Komise obvykle přijímá svá vnitřní rozhodnutí.

Vzdělávání v oblasti slovenského jazyka je nabízeno od roku 2003. Standardní výuka slovenského jazyka je nabízena stejným způsobem jako výuka všech úředních jazyků; zaměstnanci se mohou účastnit interních aktivit, které pořádá Komise, i externího vzdělávání na Slovensku. Generální ředitelství pro překlad zahájilo v roce 2007 iniciativu, jejímž prostřednictvím mobilizovala zástupce slovenských ministerstev, univerzit, akademií a evropských orgánů s cílem zlepšit používání slovenského jazyka a jeho terminologickou konzistenci. Generální ředitelství Komise pro tlumočení stále podporuje vzdělávací zařízení na Slovensku v oblasti odborné přípravy konferenčních tlumočnicků. Rovněž jsou pravidelně pořádány akreditační zkoušky, aby se rozšířila základna tlumočnicků ze a do slovenštiny.

Co se týče slovenského jazyka, Komise plní své povinnosti, nabízí služby ve vysoké kvalitě a aktivně jej podporuje. Dostáváme též velmi málo stížností ohledně kvality překládaných dokumentů.

*
* *

(21) Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385.

(22) Nařízení Rady ze dne č. 1/1958, které určuje jazyky, jež se budou používat v Evropském hospodářském společenství, Úř. věst. 17, 6.10.1958. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 1791/2006, Úř. věst. L 363, 20.12.2006.

(23) Stávající znění: SEK(2006) 1489 v konečném znění. Předchozí znění: SEK(2005) 984/3 a SEK(2004) 638/6.

Otázka č. 63, kterou pokládá Eoin Ryan (H-0620/08)**Předmět: Úloha a práva médií a novinářů**

Komisařka odpovědná za informační společnost a média mluvila jako bývalá novinářka o úloze a právech médií a novinářů. Může Komise, v souvislosti s budoucími informačními a jinými kampaněmi EU, zaručit, že se pro jejich účely zaměří na všechny vnitrostátní deníky?

Odpověď

Média jsou jedním z důležitých komunikačních kanálů ohledně informací o činnosti EU. Z toho důvodu vede Komise informační kampaně v médiích s cílem zvýšit povědomí o důležitých aktivitách EU a zasáhnout co nejširší oblasti veřejnosti.

Každé noviny, televize či rozhlasová stanice se může rozhodnout, zda se chce podílet na informačních kampaních, jimž se věnuje Komise. Co se týče jakékoli doplňkové či reklamní činnosti, platí pro ně přísná pravidla pro zadávání veřejných zakázek, která zajišťují nestranné a transparentní uzavírání obchodních dohod. Komise tudíž nemůže zaručit, že do každé kampaně, již zahájí, budou zapojeny všechny deníky.

*
* *

Otázka č. 64, kterou pokládá Willy Meyer Pleite (H-0627/08)**Předmět: Mexiko: Mechanismus pro sledování lidských práv**

EU uzavřelo s Mexikem preferenční dohodu, jež obsahuje i doložku o lidských právech, a po jejím podepsání si hlavní mezinárodní organizace opakovaně stěžují na závažná porušování lidských práv ze strany mexické vlády.

Evropský parlament naléhavě vyzýval mexickou vládu, aby učinila opatření související s vraždami ve vesnici Acteal a s vražděním žen (feminicidou).

Stanovila EU nějaký mechanismus pro hodnocení situace lidských práv v Mexiku? Je do něj zapojena občanská společnost? Má Komise v úmyslu provést nějaká opatření na podporu doložky lidských práv v Mexiku v důsledku tamější situace lidských práv?

Odpověď

Komise a členské státy EU se podrobně zajímají o situaci lidských práv v Mexiku i v dalších zemích. Delegace pro vztahy s Mexikem pravidelně vypracovává přehledy základních skutečností, schází se s obhájci lidských práv, provádí návštěvy v terénu a rozvíjí trvalý dialog s místními organizacemi občanské společnosti.

Komise o této otázce vede otevřený a pozitivní dialog s mexickými orgány a pořádá častá setkání s podtajemníkem pro lidská práva a multilaterální záležitosti mexického ministerstva zahraničních věcí a mexickou ambasádou v Bruselu. Toto téma bude rovněž předmětem diskuse na smíšeném výboru EU-Mexiko v říjnu roku 2008.

Co se týče spolupráce, delegace spravuje místní grantový program na podporu projektů v oblasti lidských práv vedených mexickými organizacemi občanské společnosti. Jako součást strategického dokumentu země na období 2007–2013 byl rovněž zahájen projekt v oblasti lidských práv ve spolupráci s mexickou vládou, jenž doplní dalších čtyřicet devět projektů, které již od roku 2002 podporuje Evropská iniciativa pro demokracii a lidská práva.

Komise se domnívá, že díky strategickému partnerství EU Mexiko vzniklo nové politické prostředí, jenž poskytuje více příležitostí k multilaterální i dvoustranné spolupráci s mexickými partnery na všech citlivých tématech, včetně otázky lidských práv.

*
* *

Otázka č. 65, kterou pokládá Eva Lichtenberger (H-0628/08)**Předmět: Mexický stát Chiapas: projekt Prodesis**

Komise a vláda mexického státu Chiapas, v čestné spolupráci s mexickou federální vládou, uzavřely v prosinci roku 2003 Projekt pro integrovaný a udržitelný rozvoj společnosti, Chiapas, Mexiko (PRODESIS) ALA/B7-310/2003/5756.

Z jakého důvodu byl vybrán region s vnitřními rozpory, aniž by byl zajištěn souhlas místního obyvatelstva, nebo zohledněn jeho názor?

Vzhledem ke kritice zamířené proti projektu, má EU v úmyslu stanovit mechanismus konzultací? Pokud ano, zaručí Komise, aby organizace, s nimiž budou konzultace vedeny, byly reprezentativní a nezávislé na finančních prostředcích EU či mexické federální vlády?

Jaké mechanismy hodlá EU použít, aby zaručila, že její projekty budou prováděny v souladu s ustanoveními Deklarace OSN o právech domorodých národů, která se týká zajištění svobodného a zasvěceného souhlasu s každým projektem prováděným na území, jež patří domorodým národům?

Odpověď

1. Oblast pro uskutečnění projektu PRODESIS byl vybrána s plným vědomím vysokého stupně marginalizace jejího převážně domorodého obyvatelstva. V každé fázi projektu PRODESIS, i nyní v jeho závěru, si Komise uvědomuje obtížnost politické a sociální situace na tomto území. Dokladem toho je otevřenost projektu místním partnerským institucím a závazná zodpovědnost vůči konečným příjemcům a společenstvím.

2. Při studii proveditelnosti a utváření projektu bylo navázáno mnoho kontaktů a konzultací s místními příjemci a společnostmi a národními a regionálními organizacemi občanské společnosti.

Po zahájení a při provádění projektu závisely všechny plány a činnosti financované z prostředků projektu bezpodmínečně na předchozím svobodném souhlasu a svolení místní společnosti a organizací.

3. Z hlediska orgánů byl kladen důraz na účast a dohled občanské společnosti v rámci správní rady projektu, do jejíhož „sdružení občanské společnosti“ patřilo přibližně 30 členů z regionálních a národních a nestátních subjektů.

*
* *

Otázka č. 67, kterou pokládá Colm Burke (H-0634/08)**Předmět: Mořské dálnice**

Rozvoj mořských dálnic patří mezi priority programu transevropských sítí. Spotřebitelům, dopravcům i veřejným orgánům nabízí velký potenciál pro snížení nákladů, emisí CO₂ a dopravních zácp na pozemních dálnicích.

Nastíní tedy Komise jaká úroveň podpory je k dispozici pro nové dálnice na mořských trasách a jakou úroveň podpory jí mohou poskytnout členské státy?

Odpověď

Mořské dálnice lze podpořit na evropské i vnitrostátní úrovni prostřednictvím mnoha nástrojů.

Na úrovni EU podporuje poskytování finančních prostředků na infrastrukturu a zařízení grantový systém TEN-T. Maximální podíl finanční účasti je 20 % na části projektu pouze na území jednoho členského státu a 30 % na přeshraniční části projektu. Podpora určená na prioritní projekt č. 21 – mořské dálnice byla stanovena ve víceletém pracovním programu⁽²⁴⁾ na rok 2007 a činí 310 milionů EUR na programové období 2007–2013, jež budou rozděleny na základě výzev zveřejňovaných každý rok v průběhu let 2008–2013.

(24) Rozhodnutí Komise, kterým se zřizuje víceletý pracovní grantový program v oblasti transevropské dopravní sítě (TEN-T) na období 2007–2013, C(2007) 3512 (viz s. 14 a 16 přílohy).

Druhý program „Marco Polo“⁽²⁵⁾ podporuje dopravní projekty a zahrnuje mořské dálnice mezi jednu z pěti činností způsobilých pro podporu Společenství. Celková částka uvolněná na programovací období 2007–2013 je 450 milionů EUR (na všechny činnosti). Maximální podíl finanční účasti je 35 % na dobu nejvíce pěti let.

Fond soudržnosti⁽²⁶⁾ a fondy pro regionální rozvoj⁽²⁷⁾ rovněž umožňují financování mořských dálnic, pod podmínkou, že státy tyto činnosti zahrnuly do odpovídajících programových dokumentů. Maximální podíl finanční účasti je 85 %.

Evropská investiční banka (EIB) může na mořské dálnice poskytnout podporu prostřednictvím financování dluhu nebo nástroje pro úvěrové záruky pro projekty TEN-T⁽²⁸⁾.

Členské státy mohou použít státní pomoc k doplnění finančních zdrojů Společenství v případě, že by byly nedostačující, aby byl projektům vybraným jako součást druhého programu Marco Polo a TEN-T zaručen co nejvyšší možný podíl veřejné podpory. Komise hodlá v zájmu právní jistoty tento konkrétní aspekt vysvětlit ve svém sdělení, jež bude přijato na podzim roku 2008.

Na národní úrovni mohou členské státy rovněž poskytovat podporu na pobřežní plavbu a mořské dálnice v souladu s pokyny Společenství pro státní podporu na námořní dopravu. Maximální podíl finanční účasti je 30 % na dobu tří let a je nutné, aby vnitrostátní systémy podpory před jejich provedením schválila Komise, v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES.

*
* *

Otázka č. 68, kterou pokládá Alain Hutchinson (H-0643/08)

Předmět: Reforma francouzské veřejnoprávní televize

Francouzský prezident Nicolas Sarkozy se rozhodl zahájit významnou reformu francouzské veřejnoprávní televize. Reforma, která by ukončila vysílání veškerých komerčních reklam, se setkává s velkým odporem ze strany zaměstnanců sektoru a v širším kontextu i veřejnosti, jež se obávají, že veřejnoprávní televize by brzy ukončila svoji činnost, protože by bez příjmu z reklam nebyla schopna konkurovat soukromým televizním kanálům. Je tedy snadné se spolu dalšími domnívat, že se Francie rozhodla zrušit veřejnoprávní televizi ve prospěch soukromého sektoru, který z tohoto procesu mnoho získá.

Mohla by Komise uvést, zda je tato reforma v souladu s evropskými právními předpisy a objasnit své stanovisko k tomuto tématu?

Odpověď

Uplatňování pravidel Společenství pro státní podporu v oblasti financování veřejnoprávní televize vychází převážně ze Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání.⁽²⁹⁾

Sdělení vytyčuje základní zásady stanovené v Protokolu o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech připojeného k Amsterodamské smlouvě, tj. pravomoc členských států financovat veřejnoprávní vysílání, pokud je takové financování poskytováno organizacím pro veřejnoprávní vysílání k plnění veřejných služeb, jak jsou svěřeny, vymezeny a organizovány v každém členském státě, a pokud takové financování neovlivňuje podmínky obchodu a hospodářskou soutěž ve Společenství v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem.

⁽²⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1692/2006 ze dne 24. října 2006 kterým se zavádí druhý program „Marco Polo“ pro poskytování finanční pomoci Společenství za účelem zlepšení vlivu systému nákladní dopravy na životní prostředí („Marco Polo II“) a kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 1382/2003.

⁽²⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1084/2006 ze dne 11. července 2006 o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1164/94.

⁽²⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o zrušení nařízení (ES) č. 1783/1999.

⁽²⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 680/2007 ze dne 20. června 2007, kterým se stanoví obecná pravidla pro poskytování finanční pomoci Společenství v oblasti transevropských dopravních a energetických sítí.

⁽²⁹⁾ Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání, Úř. věst. C 320, 15.11.2001, s. 5.

V tomto právním kontextu subsidiarity za výběr prostředků na financování veřejnoprávní televize zodpovídají pouze členské státy. Komise však musí podle čl. 86 odst. 2 Smlouvy ověřit, že výjimka z běžného uplatnění pravidel hospodářské soutěže na výkon služby obecného hospodářského zájmu neovlivňuje nepřiměřeným způsobem hospodářskou soutěž na společném trhu. Státní podpora musí být především přiměřená cíli společného zájmu, tj. aby nepřekročila čisté náklady na poskytnutí veřejné služby, přičemž je nutno brát v úvahu rovněž ostatní přímé či nepřímé příjmy vyplývající z poslání veřejné služby.

Co se týče probíhající reformy veřejnoprávní televize ve Francii, Komise doposud neobdržela žádné formální vyrozumění od francouzských orgánů. Je tedy příliš brzy na to, aby se Komise k této záležitosti vyjádřila.

*
* *

Otázka č. 69, kterou pokládá Dimitrios Papadimoulis (H-0655/08)

Předmět: Spolufinancované projekty pro „informační společnost“ a společnost Siemens

Soudní orgány v Řecku a Německu ve svém vyšetřování kauzy Siemens dospěly k závěrům, že společnost uplácela politické strany a osoby zodpovídající za tajné fondy, aby získala výhodu před svými konkurenty při získávání práce a veřejných zakázek od vlády a veřejných podniků. Tato společnost spolu s dalšími uskutečňovala projekty pro „informační společnost“, které spolufinancuje Společenství.

Jaké projekty prováděla společnost Siemens v souvislosti s programem „informační společnost“? Jaké částky se v těchto projektech objevily? Má Komise v úmyslu přezkoumat, zda byla dodržena shoda s postupy Evropského společenství při uskutečňování a provádění projektů?

Odpověď

Provádění projektů, které jsou spolufinancovány strukturálními fondy v rámci operačního programu „Informační společnost“ v Řecku v letech 2000–2006, spadá, v souladu s čl. 8 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech, do pravomoci členských států ⁽³⁰⁾, dle zásady subsidiarity. Členské státy nejsou povinny informovat Komisi o každém projektu, který je spolufinancován strukturálními fondy, to však neplatí pro velké projekty ve smyslu článků 25 a 26 nařízení Rady (ES) č. 1260/1999.

Nařízení Komise (ES) č. 438/2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1260/1999, pokud jde o řídicí a kontrolní systémy pro pomoc poskytovanou ze strukturálních fondů, uvádí, že vnitrostátní orgány by měly provádět kontroly ověření řízení u projektů, které jsou pod jejich dohledem. Stejně nařízení stanoví rovněž audit systém a projektů, který provedou vnitrostátní auditoři.

Bližší informace ke stejnému tématu pan poslanec nalezne v odpovědích Komise na otázky č. E-0505/08, E-0589/08, E-0839/08, E-2804/08, E-3847/08, E-4139/08, E-4180/08, E-4219/08, E-4294/08 a E-4374/08.

*
* *

Otázka č. 70, kterou pokládá Nicholson of Winterbourne (H-0657/08)

Předmět: Útok na indickou ambasádu v Kábulu

Indie má v Afghánistánu důležitou úlohu a významně ovlivňuje jeho bezpečnost a stabilizaci. Její pomoc při rekonstrukci v Afghánistánu měla na jeho území podstatný vliv. Po pádu Talibanu v roce 2002 poskytla indická vláda Afghánistánu více než 750 milionů. Kromě toho tisíce indických občanů v Afghánistánu pracují na tom, aby tyto finanční prostředky byly využity ke zlepšení života afghánských občanů prostřednictvím stěžejních projektů zaměřených na posilování kapacit a institucí, jako je projekt výstavby přehradní nádrže Salma pro výrobu energie v provincii Herát.

V souvislosti s útokem na indickou ambasádu v Kábulu dne 7. července, jaká politická opatření podnikne Evropská unie, aby vládám Indie i Afghánistánu pomohla předat pachatele tohoto krutého útoku spravedlnosti?

Na mezinárodní konferenci na podporu Afghánistánu v červnu tohoto roku Evropská unie zdůraznila svůj závazek posílit afghánské instituce a zlepšit bezpečnost v zemi a další důležité závazky, může Komise

⁽³⁰⁾ Úř. věst. L 161, 26.6.1999.

v souvislosti s nimi sdělit jakým způsobem hodlá dále spolupracovat s afghánskou vládou a dalšími partnery, jako je Indie, na utváření prostředí, v němž se ujmou již probíhající stěžejní projekty zaměřené na posilování kapacit a institucí?

Odpověď

Komise rozhodně odsoudila útok na indickou ambasádu v Kábulu dne 7. července 2008, který přinesl mnoho mrtvých z řad afghánských civilistů, indických diplomatů a zaměstnanců, a způsobil zranění mnoha dalším lidem. Dne 8. července 2008, jeden den po bombardování, Komise ve svém projevu k Parlamentu útok rozhodně odsoudila a vyjádřila soustrast rodinám, které ztratily své blízké, nebo jejichž blízcí utrpěli zranění.

Jak bylo uvedeno v prohlášení předsednictví EU k této záležitosti, podobné činy zaměřené proti diplomatickému zastoupení některého státu jsou svojí povahou nepřijatelné EU ujistila indické orgány o své solidaritě a afghánským orgánům znovu zdůraznila, že je odhodlána podporovat boj proti terorismu. Ti, kteří stojí za tímto hrozivým teroristickým činem by měli být předáni spravedlnosti.

Komise vyvíjí značné úsilí o posílení vztahu s Indií. Rozpočet ES pro Indii na období 2007–2013 činí 260 milionů EUR určených na podporu programů v oblasti zdraví a vzdělávání a na provádění společného akčního plánu. Po revizi společného akčního plánu EU-Indie Komise předložila návrhy na zlepšení spolupráce v boji proti terorismu a šíření zbraní.

Podpora Afghánistánu je a v budoucnosti zůstane hlavní prioritou. Od roku 2002 mu Společenství přispělo 1,2 miliardami EUR. Na konferenci konané v Paříži dne 12. června 2008, kde se sešlo mezinárodního společenství, aby potvrdilo svůj závazek vůči Afghánistánu, bylo připomenuto, že závazek Komise je dlouhodobý. Bezpečnostní situace ztížila mezinárodnímu společenství a afghánským orgánům situaci při dosahování pokroku, který na místě tolik potřebujeme. Společenství je však odhodláno splnit svoji úlohu při podporování klíčových orgánů, které jsou nezbytné pro zajištění právního státu, a Komise na konferenci „Právní stát v Afghánistánu“ konané v Římě roku 2007 oznámila příslib částky ve výši 200 milionů EUR ze strany Společenství na podporu právního státu do roku 2010 Částka je na podporu policie a soudů. Komise spolupracuje s klíčovými soudními orgány v Kábulu jako součást projektu, jehož cílem je, aby tyto orgány byly otevřené, profesionální a všeobecně uznávány. Od konference v Římě bylo v některých oblastech dosaženo pokroku a velmi se zlepšila koordinace dárců. Komise rovněž nadále podporuje policii především prostřednictvím podpory Světeneckého fondu pro právo a pořádek (LOTFA). Tyto činnosti by měly přispět k posílení institucionální kapacity v Afghánistánu.

*
* *

Otázka č. 71, kterou pokládá Frank Vanhecke (H-0658/08)

Předmět: Svoboda tisku v Turecku

Haci Bogatekin, vydavatel deníku „Gerger Firat“, je od 13. dubna 2008 ve vazbě, poté, co v článku zveřejněném v lednu roku 2008 uvedl, že turecká republika je více ohrožena rostoucím islámským fundamentalismem, než Stranou kurdských pracujících (PKK). Ve zmíněném článku vyjádřil ostrou kritiku vůči armádní kampani proti PKK v regionu, v době, kdy stále roste vliv islamistického hnutí založeného Fethullahem Gülenem, který je úzce spjat s islamistickou Stranou spravedlnosti a rozvoje (AKP). Když jej státní žalobce Sadullah Ovacikli v této záležitosti vyslyšel, Bogatekin zveřejnil článek, v němž uvedl že sám Ovacikli má úzký vztah s Fethullahem Gülenem. Dne 25. června byl Bogatekin odsouzen k 18 měsícům vězení. Může být znovu uvězněn za porušení článku 301 tureckého trestního zákona, v důsledku zveřejnění dalšího článku.

Je odsouzení a uvěznění novináře z hlediska Komise porušením práva na svobodu tisku a projevu? Pokud ano, jaká opatření Komise přijímá a jaký dopad bude mít tento případ na probíhající přístupová jednání?

Odpověď

Komise případ, jež pan poslanec vznesl, pozorně sleduje Z případu vyplývá, že v Turecku jsou stále nedostatky, co se týče zajištění svobody projevu v souladu s evropskými normami.

V dubnu tohoto roku přijala turecká vláda změny článku 310 tureckého trestního práva, který je opakovaně používán ke stíhání a odsuzování spisovatelů a novinářů. Cílem těchto změn je podpořit zajištění svobody projevu v Turecku. Komisař pro rozšíření však často opakuje, že největší důležitost má řádné provádění a viditelné výsledky na místě.

Dále je nutné řešit i jiná právní ustanovení bránící svobodě projevu, než je článek 301, abychom zajistili zastavení neodůvodněného stíhání osob, které vyjadřují nenásilné názory.

Komise bude nadále pozorně sledovat situaci, co se týče svobody projevu. Naše zjištění budou součástí Zprávy o pokroku Turecka, jejíž přijetí je plánováno na 5. listopadu.

*
* *

Otázka č. 72, kterou pokládá Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0659/08)

Předmět: Otevření německého pracovního trhu

Komise v odpovědi na moji ústní otázku ohledně otevření německého pracovního trhu občanům nových členských států EU (H-0340/08⁽³¹⁾), zdůrazňuje, že omezení přístupu na německý pracovní trh mohou trvat následující dva roky po 30. dubnu 2009 pouze pokud dojde k vážnému narušení pracovního trhu nebo pokud toto narušení hrozí. Komise musí být s použitím opatření obeznamenána před vypršením lhůty pěti let. Dne 16. července 2008 německá vláda rozhodla, že Německo otevře svůj pracovní trh občanům nových členských států až po roce 2011, přestože se situace na německém trhu stále zlepšuje: v červnu 2008 se například míra nezaměstnanosti ustálila na 7,5 %, což je nejnižší hodnota za posledních několik let. Může Komise v této souvislosti uvést, zda německá vláda předložila podrobné důkazy potvrzující vážné narušení trhu? Pokud ano, je Komise připravena tyto důkazy přijmout?

Odpověď

Komise si je vědoma rozhodnutí německé vlády prodloužit období omezení přístupu občanů EU-8 na svůj pracovní trh až do roku 2011. Spolu s ním bylo přijato další rozhodnutí otevřít přístup na německý pracovní trh absolventům univerzit z členských států EU-8, Bulharska a Rumunska od 1. ledna 2009.

Německá vláda však doposud Komisi neuvědomila o rozhodnutí prodloužit období omezení přístupu, a v souladu s přístupovou smlouvou tak učinit nemusí do konce druhé fáze dne 30. dubna 2009.

Komise nicméně očekává, že každý členský stát, který oznámí vážné narušení pracovního trhu nebo skutečnost, že toto narušení hrozí, poskytne úplné odůvodnění, průkazné údaje a argumenty. Přístupová smlouva nestanovuje jakým způsobem může být vážné narušení pracovního trhu, nebo skutečnost, že toto narušení, hrozí prokázáno. Zůstává tedy na členských státech, aby předložily kritéria a argumenty, o nichž se domnívají, že narušení prokáží. Komise pozorně posoudí argumenty uvedené v oznámení příslušných členských států. Narušení trhu jsou pro jednotlivé státy specifická a celková hospodářská situace a vývoj na pracovním trhu se liší stát od státu, proto Komise, dokud neobdrží nějaké oznámení, nemůže v této oblasti podat žádná upřesnění.

*
* *

Otázka č. 73, kterou pokládá Zdzisław Zbigniew Podkański (H-0660/08)

Předmět: Restrukturalizace polských loděnic

Polská vláda měla do dne 10. června 2008 dokončit plány na restrukturalizaci loděnice Gdyni a ve Štětíně, příslušné dokumenty však nebyly předloženy. Současné plány na restrukturalizaci a privatizaci zmíněných loděnic byly Komisí zamítnuty na základě toho, že nebyly splněny následující podmínky: dlouhodobá ziskovost, snížení výrobní kapacity, větší podíl financování ze strany investorů a dohoda, že zmíněným podnikům nebude poskytována žádná další podpora ze státního rozpočtu. Neprodlouží-li Komise lhůtu pro předložení těchto dokumentů, loděnice budou bez prostředků. Kromě toho jeden internetový portál podal zprávu o tom, že zástupce Komise a poradil příslušným investorům, kteří mají zájem o koupi loděnice ve Štětíně, aby počkali do doby, kdy bude prohlášena za nesolventní.

Jaké stanovisko v této věci zastává Komise?

⁽³¹⁾ Písemná odpověď ze dne 20.5.2008.

Odpověď

Komise vzala na vědomí, že privatizace loděnice v Gdyni i ve Štětíně velmi pokročila a rozhodla, že odloží přijetí konečných rozhodnutí týkající se státní podpory určené těmto dvěma loděnicím do října roku 2008⁽³²⁾. Toto rozhodnutí vycházelo ze závazku polské vlády nejpozději do 12. září 2008 předložit kompletní plány restrukturalizace těchto dvou loděnic v souladu s pravidly ES pro státní podporu. Plány musí zajistit, že podniky pomocí rozsáhlé restrukturalizace obnoví dlouhodobou životaschopnost a konkurenceschopnost na trhu, bez státní podpory. Finanční prostředky na restrukturalizaci by měly do velké míry poskytnout firmy nebo investoři a mělo by ji doprovázet značné snížení výrobní kapacity.

Dne 12. září 2008 byly polskými orgány předloženy nové plány restrukturalizace. Komise podrobně posuzuje tyto nové plány s cílem zjistit, zda přináší významné zlepšení situace a zda státní podpora, v souvislosti s Pokyny společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích,⁽³³⁾ je slučitelná se společným trhem.

Dne 20. června 2008 se útvary Komise setkaly s polskými orgány, jež doprovázela norská společnost Ulstein, která vyjádřila předběžný zájem o získání loděnice ve Štětíně. Toto setkání bylo uspořádáno na žádost polských orgánů a jeho cílem byl dát možnému investorovi možnost předložit svoji strategii restrukturalizace loděnice. Komise může pana poslance ujistit, že žádný z jejich členů neradil investorům, aby čekali na bankrot.

*
* *

Otázka č. 74, kterou pokládá James Nicholson (H-0661/08)

Předmět: Pracovní skupina pro Severní Irsko

Dne 15. dubna 2008 zveřejnila pracovní skupina pro Severní Irsko zprávu, která se zabývala tématy souvisejícími s „přístupem a zapojením regionu do politik a programů Společenství“.

Mohla by mě Komise informovat o tom, zda některá doporučení této zprávy byla přijata, nebo jestli zpráva měla nějaký pozitivní přínos na využití finančních prostředků EU v Severním Irsku?

Odpověď

Záměrem zprávy pracovní skupiny pro Severní Irsko, kterou Komise přijala v dubnu roku 2008⁽³⁴⁾, je podpořit úsilí regionu o konkurenceschopnost a udržitelnou zaměstnanost. Z hlediska těchto cílů zpráva upozorňuje na příležitost, kterou přináší šest nových programů pro investice v období 2007–2013, na něž Evropská unie přispěje celkovou částkou ve výši 1,1 miliardy EUR. Patří mezi ně i třetí generace programů pro mír a usmíření, které stále nemají jinde období.

Zpráva rovněž vymezuje řadu důležitých podnětů, jež by měl region v různých oblastech evropské politiky rozvíjet. Některé z nich začaly být rozvíjeny ještě před zveřejněním zprávy nebo krátce poté. Výsledkem bylo, že se v některých případech Severní Irsko úspěšně ucházelo o finanční pomoc z evropského rozpočtu (viz čtvrtá část zprávy) a v jiných se zlepšilo povědomí regionu o možnostech nabízených novými evropskými programy a politickými iniciativami.

Orgány Severního Irsku naznačily, že mají záměr systematicky, vytvořením akčního plánu, rozvíjet další podněty, včetně nových příležitostí, které vznikly po zveřejnění zprávy. Komise má zprávy, že v současné době je dokončován návrh akčního plánu. Komis uvedla, že pracovní skupina bude úzce spolupracovat s regionem při jeho provádění.

Komise si ve zprávě pracovní skupiny povšimla toho, že se Severní Irsko doposud „podílí na politikách EU uspokojivým způsobem“ a získává z nich užitek. Vzhledem k současné politické situaci v regionu máme pádné důvody k tomu, abychom se domnívali, že s pomocí pracovní skupiny se dosavadní výkonnost ve finančním rámci na období 2007–2013 ještě zlepší.

(32) Viz tisková zpráva IP/08/1166.

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/08/1166&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

(33) Pokyny společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích, Úř.věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

(34) KOM(2008)0186 a SEK(2008)0447/2

*
* *

Otázka č. 75, kterou pokládá Paulo Casaca (H-0664/08)

Předmět: Podpora oslavování vraha dětí Samira Al-Kantara z rozpočtu Společenství

Na první stránce webových stránek Střediska pro rehabilitaci v Khiamu (Kham Rehabilitation Centre), což je oblíbená organizace vedená Hizballáhem, bylo dne 24. července 2008 uvedeno, že člověk před pár dny prohlašovaný za „syna a hrdinu“ Libanonu, Samir Al-Kantar, navštívil Výbor pro podporu libanonských vězňů a středisko samotné (zdá se, že obě organizace sdílí stejné prostory). Po touto zprávou se objevuje logo Evropské unie se slovy: V rámci projektu Evropská iniciativa pro demokracii a lidská práva (EIDHR) – financováno z prostředků Evropské unie – prováděno Střediskem pro rehabilitaci.

Autor této otázky prostřednictvím obsáhlé korespondence a otázek položených přímo Komisi shromáždil jednoznačné důkazy o tom, že hlavní libanonský projekt financovaný z prostředků Komise nemá s podporou demokracie a lidských práv nic společného, ba naopak, podkopává je oslavováním terorismu a fanatismu. Tyto důkazy postoj Komise nijak nezměnily.

Domnívá se Komise, že je legitimní používat peníze daňových poplatníků EU na oslavu nejzákladnější formy rasismu a fanatismu v osobě, která zavraždila dítě, zřejmě jen z toho důvodu, že bylo židovské?

Odpověď

Co se týče projektu Středisko pro rehabilitaci v Khiamu (Kham Rehabilitation Centre) financovaného Komisí, delegace jej pozorně sleduje a, jak uvedla komisařka odpovědná za vnější vztahy a evropskou politiku sousedství v dopisu, který zaslala panu poslanci dne 5. června 2008, Komise je spokojena s výsledky tohoto projektu, jež se zabývá velmi důležitým tématem a poskytuje zdravotní, sociální a psychologickou pomoc obětem mučení. Takové využití peněz daňových poplatníků EU je plně v souladu s cíly evropského nástroje pro demokracii a lidská práva schváleného Parlamentem. Váženému poslanci byly o projektu poskytnuty podrobné informace, jak v odpovědích Komise na otázky dotazníku Výboru pro rozpočtovou kontrolu v souvislosti s absolutoriem za rok 2006, tak v obsáhlé korespondenci s komisařem odpovědným za administrativní záležitosti, audit a boj proti podvodům a s komisařkou odpovědnou za vnější vztahy a evropskou politiku sousedství, která panu poslanci poslala prozatímní zprávu o operačních tématech a finančních záležitostech ze dne 29. dubna 2008.

Komise veškeré projevy rasismu odsuzuje, financování projektů však nespojuje s očekáváním, že zapojené nevládní organizace budou stále vyjadřovat názory, které jsou v souladu s vnější politikou EU. EU podporuje různorodost názorů a právo na svobodu projevu pod podmínkou, že jsou dodrženy základní demokratické zásady. V tomto případě odrážely informace uvedené na webových stránkách Střediska pro rehabilitaci v Khiamu (Kham Rehabilitation Centre) celkový přístup libanonského tisku k propuštění vězňů a vycházely z jeho zpráv.

*
* *

Otázka č. 76, kterou pokládá Bilyana Ilieva Raeva (H-0667/08)

Předmět: Standardizace vstupních konektorů přídatných zařízení pro mobilní telefony GSM

V poslední době stále roste využívání mobilních telefonů a jejich normy se stále mění (i u modelů stejné značky). Tím zbytečně dochází ke zvýšení výdajů na příslušenství.

Hlavní příčinou těchto odlišností je chybějící jednotný standard pro vstupní konektory přídatných zařízení (nabíječky, náhlavní soupravy, přenosové kabely), který by byl obecně platný pro všechny značky mobilních telefonů. Nemusím dodávat, že monopolizace přídatných zařízení narušuje hospodářskou soutěž, a následně snižuje kvalitu a zvyšuje ceny.

Standardizace konektorů přídatných zařízení (například přes rozhraní USB) by snížila náklady, usnadnila mobilní telekomunikační služby, podpořila ochranu spotřebitele a hospodářskou soutěž, zvýšila poptávku po mobilních službách, omezila odpad z elektrického a elektronického vybavení a ušetřila energii, materiál a zdroje.

Co by Komise učinila pro zahájení nezbytného procesu, jehož prostřednictvím bychom mohli podpořit harmonizaci požadavků v této oblasti v rámci EU, a rovněž přesvědčit zúčastněné subjekty o tom, že toto úsilí je v nejlepším zájmu veřejnosti?

Odpověď

Paní poslankyně nalezne informace k tomuto tématu v odpovědi Komise na otázky k písemnému zodpovězení č. E-0934/08 pana Hegyiho a č. P-3953/08 pana Manderse.

*
* *

Otázka č. 77, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0670/08H-0670/08)

Předmět: Vztahy mezi Ruskem a Gruzii

Mezi Gruzii a Ruskem stále roste napětí. Jaká opatření přijímá Komise, aby uklidnila situaci na jižním Kavkaze a brzdila sklony Ruska k nadvládě v tomto regionu?

Odpověď

Komise se v rámci svých institucionálních pravomocí zcela připojuje k trvalému úsilí reagovat na humanitární, společenské a hospodářské důsledky nedávného konfliktu mezi Gruzii a Ruskem a stabilizovat bezpečnostní situaci.

Dne 11. září 2008 zaslala komisařka odpovědná za vnější vztahy dopis předsedovi parlamentního výboru pro rozpočet, předsedovi parlamentního výboru pro zahraniční věci a ministrům zahraničních věcí EU, v němž vyjádřila záměr Komise urychleně připravit finanční balíček ve výši 500 milionů EUR na období 2008–2010 a tím přispět k hospodářské obnově Gruzie. Stejná částka je žádána od členských států EU.

V souladu se závěry Evropské rady Komise dále zahájila přípravu na organizaci mezinárodní konference dárců, která se bude konat v říjnu v Bruselu.

Dalším významným způsobem jak pomoci Gruzii je urychlit proces její integrace do EU v rámci akčního plánu evropské politiky sousedství.

V tomto ohledu má Komise v úmyslu co nejvíce urychlit přípravu k zahájení jednání s Gruzii ohledně dohod o usnadnění udělování víz a zpětném přebírání osob a ohledně úplné a komplexní dohody o volném obchodu, jakmile budou splněny dané podmínky.

Komise rovněž hodlá Gruzii nadále podporovat v tom, aby vytrvala v procesu reform v oblasti demokracie, právního státu, správy věcí veřejných a svobody tisku. Komise se domnívá, že podpora politické plurality a výkonnější demokratické kontroly je z dlouhodobého hlediska v nejlepším zájmu Gruzie.

Co se týče Ruska, dne 26. srpna, kdy prezident Medvedev vydal prohlášení o uznání Jižní Osetie a Abcházie, předseda Komise ve svém prohlášení tento čin odsoudil. Evropská rada dne 1. září uznání obou republik jednoznačně a jednohlasně odsoudila. Přístup EU byl bezprostředně po vypuknutí krize v Gruzii stanoven závěry Evropské rady ze dne 1. září. Ze strany Komise byla pozastavena jednání o nové dohodě, jež by měla nahradit dohodu o partnerství a spolupráci, do doby stažení ruských vojenských sil na pozice udržované přede dnem 7. srpna. Komise se rovněž podílí na hloubkovém prozkoumání vztahů mezi EU a Ruskem, aby Rada mohla dospět k závěrům ve vztahu s vývojem před následujícím summitem s Ruskem, který se má konat v polovině listopadu.

*
* *

Otázka č. 78, kterou pokládá Margarita Starkevičiūtė (H-0671/08)

Předmět: Efektivita Evropských spotřebitelských středisek

Ve všech členských státech Evropy včetně Norska a Islandu se nachází 29 Evropských spotřebitelských středisek. Jejich cílem je poskytnout zákazníkům širokou nabídku služeb. Údaje o efektivitě a výkonnosti jejich činností jsou však nedostatečné.

Kdo sleduje a analyzuje efektivitu Evropských spotřebitelských středisek? Mohla by Komise předložit výsledky jejich provozních auditů nebo obdobných analýz? Mohla by Komise určit nejefektivnější Evropské spotřebitelské středisko? Kde lze nalézt jejich seznam služeb a popis osvědčených postupů činností?

Odpověď

Komise věnuje zvláštní pozornost hodnocení aktivit, jejichž součástí jsou finance. Komise roku 2005, kdy byla sloučením dvou různých sítí vytvořena síť Evropských spotřebitelských středisek, vzala na vědomí doporučení nezávislé externí provozní analýzy.

Před uzavřením smlouvy o grantu na provoz Evropského spotřebitelského střediska Komise hodnotí a schvaluje žádosti středisek, jejichž součástí jsou podrobné provozní a finanční plány. Před konečným vyplacením částky Komise hodnotí veškeré aspekty provedení jednotlivých pracovních programů, určuje úroveň efektivitu pro každé středisko a výsledky hodnocení konzultuje se střediskem a se státy, které se podílí na financování. Nejnovější hodnocení, které Komise dokončila, je za rok 2006, v němž osm středisek bylo hodnoceno jako výborných (AT, DK, FI, FR, IE, LU, PL a SE), jedno jako nepřijatelné (MT), čtyři byla hodnocena jako podprůměrná (CY, PT, NL a UK) a zbývajících čtrnáct jako průměrných (BE, CS, EE, DE, EL, HU, IC, IT, LV, LT, NO, SK, SI a ES). Za rok 2007 bylo dokončeno pouze prozatímní hodnocení, protože finanční období bude uzavřeno až v roce 2008.

Komise rovněž zahájila hodnocení na základě efektivitu středisek, které bude mít dopad na konečné vyplacení částek. Pravidelně provádí provozní audity středisek.

Sleduje jejich práci i prostřednictvím elektronického nástroje, který umožňuje spolupráci středisek a zaznamenávání veškerých kontaktů se zákazníky. Za rok 2007 nástroj zaznamenal více než 5 5 tisíc kontaktů mezi sítí středisek a zákazníky.

Od svého vzniku dokončila síť Evropských spotřebitelských středisek pouze dvě období podávání žádostí, třetí bude uzavřeno na konci roku 2008. Komise má v úmyslu provést audit sítě, jakmile budou k dispozici dostatečné zkušenosti. Výroční zpráva sítě zveřejněná webových stránkách Evropa ⁽³⁵⁾ obsahuje stručný výčet činností, služeb a osvědčených postupů.

*
* *

Otázka č. 79, kterou pokládá Ewa Tomaszewska (H-0673/08)

Předmět: Nižší sazby DPH na výrobky pro malé děti

Záležitostmi, které se vztahují k úbytku obyvatelstva v Evropské unii se Parlament zabýval při mnoha příležitostech, jak na plenárním zasedání, tak ve výborech. Byly zváženy různé způsoby podpory rodin, které se rozhodnou mít více dětí. Jedním ze zmiňovaných témat byla nutnost snížit sazby DPH na výrobky (strava, hygienické výrobky, oblečení, atd.) určené pro malé děti.

Zvážila Komise předložené návrhy a jakým způsobem hodlá postupovat při řešení tohoto problému?

Odpověď

Komise si dobře uvědomuje, že je třeba podporovat rodiny, které se rozhodnou mít více dětí.

Co se týče daně z přidané hodnoty (DPH), současné právní předpisy Společenství ⁽³⁶⁾ již členskými státy dávají možnost uplatňovat sníženou sazbu DPH na potraviny pro lidskou spotřebu (s výjimkou alkoholických nápojů), farmaceutické výrobky a dětské sedačky do automobilu.

Po té, co Komise dne 5. července 2007 vydala sdělení o jiných než základních sazbách DPH ⁽³⁷⁾, se rozpoutala rozsáhlá politická diskuse v Radě, Parlamentu a s dalšími účastníky o celkové revizi struktury a rozsahu sazeb DPH. Předmětem stále trvající diskuse byla i účinnost a efektivnost nákladů snížených sazeb DPH z hlediska posilování konkrétních politických cílů, jako je podpora rodin.

(35) http://ec.europa.eu/consumers/redress_cons/docs/annual_report_ecc_2007.pdf

(36) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, Úř. věst. L 347.

(37) KOM(2007)0380 v konečném znění.

Bez zásahu do této diskuse předložila Komise dne 7. července 2008 návrh⁽³⁸⁾ na změnu směrnice, aby se mohla zabývat nejnaléhavějšími záležitostmi. Tento návrh kromě jiného dává členským státům možnost uplatnit sníženou sazbu DPH na dětské pleny. Návrh v současné době projednává Rada a k jeho přijetí je třeba její jednohlasný souhlas.

Návrh ze dne 7. července 2008 musí být považován za první krok v procesu revize současných právních předpisů, které se týkají sazeb DPH. K celkové revizi struktury a rozsahu sazeb DPH dojde v pozdější fázi, když bude znám výsledek trvající diskuse v Radě, Parlamentu a s dalšími účastníky o dalším postupu.

Príspevky do verejnej konzultácie ohľadne tejto záležitosti v súčasnosti zkoumá Komise a budú predmetem ďalšej diskuse.

V tomto rámci bude projednána otázka dalšího rozšíření snížených sazeb na výrobky určené pro malé děti.

*
* *

Otázka č. 80, kterou pokládá Philip Bushill-Matthews (H-0675/08)

Předmět: Dohoda o volném obchodu mezi EU a Gruzii

V létě při návštěvě parlamentní delegace v Gruzii byl schválen nový návrh, že dohoda o volném obchodu mezi EU a Gruzii bude uzavřena dříve. Souhlasí Komise s tím, že v souvislosti s nedávnými událostmi by tato dohoda měla být uzavřena co nejrychleji, a jaké kroky činí, aby k tomu došlo?

Odpověď

Politiku EU v oblasti dohod o volném obchodě se státy začleněnými do evropské politiky sousedství, mezi něž patří i Gruzie, stanovují dvě sdělení Komise o evropské politice sousedství z roku 2006 a 2007.⁽³⁹⁾ Tato sdělení, schválená členskými státy, zdůrazňují cíl EU podporovat politické reformy a hospodářský rozvoj v zemích zapojených do evropské politiky sousedství pomocí zesílených hospodářských a regulačních vazeb s EU. Uznávají, že tzv. „obsáhlé a komplexní“ dohody o volném obchodě s těmito zeměmi mohou sehrát důležitou roli v procesu hospodářské integrace. „Obsáhlé a komplexní“ dohody o volném obchodě jsou dohody, které poskytují největší možnou liberalizaci obchodu se zbožím, službami a investicemi, a rozsáhlé sbližování předpisů v oblasti technických standardů, hygienických a rostlinolékařských otázek, ochrany práv duševního vlastnictví, konkurence, cla, atd.

Dlouhodobým cílem EU je uzavřít obsáhlé a komplexní dohody o volném obchodě se všemi státy zapojenými do evropské politiky sousedství. Komise zároveň ve sdělení jasně uvádí, že zahájení jednání o dohodách o volném obchodu s partnerským státem musí předcházet podrobná hospodářská analýza a prokázání schopnosti vyjednat, provádět a udržet náročnou dohodu, která by umožnila hloubkovou liberalizaci obchodu s EU. Skutečnost, že partnerský stát provádí obchodní nařízení akčních plánů evropské politiky sousedství by měla být považována za nezbytnou podmínku v přípravném procesu pro budoucí obsáhlé a komplexní dohody o volném obchodě.

Co se týče Gruzie, Komise v červenci roku 2007 zahájila přípravu nezávislé studie proveditelnosti a hospodářského dopadu potenciální dohody o volném obchodu mezi EU a Gruzii. Studie byla dokončena v květnu roku 2008. Z jejích závěrů vyplývá, že Gruzii by obsáhlá a komplexní dohoda o volném obchodě s EU přinesla podstatné hospodářské výhody, zatímco jednoduchá dohoda o volném obchodě (omezená pouze na zrušení několika málo zbývajících cel na bilaterálním trhu se zbožím) by neměla hospodářský význam. Jedním ze závěrů však bylo, že v současné době Gruzie není ještě schopna provést a zachovat nezbytné reformy či vyjednat o obsáhlé a komplexní dohodě o volném obchodě. Gruzie zatím dosáhla velmi malého pokroku především v provádění regulačních ustanovení souvisejících s obchodem, daných jejím akčním plánem evropské politiky sousedství, a v této oblasti musí před tím, než bude možné zahájit jednání o dohodě o volném obchodě, své úsilí zintenzívnit.

V této situaci Komise dospěla k závěru, že ještě není vhodné zahajovat přípravy směrnic pro jednání, které by upravily jednání s Gruzii ohledně dohody o volném obchodě. Komise v souvislosti s nedávnými událostmi znovu potvrdila svůj závazek dosáhnout cíle uzavření oboustranné obsáhlé a komplexní dohody o volném

⁽³⁸⁾ KOM(2008)0428 v konečném znění.

⁽³⁹⁾ KOM(2006)0726 a KOM(2007)0774.

obchodě a zintenzívnit svoji podporu, jejíž součástí je zesílená technická pomoc, která Gruzii umožní zahájit jednání o dohodě co nejdříve. Je třeba si uvědomit, že Gruzie, jako jeden ze států zapojených do evropské politiky sousedství, má přístup k nástrojům (např. program pro technickou pomoc a výměnu (TAIEX) a twinningové programy), které se v případě nových členských států prokázaly jako vhodné a užitečné pro kritickou oblast sbližování předpisů.

Výjimečný evropský summit o současné krizi mezi Gruzii a Ruskem, který se konal dne 1. září 2008, dospěl k závěru, že „EU se rovněž rozhodla pokročit ve vztazích s Gruzii, včetně usnadnění vízového styku a možného ustavení úplné a komplexní oblasti volného obchodu, jakmile budou splněny dané podmínky.“

V souladu s těmito závěry má Komise v úmyslu více posílit svoji podporu Gruzii při provádění nutných reforem, s cílem co nejdříve uzavřít obsáhlou a komplexní dohodu o volném obchodě. Komise bude pokračovat v neformálním dialogu s gruzínskými orgány ohledně budoucí dohody o volném obchodě a dále rozvíjet svoji pomoc při provádění ustanovení souvisejících s obchodem, daných jejím akčním plánem evropské politiky sousedství. Komise se především zaměří na to, aby spolu s gruzínskými orgány zahájila další konkrétní projekty EU zaměřené na technickou pomoc, s cílem co nejdříve reagovat na nejnaléhavější potřeby.

*
* *

Otázka č. 81, kterou pokládá Bogusław Sonik (H-0678/08)

Předmět: Celní sazby na potraviny, především víno, dovážené do EU z Gruzie

V souladu s nařízením Komise (ES) č. 1810/2004 ze dne 7. září 2004⁽⁴⁰⁾ podléhají potraviny, včetně vína, dovážené na území Evropské unie, jednotnému celnímu sazebníku. Toto nařízení se vztahuje i na dovoz z Gruzie. Tato země, jejíž současná situace zneklidňuje celé mezinárodní společenství, utrpěla vážnou hospodářskou ztrátu, která v následujících letech sníží potenciál jejího dalšího vývoje. Vzhledem k tomu, co jsem uvedl, mohla se by Komise vyjádřit, zda by bylo možné omezit nebo úplně zrušit celní sazby na vývoz potravin, zejména vína, z Gruzie do členských států Unie?

Odpověď

EU i Gruzie jsou členy Světové obchodní organizace (WTO) a v souladu s jejími pravidly si navzájem zaručují zacházení podle doložky nejvyšších výhod v oblasti celních sazeb na zboží. Zacházení podle doložky nejvyšších výhod potvrzuje i dohoda o partnerství a spolupráci mezi EU a Gruzii. Gruzie rovněž využívá velkorysých výhod samostatných celních preferencí v souladu s opatřeními na zvláštní podporu udržitelného rozvoje a řádné správy věcí veřejných (GSP+) v rámci všeobecného systému preferencí (GSP).

Podle pravidel WTO (především podle zásady nediskriminace) nemá EU možnost snížit nebo zrušit celní sazby na vybrané výrobky, jež pochází z konkrétní třetí země, například na potraviny dovážené z Gruzie.

Většina zemědělských výrobků a potravin dovážených do EU z Gruzie (lískové ořechy, minerální vody, lihoviny, různé druhy ovoce a zeleniny) však spadají pod opatření GSP+. Neomezené množství zmíněných výrobků z Gruzie tedy může na trh EU vstoupit bez jakýchkoli celních sazeb.

Co se týče konkrétně vína, celní sazby EU podle doložky nejvyšších výhod, které se vztahují i na gruzínská vína, jsou v průměru velmi nízké (přibližně 5 % valorické hodnoty) a nepředstavují skutečnou překážku dovozu gruzínských vín do EU. Hlavní překážky v podstatě nesouvisí s celními sazbami, a patří mezi ně především skutečnost, že gruzínská vína nejsou na trhu EU příliš známá a že jejich kvalita ještě není evropskými spotřebiteli uznávána. S cílem pomoci Gruzii překonat tyto problémy zahájila EU a Gruzie jednání ohledně bilaterální dohody o ochraně zeměpisných označení zemědělských produktů a potravin. Jednání postupují hladce a v blízké budoucnosti by mohla být dokončena. EU dává Gruzii možnost zahájit, v rámci technické pomoci spojené s obchodem, konkrétní společné projekty, jejichž cílem bude u gruzínských vinařů zlepšit strategie pronikání na trh, distribuce a propagace.

*
* *

(40) Úř. věst. L 327, 30.10.2004, s. 1.

Otázka č. 82, kterou pokládá Pedro Guerreiro (H-0681/08)**Předmět: Režim vyrovnání zvýšených nákladů vynaložených při uvádění na trh některých produktů rybolovu z nejbližších území**

Součástí rozpočtu Společenství na rok 2008, přijatého Radou a Evropským parlamentem, bylo navýšení závazku a platebních položek určených na režim vyrovnání zvýšených nákladů vynaložených při uvádění na trh některých produktů rybolovu z Azor, Madeiry, Kanárských ostrovů a francouzských departmentů Guyana a Réunion o přibližně dva milióny EUR, v souladu s usnesením, které dne 26. dubna 2007 přijal Evropský parlament.

Vzhledem k prohlášení Komise, že toto navýšení nelze provést, protože překračuje částku stanovenou nařízením Rady (ES) č. 791/2007 ze dne 21. května 2007⁽⁴¹⁾,

proč Komise již nepřijala rozhodnutí o přizpůsobení daného nařízení v souladu s novými částkami stanovenými Radou a Evropským parlamentem?

Odpověď

Nařízení Rady (ES) č. 791/2007, kterým se zavádí režim vyrovnání zvýšených nákladů vynaložených při uvádění na trh některých produktů rybolovu z nejbližších území, se vztahuje na období 2007–2013. Nacházíme se tedy v jeho druhém roce. Kvůli příliš krátké době uplatňování režimu vyrovnání nelze provést jeho řádné hodnocení. Komise kromě toho od dotčených členských států ještě neobdržela všechny zprávy ohledně jeho uplatňování. V souladu s čl. 8 odst. 1 nařízení musí být zprávy Komisi předloženy do 30. června každého roku. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se Komise domnívá, že by bylo předčasné předkládat pozměňovací návrh nařízení č. 791/2007 pouhý rok po jeho přijetí.

Vzhledem výdajům vynaloženým v jeho rámci má Komise v úmyslu pozměnit své rozhodnutí C(2008)1858 ze dne 19. května 2008 s cílem pokrýt mimořádné vyrovnání za období 2003–2006 v souladu s nařízením č. 2328/2003 a celkovou částku vyrovnání za období 2007 a 2008 v souladu s nařízením č. 791/2007. Celková výše částek uvedených v rozhodnutí o změně činí 36 828 013 EUR, a rovná se mimořádnému vyrovnání za období 2003–2006 (6 834 477 EUR), celkové částce vyrovnání za rok 2007 (14 996 768 EUR) a celkové částce vyrovnání za rok 2008 (14 996 768 EUR). Celková částka bude uhrazena z rozpočtové položky 11020301 pod podmínkou, že do této položky budou převedeny nezbytné prostředky.

*
* *

Otázka č. 83, kterou pokládá Konstantinos Droutsas (H-0682/08)**Předmět: Ekologická katastrofa na jezeře Koronia v Řecku**

Jezero Koronia, které se nachází v prefektuře Soluň a je jednou z nejdůležitějších mokřadních lokalit v Řecku chráněných Ramsarskou konvencí a soustavou Natura 2000, se stalo nebezpečnou bažinou. Je bez ryb a umírá v něm tisíce ptáků. Tento stav je ukázkou netečnosti po sobě jdoucích vlád a místních orgánů vůči nutnosti jezero zachránit. Příčinou tohoto ekologického zločinu, jež má dopad na místní ekosystém a na sociální a hospodářský život regionu, je dle prohlášení a studií expertů odpad z místních továren a městský odpad, který jezero po desetiletí znečišťoval, protože biologické čištění je nefunkční a nemění se metody zavlažování. K současné katastrofě vedla chybějící konkrétní politika pro správu a ochranu vodních zdrojů.

Má Komise v úmyslu, v souvislosti s výše uvedenými skutečnostmi, vložit se do pomoci záchraně jezera Koronia a prověřit jakým způsobem bylo vynaloženo s miliony EUR určenými na jeho záchranu?

Odpověď

Komise již zahájila vyšetřování z vlastního podnětu s cílem zjistit dodržování požadavků předpisů Společenství v oblasti životního prostředí ve věci ochrany a zachování jezera Koronia. Komise především zjišťovala, zda řecké orgány dodržují povinnosti, jež vyplývají ze směrnic 92/43/EHS⁽⁴²⁾ o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, a 2006/11/ES⁽⁴³⁾ o znečišťování některými nebezpečnými

(41) Úř. věst. L 176, 6.7.2007, s. 1.

(42) Úř. věst. L 206, 22.7.1992.

(43) Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 52.

látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství. Komise prozkoumává informace, jež řecké orgány předložily a učiní veškerá nezbytná opatření k zajištění správného uplatňování právních předpisů Společenství.

S ohledem na konkrétní činnost s cílem zachránit jezero schválila Komise projekt předložený řeckými orgány na pomoc v rámci zásahů z fondu soudržnosti v oblasti ekologie (CCI:2005 GR 16 C PE 006 ze dne 19. 12. 2005). Projekt s názvem „Obnova jezera Koronia v Soluni“ byl pečlivě prostudován odpovědnými službami včetně ministerstva životního prostředí a v souladu s požadavky směrnice 85/337/EHS bylo vypracováno posuzování vlivu na životní prostředí. Celkové náklady na projekt činily 26,91 milionů EUR, s pomocí Společenství ve výši 20,18 milionů EUR, a jeho součástí byly práce na zřízení a tvorbu mokřadu, zlepšení hydrologické charakteristiky jezera a vytvoření nádrží pro zvláštní nakládání s částečně zpracovaným tekutým odpadem z průmyslových zařízení v oblasti. V důsledku jistých technických a administrativních obtíží se však projekt předloženým plánem neřídil a řecké orgány nepodalý žádné zprávy o větším pokroku. Komise tudíž do dnešního data (24. září 2008) neprovedla žádné platby. Poslední povolené datum pro vzniklé výdaje je 31. prosince 2008.

*
* *

Otázka č. 84, kterou pokládá Ivo Belet (H-0685/08)

Předmět: Polní testy s geneticky modifikovanými topoly

Topoly se ve stále větší míře využívají jako zdroj udržitelné energie. Prostřednictvím genetického inženýrství je možné produkovat větší množství etanolu ze dřeva vyšlechtěných druhů topolu. Tento bioetanol je produktem druhé generace biopaliv.

Vědecké zkoumání geneticky modifikovaných topolů je příkladem pro inovativní politiku ve Společenství. Z tohoto hlediska je začleněno do širší Lisabonské strategie.

Pro vytříbení a optimalizaci technologie těchto geneticky modifikovaných topolů je nutné provést polní testy těchto stromů. Polní testy jsou však občas terčem kritiky kvůli obavám z negativních dopadů uvolnění geneticky modifikovaných stromů. Dostalo se jim nicméně obecně kladného přijetí mezi jinými od Belgické rady pro biologickou bezpečnost (Belgian biosafety council).

Jaké je stanovisko Komise k provádění těchto polních testů a k technologii získávání etanolu z geneticky vyšlechtěných druhů topolu?

Odpověď

Polní testy geneticky modifikovaných organismů, včetně stromů, se provádí v souladu s ustanoveními části B (články 6–11) směrnice 2001/18/ES⁽⁴⁴⁾. Cílem polních testů je poskytnout základní informace o chování a charakteristice geneticky modifikovaných organismů v životním prostředí, ve vztahu ke konvenčním druhům rostlin. Pro udělení žádosti v souladu s částí B směrnice 2001/18/ES musí být poskytnuty podrobné informace o geneticky modifikovaném organismu a především o zjištěných rizicích pro životní prostředí a odpovídajících opatření jejich řízení. Příslušný orgán záležitost posoudí a vydá-li s uvolněním souhlas, může rovněž určit dodatečná opatření řízení rizik. V souladu s čl. 6 odst. 9 směrnice 2001/18 mají členské státy zajistit, aby materiál odvozený od geneticky modifikovaných organismů povolených podle části B nebyl uveden na trh.

V letech 1991–2008 bylo vnitrostátními příslušnými orgány v Evropě povoleno dvacet záměrných uvolnění geneticky modifikovaných topolů pro polní zkoušky. Čtyři z nich v Evropě proběhly po roce 2002, kdy vstoupila v platnost směrnice 2001/18/ES. Jeden z nich probíhá v současné době ve Francii s cílem určit jeho vlastnosti pro výrobu bioelektriny. Dalším záměrem tohoto testu je shromáždit údaje o biologické rozmanitosti. Pochopili jsme, že ještě nebylo učiněno konečné rozhodnutí ohledně nejnovějšího návrhu provést polní test s geneticky modifikovaným topolem.

Komise dosud neobdržela žádné další informace o kritice či možných problémech spojených s šířením geneticky modifikovaných stromů mimo oblast určenou pro test.

Etanol odvozený z dřevní biomasy může v zásadě přispět k dosažení cílů EU pro zmírnění změny klimatu. Ke zvýšení výkonnosti produkce této „druhé generace“ biopaliv je třeba dalšího výzkumu. Biotechnologie

(44) Úř. věst 106, 17.4.2001, s. 1–39.

nabízí jeden ze způsobů jak k tomuto procesu přispět, pod podmínkou, že výsledné produkty jsou nezávadné pro životní prostředí a lidské zdraví. Poľní testy jsou v budoucnosti nezbytným předpokladem pro možné schválení pěstování těchto produktů pro obchodní účely.

*
* *

Otázka č. 85, kterou pokládá Zsolt László Becsey (H-0687/08)

Předmět: Situace evropských pěstitelů jablek a kritéria kvality koncentrátů

Jaké konkrétní zájmy sleduje Evropská unie, když dává přednost zájmům dovozců před pěstiteli jablek z vlastních členských států, s ohledem na to, že Spojené státy své pěstitelé chrání prostřednictvím antidumpingové celní sazby ve výši 51,74 %, v souladu s federálními dekrety 65 FR 35606 a 70 FR 22694, a tím zamezují přístupu koncentrovaného jablečného džusu z Číny do USA? Domnívá se Komise, že z hlediska evropských výrobců je přístupné zvyšovat dovoz uměle ochuceného (např. citrónovou šťávou) koncentrovaného jablečného džusu s nízkou kyselostí do EU (např. z Číny), spíše než podporovat používání jablek z Polska, Maďarska, Rakouska, Itálie, Rumunska, Španělska a Portugalska s vysokou přirozenou kyselostí, v souladu se směrnicí Rady 2001/112/ES⁽⁴⁵⁾, jak tomu bylo dříve?

Odpověď

Antidumpingová celní sazba USA je opatřením ad hoc proti nespravedlivému obchodu, není součástí obecné politiky, jež upřednostňuje domácí dodavatele.

V USA platí pro Čínu sazba 51,74 % (antidumpingová celní sazba), ta se však vztahuje pouze na několik čínských společností. Kromě toho řada čínských vývozců v roce 2004 napadla opatření USA u soudu, jejich sazby byly sníženy nebo zcela zrušeny a USA musela uložené sazby splatit s úroky. V praxi čínský jablečný džus vstupuje do USA bez cla (doložka nejvyšších výhod USA), zatímco Evropská unie na většinu druhů čínského jablečného džusu (koncentrovaný jablečný džus) uplatňuje celní sazbu ve výši 25,5 % (podle všeobecného systému preferencí)⁽⁴⁶⁾.

Zdá se, že příčinou současné situace nízkých cen je pokles poptávky, protože nabídka v období 2007–2008 nebyla velká (malý dovoz a nízká výroba v EU). Z toho důvodu nelze antidumpingovou celní sazbu či jiný nástroj na omezení trhu z hospodářského hlediska ospravedlnit. Co se týče používání citrónové šťávy k regulaci kyselé chuti především koncentrovaného ovocného džusu, tento postup je podle směrnice 2001/112/ES povolený.

*
* *

Otázka č. 86, kterou pokládá David Martin (H-0689/08)

Předmět: Dohody o hospodářském partnerství se státy CARIFORUM – zrušení regulace

S ohledem na prohlášení tajemníka kanceláře Evropské komise na Jamaice ve znění, jež dne 29. srpna zveřejnil internetový deník Jamaica Gleaner, může Komise potvrdit, že platnost nařízení upravující přednostní přístup na trh EU pro státy CARIFORUM nevyprší, ale že pro jeho odvolání bude nutné rozhodnutí Rady?

Odpověď

Komise může potvrdit, že nařízení Rady č. 1528/2007⁽⁴⁷⁾ nemá stanovené datum ukončení platnosti a může být odvoláno pouze rozhodnutím Rady.

*
* *

(45) Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 58.

(46) V souladu s rozšířeným všeobecným systémem preferencí (GSP+) se uplatňuje celkové snížení o 3,5 % procenta z „doložky nejvyšších výhod“ sazby valorické hodnoty (specifické clo se nemění). Čína tohoto režimu využívá. Znamená to, že může vyvážet koncentrovaný jablečný džus (druh jablečného džusu, se kterým se obchoduje nejvíce) s valorickou hodnotou 25,5 %.

(47) Úř. věst. L 348, 31.12.2007

Otázka č. 87, kterou pokládá Johan Van Hecke (H-0690/08)**Předmět: Snížení celních sazeb EU na banány**

Pěstitelé banánů v afrických, karibských a tichomořských zemích (AKT) se obávají úsilí pěstitelů z Latinské Ameriky o získání snížených celních sazeb na dovoz svého ovoce do Evropské unie. Ekvádor, světová jednička ve vývozu banánů, hodlá v říjnu znovu zahájit jednání s EU. Nyní projednáváná dohoda ohledně banánů by snížila dovozní clo EU o 176 EUR (140 liber) na tunu banánů a do roku 2016 o 114 EUR.

Pěstitelé banánů ze zemí AKT se obávají, že budou vytlačeni z evropského trhu, dojde-li je snížení celních sazeb EU. Banány z Latinské Ameriky jsou levnější a rovněž využívají vládních dotací. Země AKT produkují pouze 0,9 milionů tun z celkového počtu 17 milionů tun banánů na světovém trhu, přesto místní hospodářství závisí na vývozu banánů, co se týče příjmu a zaměstnání.

Bere Komise obavy zemí AKT vážně a zohlední je v průběhu jednání s Ekvádorem a dalších jednání o banánech?

Odpověď

Režim dovozu banánů je po mnoho let složitým tématem. Mezi řadu témat patří právní hlediska Světové obchodní organizace (WTO), jednání Společenství ohledně dohod o přidružení se zeměmi Latinské Ameriky, Dohody o hospodářském partnerství s africkými, karibskými a tichomořskými zeměmi (AKT), Rozvojová agenda z Dohá a v neposlední řadě zájmy členských států EU.

Neúspěchem jednání WTO na ministerské úrovni v Ženevě v červenci roku 2008 jsme ztratili příležitost dosáhnout řešení dlouhodobých neshod ohledně banánů. V rámci jednání podle dobrých služeb generálního ředitele Světové obchodní organizace Komise vyjednala vyvážené řešení, v němž zohlednila zájmy a obavy všech zúčastněných stran včetně zemí AKT.

Komise si plně uvědomuje význam vývozu banánů pro země AKT i pro jisté země Latinské Ameriky. Se všemi dotčenými zeměmi bude ohledně této záležitosti pokračovat v konzultacích.

*
* *

Otázka č. 88, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0695/08)**Předmět: Nelegální zatčení španělské militantní aktivistky Remedios Garcii Albertové**

Remedios Garcia Albert, známá díky svému zapojení do hnutí solidarity s národy Latinské Ameriky, byla v červenci ve Španělsku zatčena na základě obvinění z „účasti na ozbrojeném spiknutí“, tj. ve skupině revolučních ozbrojených sil Kolumbie (FARC-EP), a vzápětí dočasně propuštěna z důvodu restrikcí. Byla zatčena a obviněna v souladu s evropskou „protiteroristickou legislativou“ pravděpodobně na základě údajů z počítače velitele skupiny FARC-EP Raoula Reyese, který byl zabit kolumbijskou armádou. Tento případ je smyšlený a namířený proti španělské militantní aktivistce, s cílem pomluvit a kriminalizovat levicová hnutí a mezinárodní solidaritu a zastrašit obyvatelstvo.

Vyjádří se Komise, zda odsuzuje tento „hon na čarodějnice“ namířený proti osobám a organizacím ve jménu „protiteroristických opatření“ v Evropě? Má v úmyslu uznat skupinu FARC-EP jako zúčastněnou stranu konfliktu, vymazat ji z „černé listiny“ teroristických organizací a vůbec zrušit tuto listinu?

Odpověď

V souladu se společným postojem 2001/931/SZBP a nařízením Rady (ES) č. 2580/2001 Rada v červnu roku 2002 zahrnula skupinu „Fuerzas armadas revolucionarias de Columbia“ (FARC nebo skupina revolučních ozbrojených sil Kolumbie) na seznam teroristických organizací EU a toto rozhodnutí bylo několikrát potvrzeno, naposledy dne 15. července 2008. Osoba, jíž se otázka týká, na tomto seznamu není.

Nařízení vyžaduje zmrazit finanční prostředky a hospodářské zdroje skupin, subjektů a osob zahrnutých do seznamu. Rovněž stanovuje, že kdokoli podléhající pravomoci EU nesmí přímo ani nepřímo zpřístupnit finanční a hospodářské zdroje skupinám, subjektům ani osobám, nebo v jejich prospěch. Existuje-li dostatečně průkazný materiál, že tento zákaz byl porušen, měly by vnitrostátní orgány učinit odpovídající opatření na prosazení práva.

Seznam teroristických organizací EU je zveřejněn v Úředním věstníku. Rada sdělí důvody svého rozhodnutí ohledně dané skupiny, subjektu či osoby, ale nezveřejní je. V souladu s čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 je zodpovědností Rady přezkoumat své rozhodnutí ohledně skupiny FARC, pokud by došlo k materiálním změnám podmínek.

Je obecně známo, že skupina FARC páchá zločiny, včetně braní rukojmí, což je dle definice EU jeden ze zločinů považovaných za „teroristický čin“ – přibližně sedm set rukojmí je stále v jejich rukou, i po nedávném propuštění Ingrid Betancourtové a dalších čtrnácti zajatců. Skupina se dopustila dalších porušování lidských práv a mezinárodního humanitárního práva, jako je přijímání nezletilých osob do armády a umísťování nášlapných min. Tyto činnosti trvají a v žádném případě nemohou být považovány za přijatelné politické aktivity opozičního hnutí nebo strany.

*
* *

Otázka č. 89, kterou pokládá Jana Hybášková (H-0698/08)

Předmět: Zákaz propagace feminismu ve výzvě MPSV ČR ohledně prostředků z Evropského sociálního fondu

V rámci operačního programu – lidské zdroje a zaměstnanost – zveřejnilo Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) České republiky výzvu č. 26 k předkládání grantových projektů v oblasti podpory 3.4. – Rovné příležitosti žen a mužů na trhu práce a sladování pracovního a rodinného života. K této výzvě je připojeno sdělení, že „projekty nemohou mít politický charakter, nesmí sloužit k propagování jakýchkoliv politických nebo ideologických cílů, včetně ideologií feminismu či maskulinismu“.

Není taková podmínka v rozporu s pravidly čerpání prostředků z Evropského sociálního fondu? Je uvalení takové restriktivní podmínky v pravomoci českého orgánu ve vztahu k ESF? Pokud ano, není taková podmínka příliš striktně formulována? Nemůže být v rozporu s principem proporcionality, či dokonce příliš diskriminační?

Feminismus není žádnou radikální ideologií, ale legitimním společenským postojem. Hnutí a neziskové organizace, které se k tomuto myšlenkovému postoji hlásí, jsou zároveň hlavními nositeli a realizátory projektů umožňujících nastolování rovných příležitostí žen a mužů. Obávám se, že tato striktně formulovaná podmínka může posloužit jako záminka k jejich apriornímu vyloučení z okruhu žadatelů.

Odpověď

Výzvy k předkládání projektů v České republice a podrobné podmínky, jež se na ně vztahují, jsou vypracovány zodpovědnými řídicími orgány (v tomto případě je to české Ministerstvo práce a sociálních věcí). Komise se do procesu nijak nezapojuje a výběrové řízení spadá výlučně do pravomoci členského státu.

Skutečnost, že výzvy k předkládání projektů, jež zmínila paní poslankyně, obsahují prohlášení s cílem zabránit tomu, aby předložené projekty podporovaly ideologie feminismu či maskulinismu, není v rozporu s programovým dokumentem či příslušnou legislativou ohledně Evropského sociálního fondu. Toto prohlášení by v zásadě bylo nadbytečné, protože podpora feminismu či maskulinismu jako taková (ať už je jejich definice jakákoli) nepatří mezi činnosti způsobilé pro ESF ve smyslu, v němž jej stanovuje nařízení o Evropském sociálním fondu ⁽⁴⁸⁾.

Podmínky obsažené ve výzvě k předkládání projektů se mohou legitimně vztahovat na druh předloženého projektu a použité činnosti, ne však na organizaci, která projekt provádí. Feministicky zaměřená organizace může předložit projekt k výzvě a nesmí být vyloučena pouze na základě svého zaměření.

*
* *

(48) Nařízení (ES) č. 1081/2006.

Otázka č. 90, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0699/08)

Předmět: Deregulace námořní kabotáže (dopravy), jejímž výsledkem je nesmírný nárůst zisku majitelů lodí

Majitelé pobřežních výletních lodí tento rok opět využívají právní předpis způsobem, který není v zájmu obyvatel, konkrétně nařízení Rady (EHS) č. 3577/92⁽⁴⁹⁾ o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž), na konci turistické sezóny vyřazují lodě a propouštějí stovky námořních pracovníků a tím zhoršují problémy, s nimiž se pracovníci a obyvatelé ostrovů potýkají. Majitelé lodí dosáhli vysokých zisků ze značného růstu cen jízdenek, poplatků za dopravu a ze zlatého dolu státních dotací na „nevýnosné linky“, jejichž výše za uplynulých osm let přesáhla 225 milionů EUR, a nyní vyřazují lodě, čímž zbavují dopravu tisíce obyvatelů ostrovů, především ve vzdálených regionech. S nesmírnou drzostí teď využívají nevládní organizace pod svojí kontrolou k žádostem o další státní dotace.

Domnívá se Komise, že by nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 mělo být zrušeno? Jaká opatření navrhuje, aby bylo námořním pracovníkům zajištěno trvalé a stabilní zaměstnání a aby byly v plné míře naplněny potřeby dopravy mezi všemi ostrovy v průběhu celého roku, prostřednictvím bezpečných moderních lodí a levných jízdenek?

Odpověď

Nařízení o námořní kabotáži⁽⁵⁰⁾ liberalizovalo vnitrostátní námořní dopravu s ohledem na potřeby veřejnosti dopravovat se z a na ostrovy a členským státům ponechalo volbu zda a do jaké míry by měly být veřejné služby poskytovány. Zásady a pravidla právního předpisu Společenství o veřejné službě stanoví, že vyrovnání nesmí přesáhnout výši nezbytnou k pokrytí nákladů veřejné služby s ohledem na příjem provozovatele a rozumný zisk.

Komise v těchto souvislostech nevidí vztah mezi praktikami majitelů lodí, které popsal pan poslanec, a nařízením o námořní kabotáži. V případě odhalení by zmíněné postupy nařízení spíše porušovaly než dodržovaly, a jeho odvolání Komise neplánuje.

S vědomím skutečnosti, že ve službách námořní dopravy uvnitř Společenství je vysoká koncentrace evropských námořních pracovníků, tudíž i nutnosti podpořit zaměstnanost a předcházet možným nedostatkům v této oblasti, útvary Komise zahájily rozsáhlou studii s cílem toto odvětví více prozkoumat⁽⁵¹⁾. Záměrem studie je předložit zejména hospodářské i sociální aspekty odvětví. Stane se základem pro zvažování přiměřenosti možných opatření na podporu zaměstnanosti v budoucnu.

Jak je uvedeno výše, rozsah a kvalitu veřejných služeb ponechává nařízení o námořní kabotáži na vnitrostátních orgánech.

*

* *

Otázka č. 91, kterou pokládá Proinsias De Rossa (H-0701/08)

Předmět: Mimořádné vydávání

Jaká opatření učinila Komise s cílem provést veškerá doporučení Evropského parlamentu uvedená v jeho usnesení ze dne 4. února 2007 o údajném využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů (P6_TA(2007)0032), a zejména odstavec 193, v němž Parlament žádá Komisi, aby „vyhodnotila veškeré protiteroristické právní předpisy v členských státech a oficiální i neoficiální dohody mezi členskými státy a zpravodajskými službami třetích zemí z hlediska lidských práv, aby přezkoumala právní úpravu, jestliže se mezinárodní nebo evropské orgány na ochranu lidských práv domnívají, že by mohla vést k porušení lidských práv, a aby předložila návrhy činností, jejichž cílem je předejít tomu, aby se jakkoli opakovaly záležitosti, jež spadají do působnosti dočasného výboru“?

(49) Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7.

(50) Nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž), Úř. věst. L 364, 12.12.1992.

(51) Její dokončení očekáváme před koncem roku.

Odpověď

Komise přikládá značnou důležitost usnesení ze dne 14. února 2007 o údajném využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů (P6_TA(2007)0032) a jeho doporučením.

Podle usnesení Parlamentu Komise již učinila řadu opatření. Komise především, jak uvedla v odpovědi na písemnou otázku P-2601/08, poslala dopisy polským a rumunským orgánům, s cílem připomenout povinnost provést efektivní vyšetřování ohledně obvinění z provozování tajného vězeňského zařízení ve svých zemích. Dne 5. srpna 2008 informovaly polské orgány Komisi o tom, že zahájily vyšetřování. Dne 24. června 2008 předložily rumunské orgány zprávu vyšetřovacího výboru rumunského senátu. Komise je v kontaktu s rumunskými orgány, aby získala další objasnění a vysvětlení.

Co se týče vzdušné dopravy, Komise v lednu roku 2008 přijala „program pro udržitelnou budoucnost všeobecného letectví a letecké dopravy pro vlastní potřebu“, který objasňuje hranice mezi „civilním letadlem“ a „státním letadlem“ a přímo se odkazuje na usnesení Parlamentu ze dne 14. února 2007.

Co se týče kontroly vzdušné dopravy, dne 1. ledna 2009 vstoupí v platnost prováděcí pravidla Komise pro Jednotné evropské nebe, které stanoví společné požadavky na plánování letů. Bude doplňkovým nástrojem pro sledování pohybů letadel v evropském vzdušném prostoru a nabídne řešení situací, kdy do evropského vzdušného prostoru vstupuje letadlo, které nepoužívá letový plán.

Co se týče konkrétní otázky vyhodnocení veškerých protiteroristických právních předpisů, kterou položil pan poslanec, Komise nyní provádí celkové hodnocení situace v členských státech s ohledem na „trestní právo, správní právo, procesní právo, základní práva a na boj proti terorismu“ a za tímto účelem dne 18. prosince 2007 zaslala všem členským státům dotazník⁽⁵²⁾. Komise již obdržela odpovědi všech členských států a nyní pracuje na analýze.

*
* *

(52) Dotazník je k nahlédnutí na webových stránkách generálního ředitelství pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/terrorism/fsj_terrorism_intro_en.htm